

UNIA EUROPEJSKA

PARLAMENT EUROPEJSKI

RADA

Bruksela, 24 maja 2019 r.
(OR. en)

2017/0143 (COD)

PE-CONS 24/19

EF 43
ECOFIN 118
SURE 12
SOC 73
CODEC 306

AKTY USTAWODAWCZE I INNE INSTRUMENTY

Dotyczy: ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
w sprawie ogólnoeuropejskiego indywidualnego produktu emerytalnego
(OIPE)

ROZPORZĄDZENIE
PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2019/...

z dnia ...

w sprawie ogólnoeuropejskiego indywidualnego produktu emerytalnego (OIPE)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą²,

¹ Dz.U. C 81 z 2.3.2018, s. 139.

² Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 4 kwietnia 2019 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unijne gospodarstwa domowe mają jedne z najwyższych oszczędności na świecie, jednak większość tych oszczędności spoczywa na krótkoterminowych lokatach bankowych. Większe inwestycje na rynkach kapitałowych mogą pomóc sprostać wyzwaniom, jakie niosą ze sobą starzenie się społeczeństwa i niskie stopy procentowe.
- (2) Emerytury stanowią zasadniczą część dochodów uzyskiwanych przez emerytów, a w przypadku wielu osób adekwatne świadczenia emerytalne mają wpływ na to, czy osoby w podeszłym wieku żyją komfortowo, czy też w ubóstwie. Stanowią one warunek korzystania z praw podstawowych określonych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, w tym w jej art. 25 dotyczącym praw osób w podeszłym wieku, który stanowi, że „Unia uznaje i szanuje prawo osób w podeszłym wieku do godnego i niezależnego życia oraz do uczestniczenia w życiu społecznym i kulturalnym”.
- (3) Unia boryka się z wieloma wyzwaniami, w tym natury demograficznej, ze względu na fakt, że Europa jest starzejącym się kontynentem. Ponadto wzorce rozwoju kariery zawodowej, rynek pracy i modele podziału bogactwa przechodzą głębokie przemiany, także na skutek rewolucji cyfrowej.

- (4) Znaczna część emerytur to świadczenia w ramach programów publicznych. Niezależnie od faktu, że zgodnie z traktatami organizacja systemów emerytalnych podlega wyłącznej kompetencji krajowej, adekwatność dochodu i stabilność finansowa krajowych systemów emerytalnych ma kluczowe znaczenie dla stabilności Unii jako całości. Przekierowanie większej części oszczędności Europejczyków z gotówki i depozytów bankowych do długoterminowych produktów inwestycyjnych, takich jak dobrowolne systemy emerytalne o charakterze długoterminowym, byłoby korzystne zarówno dla poszczególnych osób (które korzystałyby z wyższych dochodów i bardziej adekwatnych emerytur), jak i ogólnie dla gospodarki.
- (5) W 2015 r. 11,3 mln obywateli Unii w wieku produkcyjnym (od 20 do 64 lat) mieszkało w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie ich obywatelstwa, a 1,3 mln obywateli Unii pracowało w państwie członkowskim innym niż ich państwo członkowskie zamieszkania.
- (6) Możliwość przenoszenia ogólnoeuropejskiego indywidualnego produktu emerytalnego (OIPE), który jest produktem emerytalnym o charakterze długoterminowym, zwiększy jego atrakcyjność, szczególnie dla młodych ludzi i pracowników mobilnych, oraz pomoże jeszcze bardziej ułatwić obywatelom Unii korzystanie z prawa do życia i pracy w całej Unii.
- (7) Emerytury indywidualne odgrywają ważną rolę, zapewniając osobom oszczędzającym w długoterminowej perspektywie dostęp do długoterminowych inwestycji. Większy europejski rynek emerytur indywidualnych pozwoli zwiększyć dopływ środków finansowych dla inwestorów instytucjonalnych oraz podnieść poziom inwestycji w gospodarkę realną.

- (8) Niniejsze rozporządzenie umożliwia stworzenie indywidualnego produktu emerytalnego, który będzie mieć charakter długoterminowy, uwzględni w jak największym zakresie czynniki z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego, o których mowa w popieranych przez ONZ zasadach odpowiedzialnego inwestowania, będzie prosty, bezpieczny, dostępny po przystępnej cenie, przejrzysty, przyjazny dla konsumenta i możliwy do przeniesienia w ramach całej Unii, a także uzupełni istniejące systemy w państwach członkowskich.
- (9) Obecnie wewnętrzny rynek indywidualnych produktów emerytalnych nie funkcjonuje sprawnie. W niektórych państwach członkowskich nie istnieje nawet jeszcze rynek indywidualnych produktów emerytalnych. W innych państwach członkowskich dostępne są już oferty indywidualnych produktów emerytalnych, rynki wykazują jednak wysoki stopień fragmentacji wzdłuż granic krajowych. W efekcie istnieją jedynie ograniczone możliwości przenoszenia indywidualnych produktów emerytalnych. Taka sytuacja może utrudniać obywatelom korzystanie z ich podstawowych swobód. Na przykład mogłoby to uniemożliwiać im podjęcie zatrudnienia lub przejście na emeryturę w innym państwie członkowskim. Ponadto pragnąc skorzystać ze swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług, dostawcy tych produktów napotykają trudności, których źródłem jest brak normalizacji istniejących indywidualnych produktów emerytalnych.

- (10) Europejski rynek indywidualnych produktów emerytalnych jest rozdrobniony i niejednolity, dlatego wpływ OIPE może być bardzo różny w poszczególnych państwach członkowskich. Różni mogą być również odbiorcy docelowi. W niektórych państwach członkowskich OIPE może stanowić rozwiązanie dla osób, które obecnie nie mają dostępu do adekwatnych świadczeń. W innych państwach członkowskich OIPE może zapewnić konsumentom większy wybór lub stanowić rozwiązanie dla mobilnych obywateli. Jednakże OIPE nie powinien mieć na celu zastąpienia istniejących krajowych systemów emerytalnych, ponieważ jest to indywidualny produkt emerytalny o charakterze dodatkowym i uzupełniającym.
- (11) Unia rynków kapitałowych pomoże zmobilizować kapitał w Europie i skierować go do tych wszystkich przedsiębiorstw, w tym małych i średnich przedsiębiorstw, oraz na te wszystkie projekty infrastrukturalne i długoterminowe zrównoważone projekty, które potrzebują środków finansowych, aby móc się rozwijać i tworzyć miejsca pracy. Jednym z głównych celów unii rynków kapitałowych jest zwiększenie inwestycji i możliwości wyboru dla inwestorów indywidualnych poprzez skuteczniejsze wykorzystanie oszczędności zgromadzonych w Europie. W tym celu OIPE będzie stanowić krok naprzód w kierunku lepszej integracji rynków kapitałowych ze względu na fakt, że wspiera on długoterminowe finansowanie gospodarki realnej dzięki długoterminowemu charakterowi produktu i zrównoważonemu charakterowi inwestycji.
- (12) W swoim planie działania na rzecz tworzenia unii rynków kapitałowych z dnia 30 września 2015 r. Komisja zapowiedziała, że „oceni możliwość stworzenia dzięki ramom polityki prężnego europejskiego rynku prostych, efektywnych i konkurencyjnych emerytur indywidualnych i określi, czy konieczne jest wsparcie tego rynku przy pomocy prawodawstwa UE”.

- (13) W swojej rezolucji z dnia 19 stycznia 2016 r. w sprawie bilansu obecnej sytuacji i przyszłych wyzwań związanych z regulacją usług finansowych w UE: wpływ unijnych ram dotyczących regulacji finansowych i unii rynków kapitałowych oraz dalsze działania na rzecz ich usprawnienia¹ Parlament Europejski podkreślił, że „należy stworzyć warunki sprzyjające innowacjom w zakresie produktów finansowych, które doprowadzą do większej różnorodności i większych korzyści dla gospodarki realnej, a także bardziej zdecydowanie zachęcać do inwestycji, oraz które mogą przyczynić się do zapewnienia odpowiednich, bezpiecznych i trwałych emerytur (np. paneuropejski produkt emerytalny (PEPP)) o prostej i przejrzystej strukturze”.
- (14) W swoich konkluzjach z dnia 28 czerwca 2016 r. Rada Europejska wezwała do dokonywania „szybkich i zdecydowanych postępów, aby zapewnić przedsiębiorstwom łatwiejszy dostęp do finansowania i wspierać inwestycje w gospodarkę realną poprzez postępy w realizacji agendy unii rynków kapitałowych”.
- (15) W swoim komunikacie z dnia 14 września 2016 r. pt. „Unia rynków kapitałowych – przyspieszenie reformy” Komisja zapowiedziała, że „rozważy propozycje prostego, skutecznego i konkurencyjnego unijnego produktu z zakresu indywidualnego zabezpieczenia emerytalnego [...]. Jednym z rozważanych wariantów jest ewentualny wniosek legislacyjny, który mógłby zostać przedstawiony w 2017 r.”.

¹ Dz.U. C 11 z 12.1.2018, s. 24.

- (16) W swoim komunikacie z dnia 8 czerwca 2017 r. pt. „Śródkresowy przegląd planu działania na rzecz unii rynków kapitałowych” Komisja zapowiedziała, że przedstawi „wniosek ustawodawczy dotyczący ogólnoeuropejskiego produktu z zakresu indywidualnego zabezpieczenia emerytalnego – do końca czerwca 2017 r. Wniosek ten położy podwaliny pod bezpieczniejszy, bardziej opłacalny i przejrzystszy rynek przystępnych i dobrowolnych prywatnych emerytalnych programów oszczędnościowych, którymi będzie można zarządzać na skalę ogólnoeuropejską. Pomoże on zaspokoić wymagania osób pragnących zwiększyć poziom swoich oszczędności emerytalnych adekwatnie do potrzeb, sprostać wyzwaniu demograficznemu, uzupełnić ofertę istniejących produktów i programów emerytalnych oraz zwiększyć opłacalność indywidualnego oszczędzania na emeryturę poprzez zaproponowanie atrakcyjnych możliwości inwestowania długoterminowego w ramach emerytur prywatnych”.
- (17) Rozwój OIPE przyczyni się do poszerzenia oferty produktów pozwalających gromadzić oszczędności na emeryturę, zwłaszcza dla pracowników mobilnych, oraz do ustanowienia unijnego rynku dla dostawców OIPE. OIPE powinny jednak stanowić jedynie uzupełnienie publicznych systemów emerytalnych.
- (18) Edukacja finansowa może przyczynić się do zwiększenia wiedzy na temat możliwości oszczędzania przez gospodarstwa domowe w formie dobrowolnych indywidualnych produktów emerytalnych. Oszczędzający powinni również mieć możliwość pełnego zrozumienia ryzyka związanego z OIPE oraz sposobu jego działania.

- (19) Ramy legislacyjne dotyczące OIPE położą fundamenty pod skuteczny rynek przystępnych i dobrowolnych inwestycji emerytalnych, którymi zarządzać będzie można w skali ogólnoeuropejskiej. Uzupełniając istniejące ustawowe i pracownicze produkty i programy emerytalne, OIPE przyczyni się do zaspokojenia potrzeb osób pragnących zwiększyć adekwatność swoich oszczędności emerytalnych, a także pomoże sprostać wyzwaniu demograficznemu oraz zapewnić nowe bogate źródło kapitału prywatnego na potrzeby inwestycji długoterminowych. Wspomniane ramy nie zastąpią jednak ani nie zharmonizują istniejących krajowych systemów emerytur indywidualnych ani indywidualnych produktów emerytalnych, nie będą mieć także wpływu na istniejące ustawowe i pracownicze programy i produkty emerytalne.
- (20) OIPE to indywidualny, niepracowniczy produkt emerytalny, do którego oszczędzający w ramach OIPE przystępuje dobrowolnie z myślą o emeryturze. Ponieważ OIPE powinien opierać się na długoterminowym gromadzeniu kapitału, możliwości wcześniejszego wycofania kapitału powinny być ograniczone i mogą podlegać karze.

- (21) W niniejszym rozporządzeniu zharmonizowano szereg podstawowych cech OIPE, które odnoszą się do kluczowych elementów takich jak: dystrybucja, minimalna zawartość umów, polityka inwestycyjna, zmiana dostawcy czy też transgraniczne oferowanie produktu i możliwość jego transgranicznego przenoszenia. Harmonizacja tych podstawowych cech pozwoli zrównać warunki działania z korzyścią dla ogółu dostawców indywidualnych produktów emerytalnych oraz pomoże zdynamizować proces tworzenia unii rynków kapitałowych i integrację wewnętrznego rynku emerytur indywidualnych. Doprowadzi to do utworzenia w dużej mierze znormalizowanego ogólnoeuropejskiego produktu, dostępnego we wszystkich państwach członkowskich, który pozwoli konsumentom wykorzystać w pełni dobrodziejstwa rynku wewnętrznego, umożliwiając im przenoszenie uprawnień emerytalnych za granicę i oferując szerszy wybór różnego rodzaju dostawców, w tym dostawców zagranicznych. W wyniku zniesienia części barier dla transgranicznego świadczenia usług w zakresie zabezpieczenia emerytalnego OIPE przyczyni się do wzrostu konkurencji między dostawcami w skali ogólnoeuropejskiej oraz wygeneruje korzyści skali z pożytkiem dla oszczędzających.
- (22) W art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) przewidziano możliwość przyjęcia aktów zarówno w postaci rozporządzeń, jak i dyrektyw. Za preferowany instrument uznano rozporządzenie, gdyż będzie ono bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich. Rozporządzenie umożliwi zatem szybsze upowszechnienie się OIPE i pozwoli szybciej zaspokoić zapotrzebowanie na dodatkowe emerytalne produkty oszczędnościowe i nowe inwestycje w kontekście unii rynków kapitałowych. Niniejsze rozporządzenie przewiduje harmonizację podstawowych cech OIPE, które nie muszą podlegać szczególnym przepisom krajowym, a zatem w niniejszym przypadku rozporządzenie jest właściwszym instrumentem niż dyrektywa. Z drugiej strony cechy wspomnianego produktu, które nie wchodzą w zakres niniejszego rozporządzenia (np. warunki regulujące fazę akumulacji), podlegają przepisom krajowym.

- (23) Niniejsze rozporządzenie powinno ustanowić jednolite przepisy dotyczące rejestracji, oferowania i dystrybucji OIPE oraz nadzoru nad nimi. OIPE powinny podlegać przepisom niniejszego rozporządzenia, odpowiednim unijnym przepisom sektorowym, a także odpowiednim aktom delegowanym i wykonawczym. Ponadto zastosowanie mają przepisy przyjęte przez państwa członkowskie w ramach wdrażania unijnych przepisów sektorowych. Jeżeli nie są już objęte niniejszym rozporządzeniem lub unijnymi przepisami sektorowymi, zastosowanie mają odpowiednie przepisy prawa państw członkowskich. OIPE powinien również podlegać umowie zawartej między oszczędzającym w ramach OIPE a dostawcą OIPE (zwaną dalej „umową dotyczącą OIPE”). Istnieje szereg zasadniczych cech produktu, które należy uwzględnić w umowie dotyczącej OIPE. Niniejsze rozporządzenie powinno pozostawać bez uszczerbku dla przepisów unijnych w dziedzinie prawa prywatnego międzynarodowego, w szczególności przepisów dotyczących jurysdykcji sądów oraz prawa właściwego. Niniejsze rozporządzenie powinno również pozostawać bez uszczerbku dla krajowych przepisów dotyczących prawa umów, przepisów socjalnych, pracowniczych i podatkowych.
- (24) Niniejsze rozporządzenie powinno jasno określać, że umowa dotycząca OIPE musi być zgodna ze wszystkimi obowiązującymi przepisami. Ponadto umowa dotycząca OIPE powinna określać prawa i obowiązki stron oraz zawierać zestaw kluczowych cech produktu. Umowa dotycząca OIPE może również zostać zawarta przez przedstawiciela grupy oszczędzających w ramach OIPE, na przykład przez niezależne stowarzyszenie oszczędzających, działającego w imieniu tej grupy, pod warunkiem że odbywa się to zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i obowiązującym prawem krajowym, a oszczędzający w ramach OIPE zapisujący się w ten sposób uzyskują takie same informacje i porady jak oszczędzający w ramach OIPE, którzy zawierają umowę dotyczącą OIPE bezpośrednio z dostawcą OIPE lub za pośrednictwem dystrybutora OIPE.

- (25) Dostawcy OIPE powinni mieć dostęp do całego unijnego rynku na podstawie pojedynczej rejestracji produktu dokonywanej w oparciu o jednolity zbiór przepisów. Aby wprowadzić do obrotu produkt pod nazwą „OIPE”, dostawcy OIPE powinni składać wnioski o rejestrację do swoich właściwych organów. Niniejsze rozporządzenie nie uniemożliwia rejestracji istniejącego indywidualnego produktu emerytalnego, który spełnia warunki określone w niniejszym rozporządzeniu. Właściwe organy powinny podjąć decyzję o rejestracji, jeżeli wnioskujący dostawca OIPE dostarczył wszystkie niezbędne informacje oraz jeżeli wprowadzono odpowiednie rozwiązania zapewniające zgodność z wymogami niniejszego rozporządzenia. Po podjęciu decyzji o rejestracji właściwe organy powinny powiadomić o tym Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) (EIOPA) ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010¹, aby zarejestrować dostawcę OIPE i OIPE w centralnym rejestrze publicznym. Taka rejestracja powinna być ważna na terenie całej Unii. W celu zapewnienia skutecznego nadzoru nad przestrzeganiem jednolitych wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu późniejsze zmiany informacji i dokumentów przedstawionych w procedurze rejestracji powinny być natychmiast zgłaszane właściwym organom i, w stosownych przypadkach, EIOPA.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych), zmiany decyzji 716/2009/WE i uchylecia decyzji Komisji 2009/79/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 48).

- (26) EIOPA powinien utworzyć centralny rejestr publiczny zawierający informacje na temat OIPE, które zostały zarejestrowane i mogłyby być oferowane i dystrybuowane w Unii, informacje na temat dostawców OIPE oraz wykaz państw członkowskich, w których dany OIPE jest oferowany. W przypadku gdy dostawcy OIPE nie prowadzą dystrybucji OIPE na terytorium danego państwa członkowskiego, ale są w stanie otworzyć subkonto dla tego państwa członkowskiego, aby zapewnić klientom OIPE możliwość przeniesienia, w rejestrze tym powinny również znajdować się informacje o państwach członkowskich, dla których dostawca OIPE oferuje subkonto.
- (27) Istnieją znaczne różnice między państwami członkowskimi, jeżeli chodzi o sposób organizacji i uregulowania instytucji pracowniczych programów emerytalnych (IORP), o których mowa w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2341¹. W niektórych państwach członkowskich instytucje te mogą prowadzić jedynie działalność w zakresie pracowniczych programów emerytalnych, podczas gdy w innych państwach członkowskich instytucje te – w tym uprawnione podmioty odpowiedzialne za zarządzanie nimi i działanie w ich imieniu, jeżeli IORP nie posiadają osobowości prawnej – mogą prowadzić działalność dotyczącą zarówno pracowniczych, jak i indywidualnych programów emerytalnych. Nie tylko doprowadziło to do zróżnicowania struktur organizacyjnych tych instytucji, ale wiąże się także z różnicami w zakresie prowadzenia nadzoru na szczeblu krajowym. W szczególności nadzór ostrożnościowy nad IORP uprawnionymi do prowadzenia działalności w zakresie pracowniczych i indywidualnych programów emerytalnych jest szerszy niż w przypadku IORP prowadzących jedynie działalność związaną z pracowniczymi programami emerytalnymi.

¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2341 z dnia 14 grudnia 2016 r. w sprawie działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad takimi instytucjami (IORP) (Dz.U. L 354 z 23.12.2016, s. 37).

Aby nie zagrażać stabilności finansowej oraz aby uwzględnić różnice dotyczące struktury organizacyjnej i nadzoru, możliwość oferowania OIPE powinny mieć wyłącznie IORP, które zgodnie z prawem krajowym otrzymały zezwolenie na oferowanie indywidualnych produktów emerytalnych i podlegają nadzorowi w tym zakresie. Ponadto, w celu zapewnienia większej stabilności finansowej, wszystkie aktywa i pasywa związane z działalnością w zakresie oferowania OIPE powinny być wyodrębniane, bez możliwości ich przeniesienia na inną działalność instytucji w zakresie oferowania programów emerytalnych. IORP, które oferują OIPE, powinny również zawsze spełniać odpowiednie normy określone w dyrektywie (UE) 2016/2341, w tym bardziej szczegółowe zasady inwestowania ustanowione przez państwa członkowskie, w których są zarejestrowane lub otrzymały zezwolenie zgodnie z dyrektywą (UE) 2016/2341 podczas transpozycji tej dyrektywy, oraz przepisy ich systemu zarządzania. Podobnie jak w przypadku innych dostawców OIPE, w przypadku gdy niniejsze rozporządzenie ustanawia bardziej rygorystyczne przepisy, takie przepisy powinny mieć zastosowanie.

- (28) Pojedynczy „paszport” OIPE zapewni stworzenie rynku wewnętrznego tych produktów.

- (29) Dostawcy OIPE powinni mieć możliwość prowadzenia dystrybucji zarówno OIPE, które sami stworzyli, jak i OIPE, których nie stworzyli, pod warunkiem że będzie to zgodne z odpowiednimi przepisami sektorowymi. Dystrybutorzy OIPE powinni być uprawnieni do dystrybucji OIPE, których nie stworzyli. Dystrybutorzy OIPE powinni prowadzić dystrybucję tylko tych produktów, w odniesieniu do których posiadają odpowiednią wiedzę i kompetencje zgodnie z odpowiednimi przepisami sektorowymi.
- (30) Dostawcy OIPE lub dystrybutorzy OIPE powinni przed zawarciem umowy dotyczącej OIPE udzielać potencjalnym oszczędzającym w ramach OIPE porad uwzględniających długoterminowy charakter produktu, indywidualne wymagania i potrzeby oszczędzającego w ramach OIPE oraz ograniczoną możliwość wykupu. Doradztwo powinno w szczególności mieć na celu informowanie oszczędzającego w ramach OIPE o cechach wariantów inwestycyjnych, poziomie ochrony kapitału i formach wypłat.

- (31) W ramach swobody świadczenia usług lub swobody przedsiębiorczości dostawcy OIPE mogą dostarczać OIPE, a dystrybutorzy OIPE mogą prowadzić dystrybucję OIPE na terytorium przyjmującego państwa członkowskiego po otwarciu subkonta dla tego przyjmującego państwa członkowskiego. Aby zapewnić wysoką jakość usług i skuteczną ochronę konsumentów, państwo członkowskie pochodzenia oraz przyjmujące państwo członkowskie powinny ściśle współpracować przy egzekwowaniu obowiązków określonych w niniejszym rozporządzeniu. W przypadku gdy dostawcy OIPE i dystrybutorzy OIPE prowadzą działalność w różnych państwach członkowskich, korzystając ze swobody świadczenia usług, za zapewnienie przestrzegania obowiązków określonych w niniejszym rozporządzeniu odpowiedzialne powinny być właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia ze względu na ich bliższe związki z dostawcą OIPE. W celu zapewnienia sprawiedliwego podziału obowiązków między właściwymi organami państwa członkowskiego pochodzenia i przyjmującego państwa członkowskiego, w przypadku gdy właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego powezmą wiedzę o naruszeniach obowiązków, które mają miejsce na ich terytorium, powinny poinformować o tym właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia, na których to organach powinien wówczas spoczywać obowiązek zastosowania odpowiednich środków. Ponadto właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego powinny być uprawnione do interwencji, jeżeli właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia nie stosują odpowiednich środków lub jeżeli zastosowane środki będą niewystarczające.

- (32) Właściwe organy państw członkowskich powinny mieć do dyspozycji wszystkie środki, które są niezbędne do zapewnienia prawidłowego prowadzenia działalności przez dostawców OIPE i dystrybutorów OIPE na całym terytorium Unii, niezależnie od tego, czy podmioty te prowadzą działalność, korzystając ze swobody przedsiębiorczości czy też swobody świadczenia usług. Aby zapewnić skuteczność nadzoru, wszelkie działania podejmowane przez właściwe organy powinny być współmierne do charakteru, skali i złożoności ryzyka właściwego dla działalności danego dostawcy lub dystrybutora.
- (33) Ogólnoeuropejski wymiar OIPE można rozwijać nie tylko na poziomie dostawców – zapewniając im możliwość prowadzenia działalności transgranicznej – lecz także na poziomie oszczędzających w ramach OIPE, zapewniając im możliwość przenoszenia OIPE i usługę zmiany dostawcy, a tym samym przyczyniając się do ochrony indywidualnych uprawnień emerytalnych osób korzystających z prawa do swobodnego przemieszczania przewidzianego w art. 21 i 45 TFUE. Możliwość przenoszenia OIPE ma zastosowanie w sytuacji, gdy oszczędzający w ramach OIPE zmienia miejsce swojego zamieszkania, przenosząc się do innego państwa członkowskiego, bez zmiany dostawcy OIPE, natomiast zmiana dostawcy OIPE niekoniecznie musi wiązać się ze zmianą miejsca zamieszkania.

- (34) W ramach OIPE powinny funkcjonować krajowe subkonta: każde z nich powinno uwzględniać te cechy indywidualnego produktu emerytalnego, których obecność warunkuje objęcie ulgami składek wpłacanych na rzecz OIPE lub wypłat, jeżeli są one dostępne w państwach członkowskich, w odniesieniu do których dostawca OIPE udostępnia subkonto. Subkonto należy wykorzystywać do prowadzenia rejestru składek wpłaconych w fazie akumulacji i wypłat dokonanych w fazie deakumulacji zgodnie z prawem państwa członkowskiego, dla którego dane subkonto zostało otwarte. Na poziomie oszczędzającego w ramach OIPE pierwsze subkonto powinno zostać utworzone w momencie zawarcia umowy dotyczącej OIPE.
- (35) Aby umożliwić dostawcom OIPE sprawne wdrożenie tego produktu, obowiązek zapewnienia OIPE zawierającego subkonta dla co najmniej dwóch państw członkowskich powinien mieć zastosowanie najpóźniej trzy lata po dacie rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia. W momencie uruchomienia OIPE dostawca OIPE powinien przekazywać informacje na temat tego, które subkonta są natychmiast dostępne, aby uniknąć ewentualnego wprowadzania w błąd oszczędzających w ramach OIPE. Jeżeli oszczędzający w ramach OIPE przenosi się do innego państwa członkowskiego, a dla tego państwa członkowskiego nie jest dostępne żadne subkonto, dostawca OIPE powinien umożliwić oszczędzającemu w ramach OIPE niezwłoczną bezpłatną zmianę na innego dostawcę OIPE, który oferuje subkonto dla tego państwa członkowskiego. Oszczędzający w ramach OIPE może również nadal wносить składki na subkonto, na które wpłacane były składki przed zmianą miejsca zamieszkania.

- (36) Mając na względzie długoterminowy charakter OIPE oraz związane z tym obciążenie administracyjne, dostawcy OIPE i dystrybutorzy OIPE powinni przekazywać potencjalnym oszczędzającym w ramach OIPE oraz beneficjentom OIPE jasne, zrozumiałe i odpowiednio szczegółowe informacje, aby wesprzeć ich w podejmowaniu decyzji dotyczących ich emerytury. Z tego samego powodu dostawcy OIPE i dystrybutorzy OIPE powinni również zapewnić wysoki poziom przejrzystości na różnych etapach funkcjonowania OIPE, w tym przed zawarciem umowy, w chwili zawarcia umowy, w fazie akumulacji (w tym w okresie przedemerytalnym) oraz w fazie deakumulacji. W szczególności powinni oni udzielać informacji dotyczących nabytych uprawnień emerytalnych, prognozowanego poziomu świadczeń emerytalnych z OIPE, ryzyka i gwarancji, uwzględnienia czynników z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego oraz kosztów. Jeżeli prognozowany poziom świadczeń emerytalnych z OIPE opiera się na scenariuszach ekonomicznych, w informacjach tych należy również uwzględnić scenariusz opierający się na najlepszym szacunku oraz scenariusz niekorzystny, który powinien być skrajny, lecz realistyczny.
- (37) Przed zawarciem umowy dotyczącej OIPE potencjalnym oszczędzającym w ramach OIPE należy przekazać wszystkie informacje niezbędne do dokonania świadomego wyboru. Przed zawarciem umowy dotyczącej OIPE należy określić wymogi i potrzeby emerytalne oraz zapewnić doradztwo.

- (38) W celu zapewnienia optymalnej przejrzystości produktu dostawcy OIPE powinni sporządzić dokument zawierający kluczowe informacje dotyczące OIPE (OIPE KID), który tworzą, zanim te OIPE będzie można rozprowadzać wśród oszczędzających w ramach OIPE. Powinni być oni również odpowiedzialni za dokładność OIPE KID. OIPE KID powinien zastąpić i dostosować dokument zawierający kluczowe informacje dotyczące produktów zbiorowego inwestowania i ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych, przewidziany w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1286/2014¹, który w związku z tym nie musiałby być przekazywany w przypadku OIPE. Należy sporządzić osobny OIPE KID dotyczący podstawowego OIPE.
- W przypadku gdy dostawca OIPE oferuje alternatywne warianty inwestycyjne, należy również przedstawić ogólny KID dla alternatywnych wariantów inwestycyjnych, który mógłby również zawierać odniesienia do innych dokumentów. Ewentualnie, w przypadku gdy nie można dostarczyć wymaganych informacji o alternatywnych wariantach inwestycyjnych w ramach osobnego, samodzielnego KID, należy przedstawić odrębny KID dla każdego alternatywnego wariantu inwestycyjnego. Powinno to jednak mieć miejsce jedynie w przypadku, gdy udostępnienie ogólnego KID dla alternatywnych wariantów inwestycyjnych nie leżałoby w interesie klientów OIPE. W związku z tym jeżeli właściwe organy oceniają zgodność OIPE KID z niniejszym rozporządzeniem, powinny one w stosownych przypadkach zapewnić optymalną porównywalność różnych wariantów inwestycyjnych, biorąc pod uwagę w szczególności najnowsze osiągnięcia analizy behawioralnej, aby uniknąć błędów poznawczych spowodowanych sposobem prezentacji informacji.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1286/2014 z dnia 26 listopada 2014 r. w sprawie dokumentów zawierających kluczowe informacje, dotyczących detalicznych produktów zbiorowego inwestowania i ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych (PRIIP), (Dz.U. L 352 z 9.12.2014, s. 1).

- (39) W celu zapewnienia szerokiego upowszechnienia i dostępności OIPE KID niniejsze rozporządzenie powinno przewidywać obowiązek publikowania OIPE KID przez dostawcę OIPE na jego stronie internetowej. Dostawca OIPE powinien opublikować OIPE KID dla każdego państwa członkowskiego, w którym OIPE jest przedmiotem dystrybucji w ramach swobody świadczenia usług lub swobody przedsiębiorczości, zawierający konkretne informacje o warunkach dotyczących fazy akumulacji i fazy deakumulacji dla tego państwa członkowskiego.
- (40) Kalkulatory indywidualnych produktów emerytalnych są już opracowywane na poziomie krajowym. Aby te kalkulatory były w możliwie największym stopniu użyteczne dla konsumentów, powinny uwzględniać jednak koszty i opłaty pobierane przez różnych dostawców OIPE, a także dalsze koszty lub opłaty pobierane przez pośredników lub inne strony łańcucha inwestycyjnego, które nie zostały jeszcze uwzględnione przez dostawców OIPE.

- (41) Szczegółowe informacje, które należy uwzględnić w OIPE KID, oraz sposób prezentacji tych informacji należy dodatkowo zharmonizować za pomocą regulacyjnych standardów technicznych, uwzględniając istniejące i trwające badania nad zachowaniami konsumentów, w tym wyniki prowadzonych z udziałem konsumentów badań poświęconych skuteczności różnych sposobów prezentacji informacji. Należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych. Te regulacyjne standardy techniczne powinny zostać opracowane przez EIOPA po konsultacjach z pozostałymi Europejskimi Urzędami Nadzoru, tj. Europejskim Urzędem Nadzoru Bankowego (EUNB), ustanowionym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010¹, oraz Europejskim Urzędem Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (EUNGiPW), ustanowionym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010², w stosownych przypadkach również z Europejskim Bankiem Centralnym, właściwymi organami i po badaniach wśród konsumentów i przedsiębiorstw zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, i należy określić w nim szczegółowo treść i sposób przedstawienia informacji, które mają być zawarte w OIPE KID;

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylecia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, p. 84).

warunki, zgodnie z którymi OIPE KID powinien zostać poddany przeglądowi i zmianie, warunki dotyczące spełnienia wymogu przedstawienia OIPE KID, zasady określania założeń dla prognoz dotyczące świadczeń emerytalnych, szczegóły przedstawiania informacji, które mają być zawarte w „Informacji o świadczeniach z OIPE” oraz minimalne kryteria, które muszą spełnić techniki ograniczania ryzyka. Opracowując projekt regulacyjnych standardów technicznych, EIOPA powinien uwzględnić różne możliwe rodzaje OIPE, długoterminowy charakter OIPE, zdolności oszczędzających w ramach OIPE oraz cechy OIPE. Przed przedstawieniem Komisji projektu regulacyjnych standardów technicznych należy przeprowadzić w odpowiednich przypadkach badania wśród konsumentów i przedsiębiorstw z wykorzystaniem rzeczywistych danych. Komisja powinna przyjmować te regulacyjne standardy techniczne w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 290 TFUE i zgodnie z art. 10 - 14 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010. Należy również przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych opracowanych przez EIOPA w odniesieniu do szczegółów współpracy i wymiany informacji razem z wymogami niezbędnymi do przedstawiania informacji w standardowym formacie umożliwiającym porównanie oraz, po konsultacji z pozostałymi Europejskimi Urzędami Nadzoru i właściwymi organami oraz po badaniach wśród przedsiębiorstw, w odniesieniu do formatu sprawozdawczości nadzorczej, w drodze aktów wykonawczych zgodnie z art. 291 TFUE i zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010.

- (42) OIPE KID powinien wyraźnie odróżniać się od materiałów marketingowych i stanowić oddzielny dokument.
- (43) Dostawcy OIPE powinni sporządzać „Informację o świadczeniach z OIPE” skierowaną do oszczędzających w ramach OIPE, aby przedstawić im najważniejsze dane dotyczące OIPE o charakterze osobistym i ogólnym oraz aby zapewnić bieżące informacje na temat tego produktu. „Informacja o świadczeniach z OIPE” powinna być jasna i wyczerpująca oraz powinna zawierać istotne i odpowiednie informacje, aby ułatwić zrozumienie, jak uprawnienia emerytalne kształtują się w czasie w różnych produktach emerytalnych, i sprzyjać mobilności pracowników. „Informacja o świadczeniach z OIPE” powinna również zawierać najważniejsze informacje na temat polityki inwestycyjnej związanej z czynnikami z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego i powinna wskazywać, gdzie i jak oszczędzający w ramach OIPE mogą uzyskać dodatkowe informacje na temat uwzględnienia tych czynników. „Informację o świadczeniach z OIPE” należy przekazywać oszczędzającym w ramach OIPE corocznie.
- (44) Dostawcy OIPE powinni informować oszczędzających w ramach OIPE na dwa miesiące przed upływem terminów, w których oszczędzający w ramach OIPE mają możliwość zmiany wariantów wypłaty świadczeń, o zbliżającym się rozpoczęciu fazy dekapitalacji, możliwych formach wypłat oraz możliwości zmiany formy wypłat. Jeżeli otwarto więcej niż jedno subkonto, oszczędzający w ramach OIPE powinni zostać poinformowani o nadchodzącym rozpoczęciu fazy dekapitalacji każdego subkonta.
- (45) W fazie dekapitalacji beneficjenci OIPE powinni nadal otrzymywać informacje o swoich świadczeniach z OIPE i odpowiednich wariantach wypłaty. Ma to szczególne znaczenie w przypadku, gdy beneficjenci OIPE ponoszą znaczne ryzyko inwestycyjne na etapie wypłaty.

- (46) W celu odpowiedniej ochrony praw oszczędzających w ramach OIPE i beneficjentów OIPE dostawcy OIPE powinni móc wybrać sposób alokacji aktywów, który precyzyjnie odpowiada rodzajowi i okresowi trwania ich zobowiązań, w tym zobowiązań mających długi horyzont czasowy. Należy zatem zapewnić skuteczny nadzór, jak również podejście do zasad inwestowania, które pozwala dostawcom OIPE na odpowiednio dużą elastyczność w decydowaniu o najbardziej bezpiecznej i skutecznej polityce inwestycyjnej, a jednocześnie zobowiązuje ich do działania w sposób ostrożny i w najlepszym długoterminowym interesie ogółu oszczędzających w ramach OIPE. Z tego względu konieczność przestrzegania zasady „ostrożnego inwestora” wymaga opracowania polityki inwestycyjnej dostosowanej do struktury klientów dostawcy OIPE.
- (47) Poprzez ustalenie zasady „ostrożnego inwestora” jako podstawowej zasady w odniesieniu do inwestycji kapitałowych i poprzez stworzenie dostawcom OIPE możliwości transgranicznego działania, zachęca się do przekierowania oszczędności do sektora indywidualnych programów emerytalnych, przyczyniając się w ten sposób do postępu gospodarczego i społecznego. Zasada „ostrożnego inwestora” powinna wyraźnie uwzględniać również rolę, jaką w procesie inwestycyjnym odgrywają czynniki z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego.

- (48) W niniejszym rozporządzeniu należy zapewnić dostawcom OIPE odpowiedni poziom swobody inwestycyjnej. Jako inwestorzy długookresowi o niskim ryzyku płynności dostawcy OIPE mogą przyczyniać się do rozwoju unii rynków kapitałowych, inwestując – w ramach rozsądnych limitów – w niepłynne aktywa takie jak akcje oraz w inne instrumenty o długoterminowym profilu ekonomicznym, które nie są przedmiotem obrotu na rynkach regulowanych, na wielostronnych platformach obrotu (MTF) lub zorganizowanych platformach obrotu (OTF). Mogą oni również korzystać z międzynarodowej dywersyfikacji. Dlatego też możliwość inwestowania w akcje denominowane w walutach innych niż te, w których wyrażone są zobowiązania, oraz w inne instrumenty o długoterminowym profilu ekonomicznym, które nie są przedmiotem obrotu na rynkach regulowanych, na MTF ani na OTF, powinna podlegać ograniczeniu wyłącznie ze względów ostrożnościowych, zgodnie z zasadą „ostrożnego inwestora”, aby chronić interesy oszczędzających w ramach OIPE i beneficjentów OIPE.

- (49) W kontekście pogłębiania unii rynków kapitałowych pojęcie instrumentów o długoterminowym profilu ekonomicznym można rozumieć szeroko. Instrumenty te są niezbywalnymi papierami wartościowymi, a więc nie posiadają płynności, jaką zapewniają rynki wtórne. Często wymagają one zaangażowania kapitału na czas określony, co ogranicza ich zbywalność; należy do nich zaliczyć także udziały kapitałowe i papiery dłużne w przedsiębiorstwach nienotowanych na rynku regulowanym oraz pożyczki udzielone takim przedsiębiorstwom. Do przedsiębiorstw nienotowanych na rynku regulowanym zaliczają się projekty infrastrukturalne, spółki nienotowane na rynku regulowanym nastawione na wzrost, nieruchomości i inne aktywa, które mogą nadawać się do celów inwestycji długoterminowych. Niskoemisyjne projekty infrastrukturalne oraz projekty z zakresu infrastruktury odpornej na zmiany klimatu często są aktywami nienotowanymi na rynku regulowanym, a ich finansowanie zależy od kredytów długoterminowych. Dostawców OIPE zachęca się – zważywszy na długoterminowy charakter ich zobowiązań – do przeznaczania odpowiednio dużej części ich portfela aktywów na zrównoważone inwestycje w gospodarkę realną, przynoszące długoterminowe korzyści gospodarcze, zwłaszcza na projekty i przedsiębiorstwa infrastrukturalne.
- (50) W polityce inwestycyjnej dostawców OIPE i w ich systemach zarządzania ryzykiem ważną rolę odgrywają czynniki z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego. Dostawców OIPE należy zachęcać, by uwzględniali te czynniki przy podejmowaniu decyzji inwestycyjnych oraz brali pod uwagę to, w jaki sposób wpisują się one w ich system zarządzania ryzykiem, aby uniknąć aktywów osieroconych. Informacje na temat czynników z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego powinny być dostępne dla EIOPA, właściwych organów oraz oszczędzających w ramach OIPE.

- (51) Jednym z celów regulacji OIPE jest stworzenie bezpiecznego i opłacalnego długoterminowego oszczędnościowego produktu emerytalnego. Ponieważ inwestycje związane z indywidualnymi produktami emerytalnymi są długoterminowe, należy zwrócić szczególną uwagę na długoterminowe skutki alokacji aktywów. W szczególności należy wziąć pod uwagę czynniki z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego. Oszczędności w ramach OIPE powinny być inwestowane z uwzględnieniem czynników z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego, na przykład celów klimatycznych i celów zrównoważonego rozwoju określonych w porozumieniu klimatycznym z Paryża (porozumieniu paryskim), celów zrównoważonego rozwoju ONZ oraz Wytycznych ONZ dotyczącymi biznesu i praw człowieka.
- (52) Aby zapewnić, by dostawcy OIPE przestrzegali obowiązku opracowywania polityki inwestycyjnej zgodnie z zasadą „ostrożnego inwestora”, należy im zakazać inwestowania w jurysdykcjach niechętnych współpracy, wskazanych w odpowiednich konkluzjach Rady w sprawie unijnego wykazu jurysdykcji niechętnych współpracy do celów podatkowych, oraz w państwach trzecich wysokiego ryzyka mających strategiczne braki, wskazanych w stosownym rozporządzeniu delegowanym Komisji przyjętym na mocy art. 9 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849¹.

¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz.U. L 141 z 5.6.2015, p. 73).

- (53) Mając na względzie cel OIPE, a mianowicie długoterminowe oszczędzanie z myślą o emeryturze, wariantom inwestycyjnym udostępnianym oszczędzającym w ramach OIPE należy nadać ramy obejmujące aspekty, które umożliwiają inwestorom podejmowanie decyzji inwestycyjnych, w tym liczbę wariantów inwestycyjnych, spośród których inwestorzy mogą dokonać wyboru. Po dokonaniu początkowego wyboru w momencie nabycia OIPE, oszczędzający w ramach OIPE powinien mieć możliwość zmiany swojego wyboru po upływie co najmniej pięciu lat od nabycia OIPE lub, w przypadku kolejnej zmiany, od ostatniej zmiany wariantu inwestycyjnego, co pozwoli dostawcom zachować odpowiednią stabilność swoich strategii w zakresie inwestycji długoterminowych, a jednocześnie zapewni ochronę inwestorów. Dostawcy OIPE powinni mieć jednak możliwość zezwolenia oszczędzającym w ramach OIPE na częstsze zmiany wybranego wariantu inwestycyjnego.
- (54) Podstawowy OIPE powinien być produktem bezpiecznym i powinien stanowić domyślny wariant inwestycyjny. Może on wykorzystywać technikę ograniczania ryzyka zgodną z celem polegającym na umożliwieniu oszczędzającemu w ramach OIPE odzyskania kapitału lub stosować gwarancję zainwestowanego kapitału. Technika ograniczania ryzyka zgodna z celem polegającym na umożliwieniu oszczędzającemu w ramach OIPE odzyskania kapitału może mieć formę ostrożnej strategii inwestycyjnej lub strategii opartej na cyklu życia, która stopniowo zmniejsza ogólną ekspozycję na ryzyko w czasie. Gwarancje przewidziane w ramach domyślnego wariantu inwestycyjnego powinny obejmować przynajmniej składki wniesione w fazie akumulacji po odliczeniu wszystkich opłat i prowizji. Gwarancje mogą również obejmować opłaty i prowizje oraz umożliwiać pełne lub częściowe pokrycie inflacji. Gwarancja zainwestowanego kapitału powinna być należna na początku fazy deakumulacji oraz – w stosownych przypadkach – w fazie deakumulacji.

- (55) Aby zagwarantować oszczędzającym w ramach OIPE opłacalność i wystarczające wyniki, koszty i opłaty związane z podstawowym OIPE powinny być ograniczone do ustalonego odsetka zgromadzonego kapitału. Chociaż limit ten należy ustalić na poziomie 1 % zgromadzonego kapitału, właściwe byłoby dalsze określenie rodzajów kosztów i opłat, które należy uwzględnić w regulacyjnych standardach technicznych, aby zapewnić równe warunki działania dla różnych dostawców OIPE i różnych rodzajów OIPE z ich szczególnymi strukturami kosztów i opłat. Należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania takich regulacyjnych standardów technicznych, które powinny zostać opracowane przez EIOPA. Przygotowując projekt regulacyjnych standardów technicznych, EIOPA powinien w szczególności wziąć pod uwagę długoterminowy charakter OIPE, różne rodzaje OIPE oraz istotne z punktu widzenia kosztów czynniki związane z ich szczególnymi cechami, tak aby zapewnić sprawiedliwe i równe traktowanie poszczególnych dostawców OIPE i ich produktów, uwzględniając charakter podstawowego OIPE jako prostego, opłacalnego i przejrzystego produktu zapewniającego wystarczającą długoterminową realną stopę zwrotu z inwestycji. Ponadto w celu zachowania długoterminowego emerytalnego charakteru produktu należy uważnie ocenić formę wypłat, w szczególności w odniesieniu do dożywotnich wypłat w ratach. W tym kontekście w celu zapewnienia, aby dostawcy OIPE oferujący gwarancję kapitałową mieli takie same warunki działania jak inni dostawcy, EIOPA powinien należycie uwzględnić strukturę kosztów i opłat. Ponadto wartości procentowe kosztów i opłat powinny być poddawane regularnemu przeglądowi w celu zapewnienia ich ciągłej adekwatności, z uwzględnieniem zmian w poziomie kosztów. Komisja powinna przyjmować te regulacyjne standardy techniczne w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 290 TFUE i zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010.

Aby zapewnić stałą efektywność kosztową i chronić klientów OIPE przed nadmiernie obciążającymi strukturami kosztów, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do zmiany wartości procentowej, biorąc pod uwagę jej przegląd, w szczególności faktyczny poziom i zmiany faktycznego poziomu kosztów i opłat oraz wpływ ograniczenia kosztów na dostępność OIPE, a także odpowiedni dostęp do rynku dla różnych dostawców OIPE oferujących różnego rodzaju OIPE.

- (56) Właściwe organy powinny wykonywać swoje uprawnienia, mając na uwadze nadrzędny cel, jakim jest ochrona praw oszczędzających w ramach OIPE i beneficjentów OIPE oraz stabilność i należyte funkcjonowanie dostawców OIPE.

- (57) Jeżeli dostawcą OIPE jest IORP lub zarządzający alternatywnym funduszem inwestycyjnym z UE (ZAFI z UE), powinien on wyznaczyć depozytariusza odpowiedzialnego za przechowywanie aktywów związanych z działalnością w zakresie oferowania OIPE. Potrzebne są dodatkowe zabezpieczenia w odniesieniu do podmiotu pełniącego rolę depozytariusza i jego funkcji, ponieważ obecnie przepisy dotyczące depozytariusza określone w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE¹ są skierowane do funduszy wprowadzanych do obrotu wyłącznie wśród inwestorów branżowych, z wyjątkiem europejskich długoterminowych funduszy inwestycyjnych na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/760², wprowadzanych do obrotu wśród inwestorów detalicznych, a przepisy sektorowe mające zastosowanie do IORP nie wymagają wyznaczenia depozytariusza we wszystkich przypadkach. Aby zapewnić najwyższy poziom ochrony inwestorów w odniesieniu do przechowywania aktywów związanych z działalnością w zakresie oferowania OIPE, w niniejszym rozporządzeniu wymaga się, aby IORP i ZAFI z UE oferujący OIPE stosowali się do przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE³ w odniesieniu do wyznaczenia depozytariusza, wykonywania jego zadań i obowiązków nadzorczych.

¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi i zmiany dyrektyw 2003/41/WE i 2009/65/WE oraz rozporządzeń (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 1095/2010 (Dz.U. L 174 z 1.7.2011, s. 1).

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/760 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie europejskich długoterminowych funduszy inwestycyjnych (Dz.U. L 123 z 19.5.2015, s. 98).

³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) (Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 32).

- (58) Przejrzystość i sprawiedliwość kosztów i opłat ma zasadnicze znaczenie, aby zyskać zaufanie oszczędzających w ramach OIPE i umożliwić im dokonywanie świadomych wyborów. Należy zatem zakazać stosowania nieprzejrzystych metod ustalania cen.
- (59) Aby osiągnąć cele określone w niniejszym rozporządzeniu, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 290 TFUE w celu określenia warunków wykonywania przez EIOPA i właściwe organy uprawnień do interwencji oraz kryteriów i czynników, które mają być stosowane przez EIOPA w celu określenia, kiedy pojawiają się poważne obawy co do ochrony oszczędzających w ramach OIPE. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa¹. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.

¹ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

- (60) Bez uszczerbku dla przysługującego klientom OIPE prawa do wniesienia powództwa do sądu należy ustanowić łatwo dostępne, odpowiednie, niezależne, bezstronne, przejrzyste i skuteczne procedury pozasądowego rozstrzygania sporów między dostawcami OIPE lub dystrybutorami OIPE a klientami OIPE na potrzeby rozstrzygania sporów powstałych na tle praw i obowiązków określonych w niniejszym rozporządzeniu.
- (61) W celu ustanowienia wydajnej i skutecznej procedury rozstrzygania sporów dostawcy OIPE i dystrybutorzy OIPE powinni wdrożyć skuteczną procedurę rozpatrywania skarg, z której skorzystać mogą ich klienci, zanim spór zostanie przekazany do rozstrzygnięcia w ramach procedury pozasądowego rozstrzygania sporów lub w ramach postępowania sądowego. Procedura rozpatrywania skarg powinna przewidywać krótkie i jasno określone terminy, przed których upływem dostawca OIPE lub dystrybutor OIPE powinien udzielić odpowiedzi na skargę. Podmioty zajmujące się pozasądowym rozstrzyganiem sporów powinny dysponować wystarczającymi zdolnościami do prowadzenia w odpowiedni i wydajny sposób współpracy transgranicznej w odniesieniu do sporów dotyczących praw i obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia.

- (62) Oszczędzającym w ramach OIPE powinno przysługiwać prawo zmiany dostawcy w fazie akumulacji na innego dostawcę OIPE z siedzibą w tym samym lub innym państwie członkowskim, w oparciu o jasną, szybką i bezpieczną procedurę, co pozwoli im znaleźć lepsze warunki dla swoich inwestycji, a jednocześnie pobudzi konkurencję między dostawcami OIPE. Dostawcy OIPE nie powinni jednak mieć obowiązku świadczenia usługi zmiany dostawcy w odniesieniu do OIPE, jeżeli oszczędzający otrzymują wypłaty w formie dożywotnich wypłat w ratach. W trakcie zmiany dostawcy przekazujący OIPE powinien dokonać transferu odpowiednich kwot lub, w stosownych przypadkach, wkładów rzeczowych z konta OIPE i zamknąć je. Oszczędzający w ramach OIPE powinien zawrzeć umowę z przyszłym dostawcą OIPE na otwarcie nowego konta OIPE. Nowe konto OIPE powinno mieć tę samą strukturę subkont co poprzednie konto OIPE.
- (63) W trakcie świadczenia usługi zmiany dostawcy oszczędzający w ramach OIPE mogą zdecydować o przeniesieniu wkładów rzeczowych tylko wówczas, gdy zmiana odbywa się między dostawcami OIPE, takimi jak firmy inwestycyjne lub inni kwalifikujący się dostawcy posiadający dodatkową licencję, zaangażowanymi w zarządzanie portfelem na rzecz oszczędzających w ramach OIPE. W tym przypadku potrzebna jest pisemna zgoda przyjmującego dostawcy. W przypadku zarządzania inwestycjami zbiorowymi przeniesienie wkładów rzeczowych nie jest możliwe, ponieważ nie ma rozdziału aktywów dla każdego oszczędzającego w ramach OIPE.

- (64) Proces zmiany dostawcy powinien być prosty dla oszczędzających w ramach OIPE. Dlatego też odpowiedzialność za zainicjowanie tego procesu i zarządzanie nim w imieniu oszczędzającego w ramach OIPE i na jego wniosek powinna spoczywać na przyszłym dostawcy OIPE. Przy ustanawianiu usługi zmiany dostawcy OIPE powinni móc stosować, na zasadzie dobrowolności, dodatkowe środki takie jak rozwiązania techniczne. Biorąc pod uwagę ogólnoeuropejski charakter produktu, oszczędzający w ramach OIPE powinni mieć możliwość niezwłocznej bezpłatnej zmiany dostawcy w sytuacji, gdy w państwie członkowskim, do którego się przeprowadza, nie jest dostępne żadne subkonto.
- (65) Aby oszczędzający w ramach OIPE mógł podjąć świadomą decyzję w sprawie zmiany dostawcy, przed udzieleniem upoważnienia do zmiany dostawcy oszczędzający w ramach OIPE powinien otrzymać informacje na temat wszystkich etapów procedury i kosztów, które są niezbędne do ukończenia procesu zmiany dostawcy.
- (66) Aby zmiana dostawcy przebiegła pomyślnie, konieczna jest współpraca ze strony dotychczasowego dostawcy OIPE. Przyszły dostawca OIPE powinien zatem otrzymać od dotychczasowego dostawcy OIPE wszelkie informacje niezbędne do wznowienia wpłat na nowe konto OIPE. Takie informacje nie powinny jednak wykraczać poza to, co jest konieczne do realizacji procesu zmiany dostawcy.

- (67) Oszczędzający w ramach OIPE nie powinni być narażeni na straty finansowe, w tym opłaty i odsetki, spowodowane błędami któregośkolwiek z dostawców OIPE zaangażowanych w proces zmiany dostawcy. W szczególności oszczędzający w ramach OIPE nie powinni ponosić żadnej straty finansowej wynikającej z konieczności zapłaty dodatkowych opłat, odsetek lub innych prowizji oraz grzywien, kar, ani też innego rodzaju szkód finansowych z powodu opóźnienia w realizacji procesu zmiany dostawcy. Jako że ochronę kapitału należy zapewnić na początku fazy dekulacji oraz, w stosownych przypadkach, w trakcie fazy dekulacji, dotychczasowy dostawca OIPE nie powinien być zobowiązany do zapewnienia ochrony kapitału lub gwarancji w momencie zmiany dostawcy. Dostawca OIPE może również postanowić, że zapewni ochronę kapitału lub gwarancję w momencie zmiany dostawcy.
- (68) Przed zmianą dostawcy oszczędzający w ramach OIPE powinni mieć możliwość podjęcia decyzji opartej na rzetelnych informacjach. Przyszły dostawca OIPE powinien przestrzegać wszystkich wymogów dotyczących dystrybucji i informacji, w tym dostarczania OIPE KID, doradztwa i odpowiednich informacji dotyczących kosztów związanych ze zmianą dostawcy i ewentualnych negatywnych skutków dla ochrony kapitału w przypadku zmiany OIPE z gwarancją. Koszty zmiany dostawcy stosowane przez dotychczasowego dostawcę OIPE powinny być ograniczone do kwoty, która nie stanowi przeszkody dla mobilności, a w każdym wypadku powinna być ograniczona do 0,5 % odpowiednich kwot lub wartości pieniężnej wkładów rzeczowych, które mają zostać przeniesione.

- (69) Oszczędzający w ramach OIPE powinni móc swobodnie zdecydować w momencie nabycia OIPE i w momencie otwarcia nowego subkonta o trybie wypłaty (wypłata w ratach, wypłata jednorazowa lub inny sposób) w fazie dekapulacji, jednak z możliwością późniejszej zmiany wybranego trybu na rok przed rozpoczęciem fazy dekapulacji, na początku fazy dekapulacji oraz w momencie zmiany dostawcy, tak aby mogli jak najlepiej dostosować wybrany tryb wypłaty do swoich potrzeb, gdy będą zbliżać się do emerytury. Jeżeli dostawca OIPE udostępnia więcej niż jedną formę wypłat, oszczędzający w ramach OIPE powinien mieć możliwość wyboru innej formy wypłaty dla każdego subkonta otwartego na jego koncie OIPE.
- (70) Dostawcom OIPE należy zezwolić na udostępnianie oszczędzającym w ramach OIPE szerokiej gamy form wypłaty. Takie podejście pozwoli osiągnąć cel, jakim jest upowszechnienie OIPE, dzięki zwiększonej elastyczności i większym możliwościom wyboru dla oszczędzających w ramach OIPE. Pozwoli ono dostawcom na konstruowanie swoich OIPE w sposób najbardziej racjonalny pod względem kosztów. Podejście to jest również spójne z polityką Unii w innych dziedzinach i wykonalne z politycznego punktu widzenia, gdyż pozwala państwom członkowskim zachować odpowiednio dużą swobodę w decydowaniu o tym, które formy wypłaty pragną wspierać. Biorąc pod uwagę długoterminowy i emerytalny charakter produktu, państwa członkowskie powinny mieć możliwość przyjęcia środków mających na celu uprzywilejowanie określonych form wypłat, takich jak limity ilościowe dla wypłat jednorazowych, w celu dalszego zachęcania do wypłat w formie dożywotnich wypłat w ratach i wypłat pomniejszających zgromadzony kapitał.

- (71) Mając na względzie ogólnoeuropejski charakter OIPE, istnieje potrzeba zapewnienia spójnego wysokiego poziomu ochrony oszczędzających w ramach OIPE na całym rynku wewnętrznym. Wymaga to odpowiednich narzędzi do skutecznego zwalczania naruszeń i zapobiegania szkodom dla konsumentów. W związku z tym uprawnienia EIOPA i właściwych organów powinny zostać uzupełnione o jasno określony mechanizm umożliwiający zakazanie lub ograniczenie wprowadzania do obrotu, dystrybucji lub sprzedaży OIPE, który budzi poważne obawy z punktu widzenia ochrony oszczędzającego w ramach OIPE, w tym w odniesieniu do długoterminowego i emerytalnego charakteru produktu, prawidłowego funkcjonowania i integralności rynków finansowych lub stabilności całego systemu finansowego lub jego części, wraz z odpowiednimi uprawnieniami dla EIOPA w zakresie koordynacji i podejmowania działań w sytuacjach awaryjnych.

Uprawnienia EIOPA powinny opierać się na art. 9 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010, aby zapewnić możliwość zastosowania takich mechanizmów interwencyjnych w przypadku istotnych problemów związanych z ochroną oszczędzających w ramach OIPE, w tym w odniesieniu do szczególnego, długoterminowego i emerytalnego charakteru OIPE. Jeżeli spełniono odpowiednie warunki, właściwe organy powinny mieć możliwość wprowadzenia zakazu lub ograniczenia w trybie zapobiegawczym przed wprowadzeniem OIPE do obrotu lub przed rozpoczęciem jego sprzedaży oszczędzającym w ramach OIPE. Uprawnienia te nie zwalniają dostawcy OIPE z obowiązku przestrzegania wszystkich stosownych wymogów wynikających z niniejszego rozporządzenia.

- (72) Należy zagwarantować pełną przejrzystość kosztów i opłat związanych z inwestowaniem w OIPE. Dzięki temu dostawcy będą mogli działać w warunkach równej konkurencji, przy jednoczesnym zagwarantowaniu ochrony konsumentów. Informacje porównawcze byłyby dostępne dla różnych produktów, zachęcając tym samym dostawców do konkurowania ceną.
- (73) Chociaż bieżący nadzór nad dostawcami OIPE ma być prowadzony przez odpowiednie właściwe organy, EIOPA powinien koordynować nadzór w odniesieniu do OIPE, aby zagwarantować spójne stosowanie ujednoliconej metodyki nadzoru, przyczyniając się w ten sposób do wzmocnienia ogólnoeuropejskiego i długoterminowego emerytalnego charakteru OIPE.
- (74) W celu wzmocnienia praw konsumentów i ułatwienia dostępu do procedury rozpatrywania skarg, oszczędzający w ramach OIPE powinni mieć możliwość indywidualnego lub zbiorowego składania skarg do właściwych organów w państwie członkowskim ich zamieszkania, niezależnie od tego, gdzie doszło do naruszenia.
- (75) EIOPA powinien współpracować z właściwymi organami oraz ułatwiać współpracę i osiągnięcie spójności między nimi. W tym względzie EIOPA powinien odgrywać określoną rolę w wykonywaniu przez właściwe organy przysługujących im uprawnień do stosowania środków nadzoru, udostępniając dowody naruszeń związanych z OIPE. EIOPA powinien również zapewniać wiążącą mediację w przypadku braku porozumienia między właściwymi organami w sytuacjach transgranicznych.

- (76) Aby zapewnić przestrzeganie niniejszego rozporządzenia przez dostawców OIPE i dystrybutorów OIPE, a także aby zapewnić, by podlegali oni podobnemu traktowaniu w całej Unii, należy przewidzieć kary administracyjne i inne środki, które są skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.
- (77) Zgodnie z komunikatem Komisji z dnia 8 grudnia 2010 r. pt. „Wzmocnienie systemów sankcji w branży usług finansowych” oraz w celu zapewnienia wypełniania wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu istotne jest, by państwa członkowskie podejmowały niezbędne działania mające na celu zapewnienie, by naruszenia niniejszego rozporządzenia podlegały odpowiednim karom administracyjnym i innym środkom.
- (78) Chociaż państwa członkowskie mogą ustanawiać przepisy dotyczące kar administracyjnych i sankcji karnych za te same naruszenia, nie należy od nich wymagać ustanawiania przepisów dotyczących kar administracyjnych za te naruszenia niniejszego rozporządzenia, które podlegają krajowemu prawu karnemu. Utrzymanie sankcji karnych zamiast kar administracyjnych za naruszenia niniejszego rozporządzenia nie powinno jednak ograniczać ani w żaden inny sposób naruszać zdolności właściwych organów do współpracy oraz udostępniania i wymiany w terminowy sposób informacji z właściwymi organami w innych państwach członkowskich do celów niniejszego rozporządzenia, w tym po przekazaniu odnośnych naruszeń do rozpatrzenia przez właściwe organy sądowe w ramach postępowania karnego.

- (79) Właściwym organom należy przyznać uprawnienia do nakładania kar finansowych, które są wystarczająco wysokie, aby niwelowały rzeczywiste lub potencjalne zyski oraz aby nawet dla większych przedsiębiorstw finansowych i osób zarządzających nimi stanowiły środek odstraszający.
- (80) Aby zapewnić spójne stosowanie kar w całej Unii, przy ustalaniu rodzaju kary administracyjnej lub innych środków oraz wysokości kar finansowych właściwe organy powinny brać pod uwagę wszystkie istotne okoliczności.
- (81) W celu zapewnienia, aby decyzje właściwych organów w sprawie naruszeń i kar miały efekt odstraszający wobec ogółu społeczeństwa, oraz aby wzmocnić ochronę konsumentów poprzez informowanie ich o OIPE rozprowadzanych z naruszeniem niniejszego rozporządzenia, decyzje te powinny być publikowane, chyba że takie ujawnienie zagraża stabilności rynków finansowych lub trwającemu dochodzeniu.
- (82) W celu wykrywania potencjalnych naruszeń przepisów właściwe organy powinny dysponować niezbędnymi uprawnieniami dochodzeniowymi oraz powinny ustanowić skuteczne mechanizmy umożliwiające zgłaszanie potencjalnych lub rzeczywistych naruszeń.
- (83) Niniejsze rozporządzenie nie powinno naruszać jakichkolwiek przepisów państw członkowskich dotyczących przestępstw.

- (84) Przetwarzanie danych osobowych prowadzone w ramach niniejszego rozporządzenia, takie jak wymiana lub przekazywanie danych osobowych przez właściwe organy lub przetwarzanie danych osobowych przez dostawców OIPE lub dystrybutorów OIPE, powinno przebiegać zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679¹ oraz dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/58/WE². Wymiana lub przekazanie informacji przez Europejskie Urzędy Nadzoru powinny przebiegać zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725³.
- (85) Ze względu na wrażliwość osobistych danych finansowych ogromne znaczenie ma skuteczna ochrona danych. W związku z tym zaleca się, aby organy ochrony danych były ściśle zaangażowane we wdrażanie niniejszego rozporządzenia i nadzór nad jego przestrzeganiem.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

² Dyrektywa 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotycząca przetwarzania danych osobowych oraz ochrony prywatności w sektorze telekomunikacyjnym (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej) (Dz.U. L 201 z 31.7.2002, s. 37).

³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

- (86) Procedura rejestracji i powiadamiania ustanowiona w niniejszym rozporządzeniu nie powinna zastępować żadnej obowiązującej dodatkowej procedury krajowej mającej na celu umożliwienie uzyskania korzyści i ulg określonych na szczeblu krajowym.
- (87) W ramach oceny funkcjonowania niniejszego rozporządzenia należy m.in. dokonać oceny zmian na rynku, takich jak pojawienie się nowych rodzajów OIPE, oraz zmian w innych obszarach prawa unijnego, a także doświadczeń państw członkowskich. Ocena taka powinna uwzględniać różne cele związane z ustanowieniem dobrze funkcjonującego rynku OIPE, a w szczególności powinna wskazywać, czy niniejsze rozporządzenie przyczyniło się do zwiększenia liczby obywateli europejskich, którzy oszczędzają na stabilne i adekwatne emerytury. Znaczenie minimalnych norm europejskich dla nadzoru nad dostawcami OIPE również wymaga oceny dostawców OIPE pod względem zgodności z niniejszym rozporządzeniem i mającymi zastosowanie przepisami sektorowymi.
- (88) Z uwagi na możliwe długofalowe skutki niniejszego rozporządzenia konieczne jest dokładne monitorowanie rozwoju sytuacji na początkowym etapie jego stosowania. W ocenie Komisja powinna uwzględnić również doświadczenia EIOPA, zainteresowanych stron i ekspertów oraz informować Parlament Europejski i Radę o poczynionych spostrzeżeniach.

- (89) Niniejsze rozporządzenie powinno zapewniać poszanowanie praw podstawowych i zasad zapisanych w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, a zwłaszcza prawa osób w podeszłym wieku do godnego i niezależnego życia oraz do uczestniczenia w życiu społecznym i kulturalnym, prawa do ochrony danych osobowych, prawa własności, swobody przedsiębiorczości, zasady równości płci oraz zasady przewidującej wysoki poziom ochrony konsumentów.
- (90) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia, a mianowicie podniesienie poziomu ochrony oszczędzających w ramach OIPE oraz zwiększenie ich zaufania do OIPE, w tym również w przypadku transgranicznej dystrybucji tych produktów, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na ich skutki możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może wprowadzić środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

POSTANOWIENIA OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się jednolite przepisy dotyczące rejestracji indywidualnych produktów emerytalnych, które są dystrybuowane w Unii pod oznaczeniem „ogólnoeuropejski indywidualny produkt emerytalny” lub „OIPE”, jak również jednolite przepisy dotyczące tworzenia i dystrybucji tych produktów oraz nadzoru nad nimi.

Artykuł 2

Definicje

Na potrzeby niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „indywidualny produkt emerytalny” oznacza produkt, który:
 - a) opiera się na dobrowolnej umowie między indywidualnym oszczędzającym i podmiotem oferującym ten produkt i stanowi uzupełnienie ustawowego lub pracowniczego produktu emerytalnego;
 - b) przewiduje długoterminową akumulację kapitału z wyraźnym celem zapewnienia dochodu po przejściu na emeryturę i z ograniczonymi możliwościami wcześniejszego wycofania zgromadzonych oszczędności;
 - c) nie jest ani ustawowym, ani pracowniczym produktem emerytalnym;

- 2) „ogólnoeuropejski indywidualny produkt emerytalny” lub „OIPE” oznacza długoterminowy indywidualny produkt emerytalny o charakterze oszczędnościowym, który jest oferowany przez przedsiębiorstwo finansowe kwalifikujące się zgodnie z art. 6 ust. 1 w ramach umowy dotyczącej OIPE i który jest nabywany przez oszczędzającego w ramach OIPE lub przez niezależne stowarzyszenie oszczędzających w ramach OIPE w imieniu swoich członków z myślą o emeryturze, a także który nie przewiduje żadnej możliwości lub ściśle ograniczoną możliwość przedterminowego umorzenia i jest zarejestrowany zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;
- 3) „oszczędzający w ramach OIPE” oznacza osobę fizyczną, która zawarła umowę dotyczącą OIPE z dostawcą OIPE;
- 4) „umowa dotycząca OIPE” oznacza umowę między oszczędzającym w ramach OIPE a dostawcą OIPE, która spełnia warunki określone w art. 4;
- 5) „konto OIPE” oznacza indywidualne konto emerytalne prowadzone w imieniu oszczędzającego w ramach OIPE lub beneficjenta OIPE, które jest wykorzystywane do rejestracji transakcji, umożliwiających oszczędzającemu w ramach OIPE okresowe wpłacanie kwot na poczet emerytury, a beneficjentowi OIPE otrzymywanie świadczeń z OIPE;
- 6) „beneficjent OIPE” oznacza osobę fizyczną, która otrzymuje świadczenia z OIPE;

- 7) „klient OIPE” oznacza oszczędzającego w ramach OIPE, potencjalnego oszczędzającego w ramach OIPE lub beneficjenta OIPE;
- 8) „dystrybucja OIPE” oznacza doradzanie, proponowanie lub przeprowadzanie innych prac przygotowujących do zawarcia umów dotyczących oferowania OIPE, zawieranie takich umów lub udzielanie pomocy w administrowaniu takimi umowami i wykonywaniu ich, w tym udzielanie informacji dotyczących jednej lub większej liczby umów dotyczących OIPE na podstawie kryteriów wybranych przez klienta OIPE za pośrednictwem strony internetowej lub innych mediów oraz opracowywanie rankingu OIPE obejmującego porównanie cen i produktów, lub udzielanie zniżki od ceny OIPE, gdy klient OIPE jest w stanie pośrednio lub bezpośrednio zawrzeć umowę dotyczącą OIPE za pośrednictwem strony internetowej lub innych mediów;
- 9) „świadczenia emerytalne z OIPE” oznaczają świadczenia wypłacane poprzez odniesienie do momentu przejścia na emeryturę lub oczekiwanego przejścia na emeryturę w jednej z form, o których mowa w art. 58 ust. 1;
- 10) „świadczenia z OIPE” oznaczają świadczenia emerytalne w ramach OIPE i inne dodatkowe świadczenia, do których beneficjent OIPE jest uprawniony zgodnie z umową dotyczącą OIPE, w szczególności w ściśle ograniczonej liczbie przypadków, w których możliwe jest przedterminowe umorzenie, lub jeżeli umowa dotycząca OIPE przewiduje ochronę obejmującą biometryczne rodzaje ryzyka;
- 11) „faza akumulacji” oznacza okres, przez który na koncie OIPE gromadzone są aktywa i który zwykle trwa do rozpoczęcia fazy deakumulacji;

- 12) „faza dekapulacji” oznacza okres, przez który aktywa zgromadzone na koncie OIPE mogą być wykorzystywane w celu finansowania emerytury lub innych potrzeb w zakresie dochodów;
- 13) „wypłata w ratach” oznacza sumę, która – w zamian za zainwestowane środki – podlega wypłacie w określonych momentach przez pewien okres, np. do końca życia beneficjenta OIPE lub przez określoną liczbę lat;
- 14) „wypłaty pomniejszające zgromadzony kapitał” oznaczają kwoty, w dowolnej wysokości, jednak nieprzekraczające określonego limitu, które beneficjenci OIPE mogą okresowo wypłacić;
- 15) „dostawca OIPE” oznacza przedsiębiorstwo finansowe, o którym mowa w art. 6 ust. 1, posiadające zezwolenie na tworzenie OIPE i jego dystrybucję;
- 16) „dystrybutor OIPE” oznacza przedsiębiorstwo finansowe, o którym mowa w art. 6 ust. 1, posiadające zezwolenie na dystrybucję OIPE, których nie jest twórcą, firmę inwestycyjną świadczącą doradztwo inwestycyjne lub pośrednika ubezpieczeniowego w rozumieniu art. 1 ust. 2 pkt 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/97¹;

¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/97 z dnia 20 stycznia 2016 r. w sprawie dystrybucji ubezpieczeń (Dz.U. L 26 z 2.2.2016, s. 19).

- 17) „trwały nośnik” oznacza narzędzie, które:
- a) pozwala klientowi OIPE na przechowywanie informacji kierowanych do niego osobiście, w sposób umożliwiający przyszłe korzystanie z nich przez okres odpowiedni do celów tych informacji; oraz
 - b) pozwala na niezmienione odtworzenie przechowywanych informacji;
- 18) „właściwe organy” oznaczają krajowe organy wyznaczone przez każde państwo członkowskie do celów nadzoru nad dostawcami OIPE lub dystrybutorami OIPE, stosownie do przypadku, lub do wykonywania obowiązków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu;
- 19) „państwo członkowskie pochodzenia dostawcy OIPE” oznacza państwo członkowskie pochodzenia określone w odpowiednich aktach ustawodawczych, o których mowa w art. 6 ust. 1;
- 20) „państwo członkowskie pochodzenia dystrybutora OIPE” oznacza:
- a) w przypadku dystrybutora będącego osobą fizyczną – państwo członkowskie, w którym posiada on miejsce zamieszkania;
 - b) w przypadku dystrybutora będącego osobą prawną – państwo członkowskie, w którym znajduje się siedziba statutowa dystrybutora lub, jeżeli na mocy prawa krajowego dystrybutor nie posiada siedziby statutowej, państwo członkowskie, w którym mieści się siedziba zarządu;

- 21) „państwo członkowskie przyjmujące dostawcę OIPE” oznacza państwo członkowskie, inne niż państwo członkowskie pochodzenia dostawcy OIPE, w którym dostawca OIPE oferuje OIPE w ramach swobody świadczenia usług lub swobody przedsiębiorczości lub dla którego dostawca OIPE otworzył subkonto OIPE;
- 22) „państwo członkowskie przyjmujące dystrybutora OIPE” oznacza państwo członkowskie, inne niż państwo członkowskie pochodzenia dystrybutora OIPE, w którym dystrybutor OIPE dystrybuuje OIPE w ramach swobody świadczenia usług lub swobody przedsiębiorczości;
- 23) „subkonto” oznacza subkonto krajowe otwarte w ramach każdego indywidualnego konta OIPE i odpowiadające wymogom i warunkom prawnym ustalonym na poziomie krajowym przez państwo członkowskie zamieszkania oszczędzającego w ramach OIPE, których spełnienie pozwala skorzystać z ewentualnych zachęt w przypadku inwestowania w OIPE; w ramach każdego subkonta osoba może być zatem oszczędzającym w ramach OIPE lub beneficjentem OIPE w zależności od tego, jakie wymogi prawne każdorazowo obowiązują w odniesieniu do fazy akumulacji i fazy deakumulacji;
- 24) „kapitał” oznacza łączne wkłady kapitałowe, obliczone na podstawie kwot, które mogą zostać zainwestowane po odliczeniu wszystkich opłat, prowizji i wydatków bezpośrednio lub pośrednio ponoszonych przez oszczędzających w ramach OIPE;

- 25) „instrumenty finansowe” oznaczają instrumenty wymienione w sekcji C załącznika I do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE¹;
- 26) „depozytariusz” oznacza instytucję, której powierzono przechowywanie aktywów oraz nadzór nad przestrzeganiem zasad funduszu i obowiązujących przepisów;
- 27) „podstawowy OIPE” oznacza wariant inwestycyjny określony w art. 45;
- 28) „techniki ograniczania ryzyka” oznaczają techniki służące do systematycznego zmniejszenia zakresu ekspozycji na ryzyko lub prawdopodobieństwa jego zmaterializowania się;
- 29) „biometryczne rodzaje ryzyka” oznaczają rodzaje ryzyka związane ze śmiercią, niepełnosprawnością lub długowiecznością;
- 30) „zmiana dostawcy” oznacza przeniesienie, na żądanie oszczędzającego w ramach OIPE, odpowiednich kwot lub, w stosownych przypadkach, wkładu rzeczowego, zgodnie z art. 52 ust. 4, z konta OIPE u jednego dostawcy OIPE na konto OIPE u innego dostawcy OIPE, wraz z zamknięciem pierwotnego konta OIPE, bez uszczerbku dla art. 53 ust. 4 lit. e);
- 31) „doradztwo” oznacza indywidualne zalecenie udzielone przez dostawcę OIPE lub dystrybutora OIPE klientowi OIPE w odniesieniu do co najmniej jednej umowy dotyczącej OIPE;

¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 349).

- 32) „partnerstwo” oznacza współpracę między dostawcami OIPE, która polega na oferowaniu subkont dla różnych państw członkowskich w kontekście usługi przenoszenia produktu, o której mowa w art. 19 ust. 2;
- (33) „czynniki z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego” oznaczają kwestie z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego, takie jak te, o których mowa w porozumieniu paryskim, celach zrównoważonego rozwoju ONZ, wytycznych ONZ dotyczących biznesu i praw człowieka oraz popieranych przez ONZ zasadach odpowiedzialnego inwestowania.

Artykuł 3

Obowiązujące przepisy

Rejestracja, tworzenie, dystrybucja OIPE i nadzór nad nimi podlegają:

- a) niniejszemu rozporządzeniu; oraz
- b) w przypadku kwestii nieuregulowanych niniejszym rozporządzeniem:
 - (i) odpowiednim przepisom sektorowym prawa Unii, w tym odpowiednim aktom delegowanym i wykonawczym;

- (ii) przepisom przyjętym przez państwa członkowskie w celu wprowadzenia w życie odpowiednich przepisów sektorowych prawa Unii oraz wprowadzenia w życie środków dotyczących konkretnie OIPE;
- (iii) innym przepisom krajowym mającym zastosowanie do OIPE.

Artykuł 4

Umowa dotycząca OIPE

1. W umowie dotyczącej OIPE określa się przepisy szczegółowe dotyczące OIPE zgodnie z obowiązującymi przepisami, o których mowa w art. 3.
2. Umowa dotycząca OIPE zawiera w szczególności:
 - a) opis podstawowego OIPE, o którym mowa w art. 45, w tym informacje dotyczące gwarancji zainwestowanego kapitału lub strategii inwestycyjnej mającej na celu zapewnienie ochrony kapitału;
 - b) w stosownych przypadkach opis alternatywnych opcji inwestycyjnych, o których mowa w art. 42 ust. 2;
 - c) warunki dotyczące zmiany opcji inwestycyjnej, o których mowa w art. 44;
 - d) w przypadku gdy OIPE oferuje ochronę obejmującą ryzyko biometryczne, szczególne informacje na temat tej ochrony, w tym okoliczności, które mogłyby ją zainicjować;

- e) opis świadczeń emerytalnych z OIPE, w szczególności możliwych form wypłat oraz prawa do zmiany formy wypłaty, o którym mowa w art. 59;
- f) warunki związane z usługą przenoszenia produktu, o której mowa w art. 17–20, w tym informacje na temat państw członkowskich, dla których dostępne jest subkonto;
- g) warunki związane z usługą zmiany dostawcy, o której mowa w art. 52–55;
- h) kategorie kosztów i całkowite łączne koszty wyrażone w wartościach procentowych oraz w wartościach pieniężnych, stosownie do przypadku;
- i) warunki dotyczące fazy akumulacji w odniesieniu do subkonta odpowiadającego państwu członkowskiemu zamieszkania oszczędzającego w ramach OIPE, o którym mowa w art. 47;
- j) warunki dotyczące fazy deakumulacji w odniesieniu do subkonta odpowiadającego państwu członkowskiemu zamieszkania oszczędzającego w ramach OIPE, o którym mowa w art. 57;
- k) w stosownych przypadkach warunki, na jakich przyznane korzyści lub ulgi mają zostać zwrócone państwu członkowskiemu zamieszkania oszczędzającego w ramach OIPE.

ROZDZIAŁ II

REJESTRACJA

Artykuł 5

Rejestracja

1. OIPE może być oferowany i dystrybuowany w Unii jedynie wówczas, gdy został zarejestrowany w centralnym rejestrze publicznym prowadzonym przez EIOPA zgodnie z art. 13.
2. Rejestracja OIPE jest ważna we wszystkich państwach członkowskich. Rejestracja uprawnia dostawcę OIPE do oferowania OIPE, zaś dystrybutora OIPE do dystrybucji OIPE zarejestrowanego w centralnym rejestrze publicznym, o którym mowa w art. 13.

Bieżący nadzór nad zgodnością z niniejszym rozporządzeniem jest prowadzony zgodnie z rozdziałem IX.

Artykuł 6
Wniosek o rejestrację OIPE

1. O rejestrację OIPE mogą wystąpić jedynie następujące przedsiębiorstwa finansowe, które otrzymały zezwolenie lub zostały zarejestrowane na mocy prawa Unii:
- a) instytucje kredytowe, które otrzymały zezwolenie zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE¹;
 - b) zakłady ubezpieczeń, które otrzymały zezwolenie zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE², prowadzące działalność w zakresie bezpośrednich ubezpieczeń na życie zgodnie z art. 2 ust. 3 dyrektywy 2009/138/WE i załącznikiem II do tej dyrektywy;
 - c) instytucje pracowniczych programów emerytalnych (IORP), które otrzymały zezwolenie lub zostały zarejestrowane zgodnie z dyrektywą (UE) 2016/2341 i które zgodnie z prawem krajowym są uprawnione i nadzorowane w celu oferowania również indywidualnych produktów emerytalnych. W takim przypadku wszystkie aktywa i pasywa odpowiadające działalności w zakresie oferowania OIPE są wyodrębniane, bez możliwości przeniesienia ich na inną działalność instytucji w zakresie programów emerytalnych;

¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wyłącalność II) (Dz.U. L 335 z 17.12.2009, s. 1).

- d) firmy inwestycyjne, które otrzymały zezwolenie zgodnie z dyrektywą 2014/65/UE i które świadczą usługi zarządzania portfelem;
- e) spółki inwestycyjne lub spółki zarządzające, które otrzymały zezwolenie zgodnie z dyrektywą 2009/65/WE;
- f) zarządzający alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi z UE (ZAFI z UE), którzy otrzymali zezwolenie zgodnie z dyrektywą 2011/61/UE.

2. Przedsiębiorstwa finansowe wymienione w ust. 1 składają wniosek o rejestrację OIPE do swoich właściwych organów. Wniosek zawiera następujące elementy:

- a) standardowe warunki umowy dotyczącej OIPE, które mają być proponowane oszczędzającym w ramach OIPE zgodnie z art. 4;
- b) informacje o tożsamości wnioskodawcy;
- c) informacje o ustaleniach w zakresie zarządzania i administrowania portfelem i ryzykiem w odniesieniu do OIPE, w tym ustalenia, o których mowa w art. 19 ust. 2, art. 42 ust. 5 i art. 49 ust. 3;
- d) w stosownych przypadkach wykaz państw członkowskich, w których dostawca OIPE składający wniosek zamierza wprowadzić do obrotu OIPE;

- e) w stosownych przypadkach informacje o tożsamości depozytariusza;
- f) kluczowe informacje dotyczące OIPE, o których mowa w art. 26;
- g) wykaz państw członkowskich, w odniesieniu do których dostawca OIPE składający wniosek będzie w stanie zapewnić natychmiastowe otwarcie subkonta.

3. W terminie 15 dni roboczych od otrzymania wniosku, o którym mowa w ust. 2, właściwe organy sprawdzają, czy jest on kompletny.

Jeżeli wniosek nie jest kompletny, właściwe organy ustalają termin dostarczenia przez wnioskodawcę dodatkowych informacji. Po stwierdzeniu, że wniosek jest kompletny, właściwe organy powiadamiają o tym wnioskodawcę.

4. W terminie trzech miesięcy od daty złożenia kompletnego wniosku zgodnie z ust. 3 właściwe organy podejmują decyzję o rejestracji OIPE wyłącznie w przypadku, gdy wnioskodawca kwalifikuje się do oferowania OIPE zgodnie z ust. 1, oraz jeżeli informacje i dokumenty przedstawione we wniosku o rejestrację, o którym mowa w ust. 2, są zgodne z niniejszym rozporządzeniem.
5. W terminie pięciu dni roboczych od podjęcia decyzji o rejestracji OIPE właściwe organy przekazują EIOPA decyzję, jak również informacje i dokumenty, o których mowa w ust. 2 lit. a), b), d), f) i g), oraz informują o tym dostawcę OIPE składającego wniosek.

EIOPA nie ponosi odpowiedzialności ani nie może zostać pociągnięty do odpowiedzialności za decyzję o rejestracji podjętą przez właściwy organ.

W przypadku gdy właściwe organy odmawiają rejestracji, wydają uzasadnioną decyzję, która podlega prawu do odwołania.

6. W przypadku gdy w danym państwie członkowskim istnieje więcej niż jeden właściwy organ dla określonego rodzaju przedsiębiorstw finansowych, o których mowa w ust. 1, to państwo członkowskie wyznacza jeden właściwy organ w odniesieniu do każdego rodzaju przedsiębiorstwa finansowego, o którym mowa w ust. 1, odpowiedzialny za procedurę rejestracji i za przekazywanie informacji do EIOPA.

O późniejszych zmianach w informacjach i dokumentach dostarczonych we wniosku, o którym mowa w ust. 2, powiadamia się natychmiast właściwe organy. Jeżeli zmiany dotyczą informacji i dokumentów, o których mowa w ust. 2 lit. a), b), d), f) i g), właściwe organy bez zbędnej zwłoki przekazują te zmiany EIOPA.

Artykuł 7
Rejestracja OIPE

1. W terminie pięciu dni roboczych od daty powiadomienia o decyzji w sprawie rejestracji, a także przekazania informacji i dokumentów zgodnie z art. 6 ust. 5, EIOPA rejestruje OIPE w centralnym rejestrze publicznym, o którym mowa w art. 13, i bez zbędnej zwłoki powiadamia o tym właściwe organy.
2. W terminie pięciu dni roboczych od otrzymania powiadomienia o rejestracji OIPE, o którym mowa w ust. 1, właściwe organy informują o tym dostawcę OIPE składającego wniosek.
3. Dostawca OIPE może oferować OIPE, zaś dystrybutor OIPE może dystrybuować OIPE od dnia rejestracji OIPE w centralnym rejestrze publicznym, o którym mowa w art. 13.

Artykuł 8
Warunki wyrejestrowania OIPE

1. Właściwe organy wydają decyzję o wyrejestrowaniu OIPE w przypadku, gdy:
2. W terminie pięciu dni roboczych od podjęcia decyzji w sprawie wyrejestrowania OIPE właściwe organy przekazują tę decyzję EIOPA i odpowiednio informują o niej dostawcę OIPE.
 - a) dostawca OIPE wyraźnie zrzeknie się rejestracji;

- b) dostawca OIPE uzyskał rejestrację, dopuszczając się poświadczenia nieprawdy lub w inny niezgodny z prawem sposób;
 - c) dostawca OIPE poważnie i systematycznie naruszał niniejsze rozporządzenie; lub
 - d) dostawca OIPE lub OIPE nie spełnia już warunków, na podstawie których dokonano rejestracji.
3. W terminie pięciu dni roboczych od otrzymania powiadomienia o decyzji w sprawie wyrejestrowania, o którym mowa w ust. 2, EIOPA dokonuje wyrejestrowania OIPE i odpowiednio informuje o tym właściwe organy.
4. W terminie pięciu dni roboczych od otrzymania powiadomienia o wyrejestrowaniu OIPE, o którym mowa w ust. 3, włącznie z datą wyrejestrowania, właściwe organy odpowiednio informują o tym dostawcę OIPE.

5. Dostawca OIPE przestaje oferować OIPE, zaś dystrybutor OIPE przestaje prowadzić dystrybucję OIPE od dnia wyrejestrowania OIPE w centralnym rejestrze publicznym, o którym mowa w art. 13.
6. Jeżeli EIOPA otrzymał informacje dotyczące zaistnienia jednej z okoliczności, o których mowa w ust. 1 lit. b) lub c) niniejszego artykułu, zgodnie z obowiązkiem współpracy między właściwymi organami i EIOPA, o którym mowa w art. 66, EIOPA zwraca się do właściwych organów dostawcy OIPE o sprawdzenie, czy zachodzą takie okoliczności, zaś właściwe organy przedkładają EIOPA swoje ustalenia i odpowiednie informacje.
7. Przed podjęciem decyzji o wyrejestrowaniu OIPE właściwe organy i EIOPA dokładają wszelkich starań, aby zabezpieczyć interesy oszczędzających w ramach OIPE.

Artykuł 9

Oznaczenie

Oznaczenie „ogólnoeuropejski indywidualny produkt emerytalny” lub „OIPE” można stosować w odniesieniu do indywidualnego produktu emerytalnego tylko wówczas, gdy EIOPA dokonał zgodnie z niniejszym rozporządzeniem rejestracji danego indywidualnego produktu emerytalnego w celu dystrybucji pod oznaczeniem „OIPE”.

Artykuł 10
Dystrybucja OIPE

1. Przedsiębiorstwa finansowe, o których mowa w art. 6 ust. 1, mogą prowadzić dystrybucję OIPE, których są twórcami. Mogą one również prowadzić dystrybucję OIPE, których nie są twórcami, pod warunkiem że przestrzegają odpowiednich przepisów sektorowych pozwalających im prowadzić dystrybucję produktów, których nie są twórcami.
2. Pośrednicy ubezpieczeniowi zarejestrowani zgodnie z dyrektywą (UE) 2016/97 oraz firmy inwestycyjne posiadające zgodnie z dyrektywą 2014/65/UE zezwolenie na świadczenie usług doradztwa inwestycyjnego zdefiniowanych w art. 4 ust. 1 pkt 4 dyrektywy 2014/65/UE mogą prowadzić dystrybucję OIPE, których nie są twórcami.

Artykuł 11
Systemy nadzoru ostrożnościowego mające zastosowanie do różnych kategorii dostawców

Dostawcy OIPE i dystrybutorzy OIPE spełniają wymogi niniejszego rozporządzenia oraz odpowiedniego systemu nadzoru ostrożnościowego mającego do nich zastosowanie zgodnie z aktami ustawodawczymi, o których mowa w art. 6 ust. 1 oraz art. 10 ust. 2.

Artykuł 12

Publikacja przepisów krajowych

1. Teksty krajowych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych regulujących warunki dotyczące fazy akumulacji, o której mowa w art. 47, oraz warunki dotyczące fazy dekumulacji, o której mowa w art. 57, w tym informacje o dodatkowych procedurach krajowych wprowadzonych w celu ubiegania się, w stosownych przypadkach, o korzyści i ulgi określone na szczeblu krajowym, są podawane do wiadomości publicznej i aktualizowane przez właściwy organ krajowy.
2. Wszystkie właściwe organy w państwie członkowskim utrzymują i aktualizują na swojej stronie internetowej odnośnik do tekstów, o których mowa w ust. 1.
3. Publikacja tekstów, o których mowa w ust. 1, służy wyłącznie celom informacyjnym i nie tworzy zobowiązań lub obowiązków prawnych dla właściwych organów krajowych.

Artykuł 13
Centralny rejestr publiczny

1. EIOPA prowadzi centralny rejestr publiczny, w którym ujęty jest każdy OIPE, który został zarejestrowany na mocy niniejszego rozporządzenia, numer rejestracyjny OIPE, dostawca tego OIPE, organy właściwe dla dostawcy OIPE, data rejestracji PEPP, kompletny wykaz państw członkowskich, w których jest oferowany OIPE, i kompletny wykaz państw członkowskich, dla których dostawca OIPE oferuje subkonto. Rejestr jest dostępny publicznie w formie elektronicznej i jest aktualizowany.
2. Właściwe organy informują EIOPA o powiązaniach, o których mowa w art. 12 ust. 2, i aktualizują te informacje.
3. EIOPA publikuje i aktualizuje powiązania, o których mowa w ust. 2, w centralnym rejestrze publicznym, o którym mowa w ust. 1.

ROZDZIAŁ III

TRANSGRANICZNE OFEROWANIE I MOŻLIWOŚĆ TRANSGRANICZNEGO PRZENOSZENIA OIPE

SEKCJA I

SWOBODA ŚWIADCZENIA USŁUG I SWOBODA PRZEDSIĘBIORCZOŚCI

Artykuł 14

*Korzystanie ze swobody świadczenia usług i swobody przedsiębiorczości
przez dostawców OIPE i dystrybutorów OIPE*

1. Dostawcy OIPE mogą oferować OIPE, a dystrybutorzy OIPE mogą dystrybuować OIPE na terytorium przyjmującego państwa członkowskiego w ramach swobody świadczenia usług lub swobody przedsiębiorczości, pod warunkiem że czynią to w zgodzie z odpowiednimi przepisami i procedurami ustanowionymi w mających do nich zastosowanie aktach ustawodawczych Unii lub na podstawie tych aktów, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. a), b), d) i e) lub art. 10 ust. 2 i po powiadomieniu o zamiarze otwarcia subkonta dla tego przyjmującego państwa członkowskiego zgodnie z art. 21.

2. Dostawcy OIPE, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. c) i f), przestrzegają zasad określonych w art. 15.

Artykuł 15

Korzystanie ze swobody świadczenia usług przez IORP i ZAFI z UE

1. Dostawcy OIPE, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. c) i f), którzy zamierzają oferować OIPE oszczędzającym w ramach OIPE na terytorium przyjmującego państwa członkowskiego po raz pierwszy w ramach swobody świadczenia usług, przekazują właściwym organom swojego rodzimego państwa członkowskiego, po powiadomieniu o zamiarze otwarcia subkonta dla tego przyjmującego państwa członkowskiego zgodnie z art. 21, następujące informacje:
 - a) nazwa i adres dostawcy OIPE;
 - b) państwo członkowskie, w którym dostawca OIPE zamierza oferować lub prowadzić dystrybucję OIPE wśród oszczędzających w ramach OIPE.

2. Właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia przekazują informacje w terminie 10 dni roboczych od daty ich otrzymania do przyjmującego państwa członkowskiego wraz z potwierdzeniem, że dostawca OIPE, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, spełnia wymogi określone w art. 6 ust. 1. Informacje te są przekazywane właściwym organom przyjmującego państwa członkowskiego, chyba że właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia mają powody, aby wątpić w adekwatność struktury administracyjnej w odniesieniu do oferowania OIPE lub sytuacji finansowej dostawcy OIPE, o którym mowa w art. 6 ust. 1 lit. c) i f).

W przypadku gdy właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia odmawiają przekazania informacji właściwemu organowi przyjmującego państwa członkowskiego, podają one danemu dostawcy OIPE powody takiej odmowy w ciągu miesiąca od otrzymania wszystkich informacji i dokumentów. Odmowa lub brak odpowiedzi wiąże się z prawem odwołania do sądu w państwie członkowskim pochodzenia dostawcy OIPE.

3. Właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego w ciągu 10 dni roboczych potwierdzają otrzymanie informacji, o których mowa w ust. 1. Właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia informują następnie dostawcę OIPE, że właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego otrzymały informacje oraz że dostawca OIPE może rozpocząć oferowanie OIPE oszczędzającym w ramach OIPE w tym państwie członkowskim.

4. W przypadku braku potwierdzenia otrzymania informacji, o którym mowa w ust. 3, w terminie 10 dni roboczych od daty ich przekazania, o którym mowa w ust. 2, właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia informują dostawcę OIPE, że może on rozpocząć świadczenie usług w tym przyjmującym państwie członkowskim.
5. W przypadku wprowadzenia zmiany do którejkolwiek z informacji, o których mowa w ust. 1, dostawca OIPE powiadamia o tej zmianie właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia co najmniej na miesiąc przed jej dokonaniem. Właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia informują właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego o tej zmianie tak szybko, jak to możliwe, a najpóźniej w ciągu miesiąca od otrzymania powiadomienia.
6. Przyjmujące państwa członkowskie mogą wyznaczyć do celów niniejszej procedury inne właściwe organy niż te, o których mowa w art. 2 pkt 18, w celu wykonywania uprawnień przyznanych właściwym organom przyjmującego państwa członkowskiego. Powiadamiają one Komisję i EIOPA, wskazując podział tych obowiązków.

Artykuł 16

Uprawnienia właściwych organów przyjmującego państwa członkowskiego

1. Jeżeli właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego mają powody, by uznać, że OIPE jest dystrybuowany na jego terytorium lub subkonto dla tego państwa członkowskiego otwarto z naruszeniem obowiązków wynikających z mających zastosowanie przepisów, o których mowa w art. 3, przekazują swoje ustalenia właściwym organom państwa członkowskiego pochodzenia dostawcy OIPE lub dystrybutora OIPE.
2. Po dokonaniu oceny informacji otrzymanych zgodnie z ust. 1 właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia, w stosownych przypadkach, niezwłocznie podejmują odpowiednie środki w celu naprawy sytuacji. Informują one o takich środkach właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego.
3. Jeżeli środki podjęte przez właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia okazują się niewystarczające lub brakuje ich, a dostawca OIPE lub dystrybutor OIPE w dalszym ciągu prowadzi dystrybucję OIPE z wyraźną szkodą dla interesów oszczędzających w ramach OIPE w państwie przyjmującym lub dla właściwego funkcjonowania rynku indywidualnych produktów emerytalnych w tym państwie członkowskim, właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego mogą, po powiadomieniu właściwych organów państwa członkowskiego pochodzenia, podjąć odpowiednie środki w celu zapobieżenia dalszym nieprawidłowościom, w tym – w zakresie, w jakim jest to absolutnie niezbędne – uniemożliwienia dostawcy OIPE lub dystrybutorowi OIPE dalszej dystrybucji OIPE na ich terytorium.

Ponadto właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia lub właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego mogą przekazać sprawę EIOPA oraz zwrócić się do niego o pomoc zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010.

4. Ust. 1–3 nie mają wpływu na uprawnienia przyjmującego państwa członkowskiego do podjęcia odpowiednich i niedyskryminacyjnych środków mających na celu zapobieganie nieprawidłowościom lub karanie za nieprawidłowości popełnione na jego terytorium w sytuacjach, w których natychmiastowe działanie jest absolutnie niezbędne do ochrony praw konsumentów w przyjmującym państwie członkowskim, oraz w przypadku gdy równoważne środki państwa członkowskiego pochodzenia są niewystarczające lub ich brakuje lub gdy nieprawidłowości są sprzeczne z krajowymi przepisami prawnymi chroniącymi dobro ogólne, w zakresie, w jakim jest to absolutnie niezbędne. W takich sytuacjach przyjmujące państwa członkowskie mają możliwość uniemożliwienia dostawcy OIPE lub dystrybutorowi OIPE prowadzenia nowej działalności na ich terytorium.
5. Środki przyjęte przez właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego na mocy niniejszego artykułu są przekazywane dostawcy OIPE lub dystrybutorowi OIPE w należycie uzasadnionym dokumencie i zgłaszane bez zbędnej zwłoki właściwym organom państwa członkowskiego pochodzenia.

SEKCJA II

MOŻLIWOŚĆ PRZENOSZENIA

Artykuł 17

Usługa przenoszenia produktu

1. Oszczędzający w ramach OIPE, którzy zmieniają miejsce zamieszkania na inne państwo członkowskie, mają prawo do korzystania z usługi przenoszenia produktu, co daje im z kolei prawo do dalszego wpłacania składek na istniejące konto OIPE.
2. Korzystając z usługi przenoszenia produktu, oszczędzający w ramach OIPE mają prawo zachować wszystkie korzyści i ulgi przyznane przez dostawcę OIPE i związane z nieprzerwanym inwestowaniem w ich OIPE.

Artykuł 18

Oferowanie usługi przenoszenia produktu

1. Dostawcy OIPE oferują usługę przenoszenia produktu, o której mowa w art. 17, oszczędzającym w ramach OIPE, którzy posiadają u nich konto OIPE i pragną skorzystać z tej usługi.
2. Proponując nabycie OIPE, dostawca OIPE lub dystrybutor OIPE udostępniają potencjalnym oszczędzającym w ramach OIPE informacje na temat usługi przenoszenia produktu oraz subkont, które są natychmiast dostępne.

3. W ciągu trzech lat od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia każdy dostawca OIPE musi, w przypadku wniosku skierowanego do dostawcy OIPE, oferować subkonta krajowe dla co najmniej dwóch państw członkowskich.

Artykuł 19

Subkonta OIPE

1. W przypadku gdy dostawcy OIPE świadczą usługę przenoszenia produktu oszczędzającym w ramach OIPE zgodnie z art. 17, dostawcy OIPE zapewniają, aby w razie otwarcia w odrębnym koncie OIPE nowego subkonta, odpowiadało ono wymogom i warunkom prawnym dla OIPE ustalonym na poziomie krajowym, o których mowa w art. 47 i 57, przez nowe państwo członkowskie zamieszkania oszczędzającego w ramach OIPE. Wszystkie transakcje na koncie OIPE zapisuje się w odpowiednim subkoncie. Składki wpłacane na subkonto i wypłaty z subkonta mogą być przedmiotem odrębnych postanowień umownych.
2. Bez uszczerbku dla mających zastosowanie przepisów sektorowych dostawcy OIPE mogą również zapewnić zgodność z wymogami, o których mowa w ust. 1, poprzez ustanowienie partnerstwa z innym zarejestrowanym dostawcą OIPE (zwanym dalej „partnerem”).

Z uwagi na zakres funkcji, które ma wykonywać partner, musi on być wykwalifikowany i zdolny do wykonywania przekazanych funkcji. Dostawca OIPE zawiera z partnerem pisemne porozumienie. Porozumienie to musi być możliwe do wyegzekwowania na drodze prawnej oraz jasno określać prawa i obowiązki dostawcy OIPE i partnera. Porozumienie musi być zgodne z odpowiednimi przepisami i procedurami w zakresie przekazywania i outsourcingu ustanowionymi w mającym do nich zastosowanie prawie Unii lub na jego mocy, o czym mowa w art. 6 ust. 1. Niezależnie od tego porozumienia dostawca OIPE ponosi wyłączną odpowiedzialność za swoje obowiązki wynikające z niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 20

Otwarcie nowego subkonta

1. Niezwłocznie po otrzymaniu informacji o przeniesieniu się oszczędzającego w ramach OIPE do innego państwa członkowskiego dostawca OIPE informuje oszczędzającego w ramach OIPE o możliwości otwarcia nowego subkonta w indywidualnym koncie OIPE oszczędzającego w ramach OIPE oraz o ramach czasowych, w jakich subkonto to może zostać otwarte.

W takim przypadku dostawca OIPE bezpłatnie udostępnia oszczędzającemu w ramach OIPE dokument zawierający kluczowe informacje dotyczące OIPE (OIPE KID), w którym ujęto szczegółowe wymogi określone w art. 28 ust. 3 lit. g), a dotyczące subkonta odpowiadającego nowemu państwu członkowskiemu zamieszkania oszczędzającego w ramach OIPE.

Jeżeli nowe subkonto nie jest dostępne, dostawca OIPE informuje oszczędzającego w ramach OIPE o prawie do niezwłocznej i bezpłatnej zmiany dostawcy oraz o możliwości dalszego oszczędzania na ostatnim otwartym subkoncie.

2. Jeżeli oszczędzający w ramach OIPE zamierza skorzystać z możliwości otwarcia subkonta, oszczędzający w ramach OIPE przekazuje dostawcy OIPE następujące informacje:
 - a) państwo członkowskie, w którym znajduje się nowe miejsce zamieszkania oszczędzającego w ramach OIPE;
 - b) dzień, z którym składki mają być kierowane na nowe subkonto;
 - c) stosowne informacje o innych warunkach dotyczących OIPE.
3. Oszczędzający w ramach OIPE może w dalszym ciągu wpłacać składki na ostatnie otwarte subkonto.
4. Dostawca OIPE oferuje oszczędzającemu w ramach OIPE indywidualne zalecenie, w którym wyjaśnia, czy otwarcie nowego subkonta w koncie OIPE oszczędzającego w ramach OIPE i wpłacanie składek na nowe subkonto byłoby bardziej korzystne niż dalsze wpłacanie składek na ostatnie otwarte subkonto.

5. Jeżeli dostawca OIPE nie jest w stanie zapewnić otwarcia nowego subkonta odpowiadającego nowemu państwu członkowskiemu zamieszkania oszczędzającego w ramach OIPE, oszczędzający w ramach OIPE ma możliwość wyboru:
 - a) niezwłocznej i bezpłatnej zmiany dostawcy OIPE niezależnie od wymogów art. 52 ust. 3 dotyczących częstotliwości zmiany dostawcy OIPE; lub
 - b) dalszego wpłacania składek na ostatnie otwarte subkonto.
6. Nowe subkonto zostaje otwarte w drodze zmiany istniejącej umowy dotyczącej OIPE między oszczędzającym w ramach OIPE i dostawcą OIPE, zgodnie z mającym zastosowanie prawem umów. Data otwarcia zostaje określona w umowie.

Artykuł 21

Informowanie właściwych organów o możliwości przenoszenia produktu

1. Dostawca OIPE, który pragnie otworzyć nowe subkonto dla przyjmującego państwa członkowskiego po raz pierwszy, powiadamia o tym właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia.
2. W powiadomieniu dostawca OIPE zamieszcza następujące informacje i dokumenty:
 - a) standardowe warunki umowy dotyczącej OIPE, o której mowa w art. 4, w tym załącznik dotyczący nowego subkonta;

- b) OIPE KID uwzględniający szczegółowe wymogi dotyczące subkonta odpowiadającego nowemu subkontu zgodnie z art. 28 ust. 3 lit. g);
 - c) „Informację o świadczeniach z OIPE”, o której mowa w art. 36;
 - d) informacje na temat ustaleń umownych, o których mowa w art. 19 ust. 2, stosownie do przypadku.
- 3. Właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia sprawdzają, czy dostarczona dokumentacja jest kompletna, i przekazują kompletną dokumentację w terminie 10 dni roboczych od jej otrzymania do właściwych organów przyjmującego państwa członkowskiego.
 - 4. Właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego potwierdzają niezwłocznie otrzymanie informacji i dokumentów, o których mowa w ust. 2.
 - 5. Właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia informują następnie dostawcę OIPE, że właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego otrzymały informacje oraz że dostawca OIPE może otworzyć subkonto dla tego państwa członkowskiego.

W przypadku braku potwierdzenia otrzymania dokumentacji, o którym mowa w ust. 4, w terminie 10 dni roboczych od daty jej przekazania, o którym mowa w ust. 3, właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia informują dostawcę OIPE, że może on utworzyć subkonto dla tego państwa członkowskiego.

6. W przypadku wprowadzenia zmiany do którejkolwiek z informacji i któregośkolwiek z dokumentów, o których mowa w ust. 2, dostawca OIPE powiadamia o tej zmianie właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia co najmniej na miesiąc przed jej dokonaniem. Właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia informują właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego o tej zmianie tak szybko, jak to możliwe, a najpóźniej w ciągu miesiąca od otrzymania powiadomienia.

ROZDZIAŁ IV

WYMOGI DOTYCZĄCE DYSTRYBUCJI I INFORMACJI

SEKCJA I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 22

Zasada ogólna

Prowadząc dystrybucję OIPE, dostawcy OIPE i dystrybutorzy OIPE mają obowiązek zawsze działać uczciwie, rzetelnie i profesjonalnie zgodnie z najlepiej pojętym interesem klientów OIPE.

Artykuł 23

Systemy dystrybucji mające zastosowanie do różnych kategorii dostawców OIPE i dystrybutorów OIPE

1. W odniesieniu do dystrybucji OIPE poszczególne kategorie dostawców OIPE i dystrybutorów OIPE stosują się do następujących przepisów:
 - a) zakłady ubezpieczeń, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. b) niniejszego rozporządzenia, i pośrednicy ubezpieczeniowi, o których mowa w art. 10 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, stosują się do obowiązującego prawa krajowego nadającego skuteczność przepisom ustanowionym w rozdziałach V i VI dyrektywy (UE) 2016/97, z wyjątkiem art. 20, 23, 25 i art. 30 ust. 3 tej dyrektywy w odniesieniu do dystrybucji ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych, do bezpośrednio stosowanych praw Unii przyjętych na mocy tych przepisów w odniesieniu do dystrybucji tego rodzaju produktów oraz do niniejszego rozporządzenia, z wyjątkiem art. 34 ust. 4;
 - b) firmy inwestycyjne, o których mowa w art. 10 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, stosują się do obowiązującego prawa krajowego nadającego skuteczność przepisom dotyczącym wprowadzania do obrotu i dystrybucji instrumentów finansowych ustanowionym w art. 16 ust. 3 oraz w art. 23, 24 i 25 dyrektywy 2014/65/UE, z wyjątkiem art. 24 ust. 2 i art. 25 ust. 3 i 4 tej dyrektywy, do bezpośrednio stosowanych praw Unii przyjętych na mocy tych przepisów oraz do niniejszego rozporządzenia, z wyjątkiem art. 34 ust. 4;

- c) wszyscy pozostali dostawcy OIPE i dystrybutorzy OIPE stosują się do obowiązujących praw krajowych nadających skuteczność przepisom dotyczącym wprowadzania do obrotu i dystrybucji instrumentów finansowych ustanowionym w art. 16 ust. 3 akapit pierwszy i w art. 23, 24 i 25 dyrektywy 2014/65/UE, z wyjątkiem art. 24 ust. 2 oraz art. 25 ust. 2–4 tej dyrektywy, do bezpośrednio stosowanych praw Unii przyjętych na mocy tych przepisów oraz do niniejszego rozporządzenia.

2. Zasady określone w ust. 1 lit. a) mają zastosowanie wyłącznie w zakresie, w jakim obowiązujące prawo krajowe nadające skuteczność przepisom określonym w rozdziałach V i VI dyrektywy (UE) 2016/97, nie jest bardziej rygorystyczne.

Artykuł 24

Dystrybucja elektroniczna i inne trwałe nośniki

Dostawcy OIPE i dystrybutorzy OIPE udostępniają wszystkie dokumenty i informacje, o których mowa w niniejszym rozdziale, klientom OIPE nieodpłatnie w formie elektronicznej, pod warunkiem że klient OIPE ma możliwość przechowywania tych informacji w sposób umożliwiający przyszłe korzystanie z nich przez okres odpowiedni do celów tych informacji oraz że stosowane w tym celu narzędzie pozwala na odtworzenie przechowywanych informacji w niezmienionej formie.

Na żądanie dostawcy OIPE i dystrybutorzy OIPE udostępniają również wspomniane dokumenty i informacje nieodpłatnie na innym trwałym nośniku, w tym w formie papierowej. Dostawcy OIPE i dystrybutorzy OIPE informują klientów OIPE o prawie do żądania nieodpłatnej kopii tych dokumentów na innym trwałym nośniku, w tym w formie papierowej.

Artykuł 25

Wymogi w zakresie nadzoru nad produktem i zarządzania nim

1. Dostawcy OIPE posiadają i stosują proces zatwierdzania każdego OIPE lub istotnych dostosowań istniejącego OIPE, zanim zostanie on wprowadzony do dystrybucji wśród klientów OIPE, a także dokonują przeglądu tego procesu.

Proces zatwierdzania produktu musi być proporcjonalny i odpowiedni do charakteru danego OIPE.

W procesie zatwierdzania produktu wskazuje się określony rynek docelowy dla każdego OIPE oraz zapewnia się ocenę wszelkich stosownych rodzajów ryzyka dla takiego określonego rynku docelowego oraz adekwatność zamierzonej strategii dystrybucji do określonego rynku docelowego, a także podejmuje się uzasadnione działania, aby zapewnić dystrybucję danego OIPE na określonym rynku docelowym.

Dostawca OIPE musi rozumieć i poddawać regularnemu przeglądowi OIPE, które oferuje, przy uwzględnieniu wszelkich zdarzeń, które mogą istotnie wpływać na potencjalne ryzyko dla określonego rynku docelowego, aby ocenić przynajmniej, czy dane OIPE nadal odpowiadają potrzebom określonego rynku docelowego oraz czy zamierzona strategia dystrybucji jest nadal odpowiednia.

Dostawcy OIPE udostępniają dystrybutorom OIPE wszystkie odpowiednie informacje o danym OIPE i o procesie zatwierdzania produktu, w tym informacje na temat określonego rynku docelowego dla danego OIPE.

Dystrybutorzy OIPE muszą dysponować odpowiednimi rozwiązaniami w celu uzyskania informacji, o których mowa w akapicie piątym, oraz rozumieć cechy i określony rynek docelowy każdego OIPE.

2. Zasady, procesy i rozwiązania, o których mowa w niniejszym artykule, pozostają bez uszczerbku dla wszelkich innych wymogów przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu lub mających zastosowanie na mocy niniejszego rozporządzenia, w tym dotyczących ujawniania informacji, odpowiedzialności lub stosowności, wykrywania konfliktów interesów i zarządzania nimi, zachęt i czynników z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego.

SEKCJA II

INFORMACJE PRZEKAZYWANE PRZED ZAWarciEM UMOWY

Artykuł 26

Dokument zawierający kluczowe informacje dotyczące OIPE (OIPE KID)

1. Zanim OIPE zostanie zaproponowany oszczędzającym w ramach OIPE, dostawca OIPE sporządza dla tego produktu OIPE KID zgodnie z wymogami określonymi w niniejszej sekcji oraz publikuje OIPE KID na swojej stronie internetowej.
2. Informacje zawarte w OIPE KID stanowią informacje przedumowne. Dokument ten musi być sformułowany w sposób dokładny, rzetelny, jasny i niewprowadzający w błąd. Zawiera on kluczowe informacje i musi być spójny z wiążącymi dokumentami umownymi, odpowiednimi częściami dokumentów ofertowych oraz warunkami OIPE.
3. OIPE KID musi być dokumentem samodzielnym, wyraźnie oddzielnym od materiałów marketingowych. Nie może on zawierać odniesień do materiałów marketingowych. Może zawierać odniesienia do innych dokumentów, w tym w stosownych przypadkach do prospektu, tylko wówczas, gdy odniesienie jest związane z informacjami, które należy na mocy niniejszego rozporządzenia uwzględnić w OIPE KID.

Dla podstawowego OIPE sporządza się osobny OIPE KID.

4. Jeżeli dostawca OIPE oferuje oszczędzającemu w ramach OIPE szereg alternatywnych wariantów inwestycyjnych, przez co wszystkich informacji wymaganych w art. 28 ust. 3, a dotyczących tych bazowych opcji inwestycyjnych nie można przedstawić w ramach jednego, zwięzłego, samodzielnego OIPE KID, dostawcy OIPE sporządzają jeden z następujących dokumentów:
- a) osobny OIPE KID dla każdego alternatywnego wariantu inwestycyjnego;
 - b) ogólny OIPE KID, który zawiera co najmniej ogólny opis alternatywnych wariantów inwestycyjnych i określa, gdzie i w jaki sposób można znaleźć bardziej szczegółowe informacje przedumowne na temat inwestycji wspierających te warianty inwestycyjne.
5. Zgodnie z art. 24 OIPE KID sporządza się w formie krótkiego dokumentu napisanego w zwięzły sposób. Dokument ten musi:
- a) mieć wygląd i strukturę umożliwiające łatwe czytanie, przy użyciu czcionki o czytelnej wielkości;
 - b) koncentrować się na kluczowych informacjach, których potrzebują klienci OIPE;
 - c) być jasno sformułowany oraz napisany językiem i stylem, które ułatwiają zrozumienie informacji, a w szczególności językiem jasnym, zwięzłym i zrozumiałym.

6. Jeżeli w OIPE KID użyto kolorów, nie mogą one utrudniać zrozumienia informacji, w przypadku gdy OIPE KID jest drukowany lub kopiowany w trybie czarno-białym.
7. W przypadku zamieszczenia w OIPE KID elementów identyfikacji wizualnej lub logo dostawcy OIPE lub grupy, do której należy, nie mogą one odciągać uwagi od informacji zawartych w tym dokumencie ani zasłaniać tekstu.
8. W uzupełnieniu OIPE KID dostawcy OIPE i dystrybutorzy OIPE odsyłają również potencjalnych oszczędzających w ramach OIPE do publicznie dostępnych sprawozdań dotyczących sytuacji finansowej dostawcy OIPE, w tym jego wypłacalności, i zapewniają potencjalnym oszczędzającym w ramach OIPE łatwy dostęp do tego rodzaju informacji.
9. Potencjalni oszczędzający w ramach OIPE udostępnia się również informacje dotyczące dotychczasowych wyników wariantu inwestycyjnego oszczędzającego w ramach OIPE, obejmujących okres co najmniej dziesięciu lat lub, w przypadku gdy OIPE jest oferowany przez mniej niż dziesięć lat, obejmujących wszystkie lata, w których OIPE był oferowany. Do informacji o wynikach osiągniętych w przeszłości należy załączyć oświadczenie „wyniki osiągnięte w przeszłości nie są wskazówką co do wyników w przyszłości”.

Artykuł 27
Język OIPE KID

1. OIPE KID sporządza się w językach urzędowych lub co najmniej w jednym z języków urzędowych używanych w części państwa członkowskiego, w której jest dystrybuowany OIPE, lub w innym języku zaakceptowanym przez właściwe organy tego państwa członkowskiego, a w przypadku sporządzenia go w innym języku tłumaczy się go na jeden z tych języków.

Tłumaczenie musi wiernie i dokładnie oddawać treść oryginalnego OIPE KID.

2. Jeżeli OIPE jest wprowadzany do obrotu w danym państwie członkowskim za pomocą materiałów marketingowych napisanych w jednym lub większej liczbie języków urzędowych tego państwa członkowskiego, OIPE KID musi być sporządzony przynajmniej w odpowiednich językach urzędowych.
3. Oszczędzającym w ramach OIPE z upośledzeniem wzroku udostępnia się OIPE KID w odpowiednim formacie.

Artykuł 28
Treść OIPE KID

1. Tytuł „Dokument zawierający kluczowe informacje dotyczące OIPE” wyraźnie eksponuje się na górze pierwszej strony OIPE KID.

OIPE KID prezentuje się w sekwencji przedstawionej w ust. 2 i 3.

2. Bezpośrednio pod tytułem znajduje się uzasadnienie. Jego treść brzmi następująco:

„Niniejszy dokument zawiera kluczowe informacje o tym ogólnoeuropejskim indywidualnym produkcie emerytalnym (OIPE). Nie jest to materiał marketingowy. Udzielenie tych informacji jest wymagane prawem, aby pomóc w zrozumieniu charakteru tego indywidualnego produktu emerytalnego oraz ryzyka, kosztów, potencjalnych zysków i strat z nim związanych, a także ułatwić porównanie go z innymi OIPE.”.

3. OIPE KID zawiera następujące informacje:

- a) na początku dokumentu: nazwę OIPE, wskazanie, czy jest to podstawowy OIPE, tożsamość i dane kontaktowe dostawcy OIPE, informacje o organach właściwych dla dostawcy OIPE, numer rejestracyjny OIPE w centralnym rejestrze publicznym, a także datę sporządzenia dokumentu;

- b) oświadczenie: „Produkt emerytalny opisany w niniejszym dokumencie jest produktem długoterminowym o ograniczonej możliwości wykupu, którego nie można rozwiązać w dowolnym momencie.”;
- c) w części zatytułowanej „Czym jest ten produkt ?” – informacje na temat charakteru i głównych cech OIPE, w tym:
 - (i) jego długoterminowe cele i środki ich osiągnięcia, w szczególności czy cele są osiągane za pomocą bezpośredniej czy pośredniej ekspozycji względem bazowych aktywów inwestycyjnych, w tym opis instrumentów bazowych lub wartości referencyjnych, a w tym specyfikacja rynków, na których dostawca OIPE dokonuje inwestycji, oraz wyjaśnienie sposobu określania zwrotu;
 - (ii) opis typu oszczędzającego w ramach OIPE, z myślą o którym dany OIPE jest wprowadzany do obrotu, zwłaszcza jeżeli chodzi o zdolność oszczędzającego w ramach OIPE do poniesienia straty inwestycyjnej i horyzont inwestycyjny;

(iii) oświadczenie dotyczące:

- tego, czy podstawowy OIPE zapewnia gwarancję kapitału lub przyjmuje postać techniki ograniczania ryzyka zgodnej z celem umożliwienia oszczędzającemu w ramach OIPE odzyskania kapitału, lub
- tego, czy i w jakim zakresie jakakolwiek alternatywny wariant inwestycyjny, stosownie do przypadku, zapewnia gwarancję lub technikę ograniczania ryzyka;

(iv) opis świadczeń emerytalnych z OIPE, w szczególności możliwych form wypłat oraz prawa do zmiany formy wypłat, o którym mowa w art. 59 ust. 1;

(v) w przypadku gdy OIPE oferuje ochronę obejmującą ryzyko biometryczne – szczegółowe informacje na temat pokrywanego ryzyka i świadczeń ubezpieczeniowych, w tym okoliczności, w których można ubiegać się o te świadczenia;

(vi) informacje dotyczące usługi przenoszenia produktu, w tym odniesienie do centralnego rejestru publicznego, o którym mowa w art. 13, w którym zawarte są informacje na temat warunków dotyczących fazy akumulacji i fazy deakumulacji ustanowionych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 47 i art. 57;

- (vii) oświadczenie w sprawie konsekwencji wcześniejszego wycofania się z OIPE dla oszczędzającego w ramach OIPE, w tym wszystkich mających zastosowanie opłat, kar oraz ewentualnej utraty ochrony kapitału oraz innych ewentualnych korzyści i ulg;
- (viii) oświadczenie w sprawie konsekwencji dla oszczędzającego w ramach OIPE, jeżeli przestanie on wpłacać składki do OIPE;
- (ix) informacje na temat dostępnych subkont i praw oszczędzającego w ramach OIPE, o których mowa w art. 20 ust. 5;
- (x) informacje na temat prawa oszczędzającego w ramach OIPE do zmiany dostawcy oraz prawa do otrzymywania informacji na temat usługi zmiany dostawcy, o której mowa w art. 56;
- (xi) warunki zmiany wybranego wariantu inwestycyjnego, o których mowa w art. 44;
- (xii) dostępne informacje na temat wyników inwestycji dostawcy OIPE pod względem czynników z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego;
- (xiii) prawo właściwe dla umowy dotyczącej OIPE, w przypadku gdy strony nie mają swobody wyboru prawa właściwego, lub – w przypadku gdy strony mają swobodę wyboru prawa właściwego – prawo proponowane przez dostawcę OIPE;

- (xiv) w stosownych przypadkach informacje o terminie odstąpienia od umowy lub o okresie unieważnienia w odniesieniu do danego oszczędzającego w ramach OIPE;
- d) w części zatytułowanej „Jakie jest ryzyko i co mogę dostać w zamian?” – krótki opis profilu ryzyka i zysku obejmujący następujące elementy:
 - (i) ogólny wskaźnik ryzyka, uzupełniony o opisowe wyjaśnienie tego wskaźnika, jego główne ograniczenia oraz opisowe wyjaśnienie rodzajów ryzyka, które mają istotne znaczenie dla OIPE i które nie zostały odpowiednio uwzględnione w ogólnym wskaźniku ryzyka;
 - (ii) możliwa maksymalna strata zainwestowanego kapitału, w tym informacje dotyczące:
 - tego, czy oszczędzający w ramach OIPE może utracić cały zainwestowany kapitał, lub
 - tego, czy oszczędzający w ramach OIPE ponosi ryzyko zaciągania dodatkowych finansowych zobowiązań lub obowiązków;
 - (iii) odpowiednie scenariusze wyników oraz założenia leżące u ich podstawy;
 - (iv) w stosownych przypadkach warunki zwrotu dla oszczędzających w ramach OIPE lub wyznaczonych górnych limitów zysku dla oszczędzających;

- (v) stwierdzenie, że prawo podatkowe państwa członkowskiego zamieszkania oszczędzającego w ramach OIPE może mieć wpływ na rzeczywisty wypłacony zysk;
- e) w części zatytułowanej „Co dzieje się, jeśli [nazwa dostawcy OIPE] nie ma możliwości wypłaty?” – krótki opis tego, czy powstała strata jest objęta systemem rekompensat lub gwarancji dla inwestorów, a jeżeli tak, wskazanie tego systemu, nazwę gwaranta oraz informacje, jakie rodzaje ryzyka są nim objęte, a jakie nie;
- f) w części zatytułowanej „Jakie są koszty?” – koszty związane z inwestycją w dany OIPE obejmujące zarówno bezpośrednie, jak i pośrednie koszty, które poniesie oszczędzający w ramach OIPE, w tym koszty jednorazowe i powtarzające się, przedstawione za pomocą ogólnych wskaźników kosztów, oraz – aby zapewnić możliwość porównania – całkowite łączne koszty wyrażone w wartościach pieniężnych i procentowych w celu wykazania złożonego wpływu całkowitych kosztów na inwestycję.

OIPE KID musi zawierać jasne wskazanie, że dostawca OIPE lub dystrybutor OIPE przekazuje informacje wyszczególniające koszty dystrybucji, które nie są jeszcze uwzględnione w kosztach określonych powyżej, tak aby umożliwić oszczędzającemu w ramach OIPE zrozumienie skumulowanego wpływu łącznych kosztów na zwrot z inwestycji;

g) w części zatytułowanej „Jakie są szczególne wymogi dla subkonta odpowiadającego [mojemu państwu członkowskiemu zamieszkania]?”:

(i) w podsekcji „Wymogi dotyczące etapu wpłaty”:

opis warunków fazy akumulacji, określonych przez państwo członkowskie zamieszkania oszczędzającego w ramach OIPE zgodnie z art. 47;

(ii) w podsekcji „Wymogi dotyczące etapu wypłaty”:

opis warunków fazy deakumulacji, określonych przez państwo członkowskie zamieszkania oszczędzającego w ramach OIPE zgodnie z art. 57;

h) w części zatytułowanej „Jak mogę złożyć skargę?”: informacje na temat tego, jak i do kogo oszczędzający w ramach OIPE może złożyć skargę dotyczącą OIPE lub zachowania dostawcy OIPE lub dystrybutora OIPE.

4. Prezentowanie informacji wymaganych na mocy ust. 3 w warstwach jest dozwolone w przypadku, gdy OIPE KID jest dostarczany w formacie elektronicznym, przy czym szczegółowe części informacji mogą być przedstawiane za pomocą wyskakujących okienek lub odnośników do towarzyszących warstw. W takim przypadku musi istnieć możliwość wydrukowania OIPE KID jako jednego dokumentu.

5. W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego artykułu EIOPA, po konsultacji z innymi Europejskimi Urzędami Nadzoru i przeprowadzeniu badań wśród konsumentów i przedsiębiorstw, opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych określających:
- a) szczegóły prezentacji, w tym formę i długość dokumentu, oraz treść każdego elementu informacji, o którym mowa w ust. 3;
 - b) metodę prezentacji ryzyka i zysku, o których mowa w ust. 3 lit. d) ppkt (i) i (iii);
 - c) metodę obliczania kosztów, w tym określania wskaźników ogólnych, o których mowa w ust. 3 lit. f);
 - d) w przypadku gdy informacje są przedstawione w formie elektronicznej w warstwach – informacje, które powinny znajdować się w pierwszej warstwie, oraz te, które można dostarczyć w dodatkowych warstwach szczegółowych.

Przy opracowywaniu projektu regulacyjnych standardów technicznych EIOPA bierze pod uwagę różne możliwe rodzaje OIPE, długoterminowy charakter OIPE, możliwości oszczędzających w ramach OIPE, a także cechy OIPE, tak aby umożliwić oszczędzającemu w ramach OIPE dokonanie wyboru spośród różnych wariantów inwestycyjnych i innych opcji, które oferuje OIPE, co obejmuje również sytuację, gdy wybór ten może zostać dokonany w różnym czasie lub zmieniony w przyszłości.

EIOPA przedstawia Komisji ten projekt regulacyjnych standardów technicznych do dnia ... [12 miesięcy po dacie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia].

Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w drodze przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010.

Artykuł 29

Materiały marketingowe

Materiały marketingowe z konkretnymi informacjami na temat OIPE nie mogą zawierać żadnych stwierdzeń, które byłyby sprzeczne z informacjami znajdującymi się w OIPE KID lub pomniejszałyby znaczenie OIPE KID. Materiały marketingowe muszą zawierać wzmiankę o dostępności OIPE KID oraz informację o sposobie i miejscu jego uzyskania, w tym o stronie internetowej dostawcy OIPE.

Artykuł 30
Przegląd OIPE KID

1. Dostawca OIPE dokonuje przeglądu informacji zawartych w OIPE KID co najmniej raz do roku oraz niezwłocznie dokonuje w nim zmian, jeżeli przegląd wykaże konieczność ich wprowadzenia. Zmieniona wersja jest niezwłocznie udostępniana.
2. W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego artykułu EIOPA, po konsultacji z innymi Europejskimi Urzędami Nadzoru i przeprowadzeniu badań wśród konsumentów i przedsiębiorstw, opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych określających warunki przeglądu i zmiany OIPE KID.

EIOPA przedstawia Komisji ten projekt regulacyjnych standardów technicznych do dnia ... [12 miesięcy po dacie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia].

Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w drodze przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010.

Artykuł 31
Odpowiedzialność cywilna

1. Dostawca OIPE nie ponosi odpowiedzialności cywilnej wyłącznie na podstawie OIPE KID, w tym jego tłumaczenia, chyba że wprowadza on w błąd, jest niedokładny lub niespójny z odpowiednimi częściami prawnie wiążących dokumentów przedumownych lub umownych lub z wymogami określonymi w art. 28.
2. Jeżeli oszczędzający w ramach OIPE wykaże stratę powstałą wskutek polegania na OIPE KID w okolicznościach określonych w ust. 1 przy zawieraniu umowy dotyczącej OIPE, w odniesieniu do której sporządzony został ten OIPE KID, może on domagać się od dostawcy OIPE naprawienia szkody wynikającej ze wspomnianej straty zgodnie z prawem krajowym.
3. Elementy takie jak „strata” lub „szkoda”, o których mowa w ust. 2, a które nie są zdefiniowane, interpretuje się i stosuje zgodnie z obowiązującym prawem krajowym określonym w odpowiednich przepisach międzynarodowego prawa prywatnego.
4. Niniejszy artykuł nie wyklucza podnoszenia dalszych roszczeń z tytułu odpowiedzialności cywilnej zgodnie z prawem krajowym.
5. Obowiązki wynikające z niniejszego artykułu nie są ograniczane ani uchylane na mocy klauzul umownych.

Artykuł 32

Umowy dotyczące OIPE obejmujące biometryczne rodzaje ryzyka

W przypadku gdy OIPE KID dotyczy umowy w sprawie OIPE obejmującej biometryczne rodzaje ryzyka, obowiązki dostawcy OIPE na podstawie niniejszej sekcji mają zastosowanie wyłącznie do oszczędzającego w ramach OIPE.

Artykuł 33

Udostępnianie OIPE KID

1. Dostawca OIPE lub dystrybutor OIPE udostępnia potencjalnym oszczędzającym w ramach OIPE wszystkie OIPE KID sporządzone zgodnie z art. 26, świadcząc doradztwo lub oferując sprzedaż OIPE, w odpowiednim czasie, zanim ci oszczędzający w ramach OIPE zostaną związani umową dotyczącą OIPE lub ofertą odnoszącą się do tej umowy.
2. Dostawca OIPE lub dystrybutor OIPE może spełnić wymogi ust. 1 poprzez udostępnienie OIPE KID osobie fizycznej upoważnionej pisemnie do podejmowania decyzji inwestycyjnych w imieniu oszczędzającego w ramach OIPE w odniesieniu do transakcji zawieranych w ramach tego pisemnego upoważnienia.

3. W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego artykułu EIOPA, po konsultacji z innymi Europejskimi Urzędami Nadzoru stosownie do przypadku, opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych ustanawiających warunki spełnienia wymogu udostępnienia OIPE KID, jak określono w ust. 1.

EIOPA przedstawia Komisji ten projekt regulacyjnych standardów technicznych do dnia ...
[12 months after the date of entry into force of this Regulation] r.

Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w drodze przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010.

SEKCJA III

DORADZTWO

Artykuł 34

Określenie wymagań i potrzeb klientów oraz świadczenie doradztwa

1. Przed zawarciem umowy dotyczącej OIPE dostawca OIPE lub dystrybutor OIPE określa, na podstawie wymaganych informacji otrzymanych od potencjalnego oszczędzającego w ramach OIPE, wymagania i potrzeby emerytalne tego potencjalnego oszczędzającego w ramach OIPE, włącznie z ewentualną potrzebą nabycia produktu oferującego wypłatę w ratach, jak również udostępnia mu w zrozumiałej formie obiektywne informacje na temat OIPE, tak aby umożliwić mu podjęcie świadomej decyzji.

Proponowana umowa dotycząca OIPE musi być zgodna z wymaganiami i potrzebami emerytalnymi oszczędzającego w ramach OIPE, z uwzględnieniem jego nabytych uprawnień emerytalnych.

2. Przed zawarciem umowy dotyczącej OIPE dostawca OIPE lub dystrybutor OIPE udziela potencjalnemu oszczędzającemu w ramach OIPE porady w postaci zindywidualizowanej rekomendacji, która wyjaśnia, dlaczego dany OIPE, w tym dany wariant inwestycyjny, stosownie do przypadku, najlepiej spełniałby wymagania i zaspokajałby potrzeby oszczędzającego w ramach OIPE.

Ponadto dostawca OIPE lub dystrybutor OIPE dostarcza potencjalnemu oszczędzającemu w ramach OIPE indywidualne prognozy dotyczące świadczeń emerytalnych dla rekomendowanego produktu, w oparciu o najwcześniejszą datę, od której można rozpocząć fazę dekumulacji, oraz zastrzeżenie, że prognozy te mogą różnić się od ostatecznej wartości otrzymanych świadczeń z OIPE. Jeśli prognozy dotyczące świadczeń emerytalnych są oparte na scenariuszach ekonomicznych, informacje te muszą również zawierać najbardziej optymistyczny oraz pesymistyczny scenariusz, z uwzględnieniem specyficznego charakteru umowy dotyczącej OIPE.

3. Jeżeli podstawowy OIPE jest oferowany bez co najmniej gwarancji kapitału, dostawca OIPE lub dystrybutor OIPE wyraźnie wyjaśnia, że istnieją OIPE z gwarancją kapitału, podaje powody zalecenia podstawowego OIPE opartego na technice ograniczania ryzyka zgodnej z celem, jakim jest umożliwienie oszczędzającemu w ramach OIPE odzyskania kapitału, oraz jasno wskazuje na wszelkie dodatkowe ryzyko, które może wiązać się z takim OIPE w porównaniu z podstawowym OIPE opartym na gwarancji kapitału i dającym gwarancję na kapitał. Wyjaśnienia tego dokonuje się w formie pisemnej.

4. Świadcząc doradztwo, dostawca OIPE lub dystrybutor OIPE, o których mowa w art. 23 ust. 1 lit. c) niniejszego rozporządzenia, prosi potencjalnego oszczędzającego w ramach OIPE o dostarczenie informacji na temat jej wiedzy i doświadczenia w dziedzinie inwestowania istotnej dla oferowanego lub nabywanego OIPE oraz sytuacji finansowej tej osoby, w tym jej zdolności ponoszenia strat, a także jej celów inwestycyjnych, w tym tolerancji ryzyka, tak aby umożliwić dostawcy OIPE lub dystrybutorowi OIPE zarekomendowanie osobie zainteresowanej oszczędzaniem w ramach OIPE odpowiednich dlań OIPE, które w szczególności odpowiadają jego tolerancji ryzyka i zdolności ponoszenia strat.
5. Odpowiedzialność dostawcy OIPE lub dystrybutora OIPE nie może zostać ograniczona z uwagi na fakt, że doradztwo jest świadczone w całości lub w części poprzez zautomatyzowany lub półautomatyczny system.
6. Bez uszczerbku dla mających zastosowanie bardziej rygorystycznych przepisów sektorowych dostawcy OIPE i dystrybutorzy OIPE zapewniają, aby osoby fizyczne świadczące doradztwo w odniesieniu do OIPE posiadały wiedzę i umiejętności niezbędne do wywiązania się z ich obowiązków określonych w niniejszym rozporządzeniu oraz na wnioski właściwych organów wykazują ten fakt. Państwa członkowskie publikują kryteria stosowane na potrzeby oceny tej wiedzy i tych umiejętności.

SEKCJA IV
INFORMACJE PRZEKAZYWANE
W OKRESIE OBOWIĄZYWANIA UMOWY

Artykuł 35

Przepisy ogólne

1. Dostawcy OIPE sporządzają zwięzły zindywidualizowany dokument, udostępniany w fazie akumulacji, zawierający kluczowe informacje dla każdego oszczędzającego w ramach OIPE, biorąc pod uwagę specyficzny charakter krajowych systemów emerytalnych oraz odpowiednich przepisów, w tym krajowych przepisów prawa socjalnego, prawa pracy i prawa podatkowego (zwany dalej „informacją o świadczeniach z OIPE”). W tytule dokumentu musi znaleźć się sformułowanie „Informacja o świadczeniach z OIPE”.
2. W widocznym miejscu podaje się dokładną datę, do której odnoszą się informacje zawarte w „Informacji o świadczeniach z OIPE”.
3. Informacje zawarte w „Informacji o świadczeniach z OIPE” są dokładne i aktualne.
4. Dostawca OIPE udostępnia „Informację o świadczeniach z OIPE” każdemu oszczędzającemu w ramach OIPE.

5. Wyraźnie wskazuje się istotne zmiany w informacjach zawartych w „Informacji o świadczeniach z OIPE” w porównaniu z poprzednią informacją.
6. Oprócz „Informacji o świadczeniach z OIPE” oszczędzający w ramach OIPE jest niezwłocznie informowany przez cały okres obowiązywania umowy o zmianach dotyczących następujących informacji:
 - a) warunków umowy, w tym ogólnych i szczegółowych warunków umowy;
 - b) nazwy dostawcy OIPE, jego formy prawnej lub adresu siedziby zarządu oraz, w stosownych przypadkach, oddziału, który zawarł umowę;
 - c) informacji o sposobach uwzględniania w polityce inwestycyjnej czynników z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego.

Artykuł 36

Informacja o świadczeniach z OIPE

1. „Informacja o świadczeniach z OIPE” zawiera co najmniej następujące kluczowe informacje dla oszczędzających w ramach OIPE:
 - a) dane osobowe oszczędzającego w ramach OIPE oraz najwcześniejsza data rozpoczęcia fazy dekapitalizacji w odniesieniu do dowolnego subkonta;
 - b) nazwa i adres kontaktowy dostawcy OIPE oraz dane identyfikacyjne umowy dotyczącej OIPE;

- c) państwo członkowskie, w którym dostawca OIPE otrzymał zezwolenie lub jest zarejestrowany, oraz nazwy właściwych organów;
- d) informacje na temat prognoz dotyczących świadczeń emerytalnych w oparciu o datę, o której mowa w lit. a), oraz zastrzeżenie, że prognozy te mogą różnić się od końcowej wartości otrzymywanych świadczeń z OIPE. Jeśli prognozy dotyczące świadczeń emerytalnych są oparte na scenariuszach ekonomicznych, informacje te muszą również zawierać najbardziej optymistyczny oraz pesymistyczny scenariusz, z uwzględnieniem specyficznego charakteru umowy dotyczącej OIPE;
- e) informacje na temat składek wpłacanych przez oszczędzającego w ramach OIPE lub przez osoby na konto OIPE w ciągu ostatnich 12 miesięcy;
- f) wyszczególnienie wszystkich kosztów poniesionych bezpośrednio i pośrednio przez oszczędzającego w ramach OIPE w ciągu ostatnich 12 miesięcy ze wskazaniem kosztów administracyjnych, kosztów przechowywania aktywów, kosztów związanych z transakcjami portfelowymi i pozostałych kosztów, jak również oszacowanie wpływu tych kosztów na ostateczne świadczenia z OIPE; takie koszty powinny być wyrażone zarówno w wartościach pieniężnych, jak i jako odsetek składek w ciągu ostatnich 12 miesięcy;
- g) w stosownych przypadkach rodzaj i mechanizm gwarancji lub technik ograniczania ryzyka, o których mowa w art. 46;

- h) w stosownych przypadkach liczba i wartość jednostek odpowiadających składkom oszczędzającego w ramach OIPE w ciągu ostatnich 12 miesięcy;
- i) całkowita kwota na koncie OIPE oszczędzającego w ramach OIPE w dniu sporządzenia informacji, o której mowa w art. 35;
- j) informacje o wynikach osiągniętych w przeszłości przez wariant inwestycyjny oszczędzającego w ramach OIPE w okresie co najmniej dziesięciu lat lub – w przypadkach gdy OIPE jest oferowany przez mniej niż dziesięć lat – obejmujących wszystkie lata, w których OIPE był oferowany. Do informacji o wynikach osiągniętych w przeszłości należy załączyć oświadczenie „wyniki osiągnięte w przeszłości nie są wskazówką co do wyników w przyszłości”;
- k) w przypadku kont OIPE zawierających więcej niż jedno subkonto informacje zawarte w „Informacji o świadczeniach z OIPE” są przedstawiane w rozbiciu na wszystkie istniejące subkonta;
- l) zestawienie informacji na temat polityki inwestycyjnej dotyczącej czynników z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego.

2. EIOPA w porozumieniu z Europejskim Bankiem Centralnym i właściwymi organami opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych określających zasady ustalania założeń prognoz dotyczących świadczeń emerytalnych, o których mowa w ust. 1 lit. d) niniejszego artykułu oraz w art. 34 ust. 2. Zasady te są stosowane przez dostawców OIPE w celu ustalania w razie potrzeby rocznej stopy nominalnego zwrotu z inwestycji, rocznej stopy inflacji oraz tendencji przyszłego kształtowania się płac.

EIOPA przedstawia Komisji ten projekt regulacyjnych standardów technicznych do dnia ... [12 miesięcy po dacie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia]. Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w drodze przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010.

Artykuł 37

Informacje dodatkowe

1. W „Informacji o świadczeniach z OIPE” podaje się, gdzie i w jaki sposób można otrzymać dodatkowe informacje, w tym:
 - a) dodatkowe praktyczne informacje o prawach i możliwościach oszczędzającego w ramach OIPE, m.in. w zakresie inwestycji, fazie dekapitalizacji, usługi zmiany dostawcy i usługi przenoszenia produktu;

- b) roczne sprawozdania finansowe i roczne sprawozdania z działalności dostawcy OIPE, które są publicznie dostępne;
- c) pisemne oświadczenie o zasadach polityki inwestycyjnej dostawcy OIPE zawierające co najmniej informacje na temat metody pomiaru ryzyka inwestycyjnego, wdrożone procesy zarządzania ryzykiem i strategiczna alokacja aktywów uwzględniająca charakter i terminy zapadalności zobowiązań OIPE, jak również sposoby uwzględniania w polityce inwestycyjnej czynników z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego;
- d) w stosownych przypadkach informacje o założeniach przyjętych w odniesieniu do kwot wyrażonych w postaci wypłaty w ratach, w szczególności jeżeli chodzi o wartość wypłaty w ratach, rodzaj dostawcy OIPE i okres wypłaty w ratach;
- e) poziom świadczeń z OIPE w przypadku wyjścia z inwestycji przed datą, o której mowa w art. 36 ust. 1 lit. a).

2. W celu zapewnienia spójnego stosowania art. 36 oraz niniejszego artykułu, po przeprowadzeniu konsultacji z innymi Europejskimi Urzędami Nadzoru oraz badań wśród konsumentów i przedsiębiorstw, EIOPA opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych określających szczegóły dotyczące prezentacji informacji, o których mowa w art. 36 i w niniejszym artykule. W prezentacji informacji o wynikach osiągniętych w przeszłości, o których mowa w art. 36 ust. 1 lit. j), uwzględnia się różnice między wariantami inwestycyjnymi – zwłaszcza jeżeli oszczędzający w ramach OIPE ponosi ryzyko inwestycyjne – w przypadku gdy wariant inwestycyjny zależy od wieku lub obejmuje dopasowanie okresu.

EIOPA przedstawia Komisji projekt tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia ... [12 miesięcy po dacie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia].

Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w drodze przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010.

- 3 Bez uszczerbku dla art. 34 ust. 2 i art. 36 ust. 1 lit. d), aby umożliwić dokonywanie porównań z produktami krajowymi, państwa członkowskie mogą nałożyć na dostawców OIPE obowiązek udostępniania oszczędzającym w ramach OIPE dodatkowych prognoz dotyczących świadczeń emerytalnych, w przypadku gdy zasady ustalania założeń są określone przez odpowiednie państwa członkowskie.

Artykuł 38

Informacje przekazywane oszczędzającym w ramach OIPE w okresie przed przejściem na emeryturę oraz beneficjentom OIPE w fazie dekulacji

1. Oprócz „Informacji o świadczeniach z OIPE” dostawcy OIPE dwa miesiące przed terminami określonymi w art. 59 ust. 1 lit. a) i b) lub na żądanie oszczędzającego w ramach OIPE udostępniają każdemu oszczędzającemu w ramach OIPE informację o zbliżającym się rozpoczęciu fazy dekulacji, możliwych formach wypłat oraz możliwości zmiany formy wypłat przez oszczędzającego w ramach OIPE zgodnie z art. 59 ust. 1.

2. W fazie dekumulacji dostawcy OIPE co roku przekazują beneficjentom OIPE informacje o należnych świadczeniach z OIPE i odpowiednich formach wypłat.

Jeżeli oszczędzający w ramach OIPE nadal płaci składki lub ponosi ryzyko inwestycyjne w fazie dekumulacji, dostawca OIPE nadal przekazuje „Informację o świadczeniach z OIPE” z odpowiednimi danymi.

Artykuł 39

Informacje przekazywane na żądanie oszczędzającym w ramach OIPE i beneficjentom OIPE

Na żądanie oszczędzającego w ramach OIPE lub beneficjenta OIPE, lub ich przedstawicieli dostawca OIPE przekazuje dodatkowe informacje, o których mowa w art. 37 ust. 1, oraz dodatkowe informacje o założeniach stosowanych w celu uzyskania prognoz, o których mowa w art. 36 ust. 1 lit. d).

SEKCJA V

INFORMACJE PRZEKAZYWANE ORGANOM KRAJOWYM

Artykuł 40

Przepisy ogólne

1. Oprócz informacji udostępnianych zgodnie z odpowiednimi przepisami sektorowymi dostawcy OIPE przekazują swoim właściwym organom informacje konieczne do celów nadzoru. Te dodatkowe informacje obejmują, w stosownych przypadkach, informacje konieczne do przeprowadzenia w trakcie procesu nadzoru następujących czynności:
 - a) oceny systemu zarządzania stosowanego przez dostawców OIPE, prowadzonej przez nich działalności, zasad wyceny stosowanych do celów określenia wypłacalności, ryzyka związanego z działalnością i systemów zarządzania ryzykiem, a także ich struktury kapitałowej, potrzeb kapitałowych i zarządzania kapitałem;
 - b) podjęcia stosownych decyzji wynikających z wykonywania ich praw i obowiązków nadzorczych.

2. Oprócz uprawnień przyznanych im na mocy prawa krajowego właściwe organy posiadają uprawnienia do:
- a) określania charakteru, zakresu i formatu informacji, o których mowa w ust. 1 i których przekazania wymagają od dostawców OIPE w uprzednio określonych odstępach czasu, w przypadku wystąpienia uprzednio określonych zdarzeń lub w trakcie postępowań dotyczących sytuacji dostawcy OIPE;
 - b) uzyskania od dostawców OIPE informacji dotyczących umów zawartych przez dostawców OIPE lub umów zawartych z osobami trzecimi; oraz
 - c) żądania informacji od ekspertów zewnętrznych, takich jak biegli rewidenci i aktuariusze.
3. Informacje, o których mowa w ust. 1 i 2, obejmują:
- a) elementy jakościowe lub ilościowe lub odpowiednie połączenie tych elementów;
 - b) elementy odnoszące się do przeszłości, teraźniejszości lub przyszłości lub odpowiednie połączenie tych elementów;
 - c) dane pochodzące ze źródeł wewnętrznych lub zewnętrznych lub odpowiednie połączenie tych danych;

4. Informacje, o których mowa w ust. 1 i 2, muszą:
- a) odzwierciedlać charakter, skalę i złożoność działalności danego dostawcy OIPE, a w szczególności ryzyka właściwe dla tej działalności;
 - b) być dostępne, kompletne pod wszelkimi istotnymi względami, porównywalne i spójne na przestrzeni czasu;
 - c) być istotne, wiarygodne i zrozumiałe.
5. Dostawcy OIPE co roku przekazują właściwym organom następujące informacje:
- a) państwa członkowskie, dla których dostawca OIPE oferuje subkonta;
 - b) liczba zgłoszeń otrzymanych zgodnie z art. 20 ust. 1 od oszczędzających w ramach OIPE, którzy przenieśli się do innego państwa członkowskiego;
 - c) liczba wniosków o otwarcie subkonta i liczba subkont otwartych zgodnie z art. 20 ust. 2;
 - d) liczba wniosków o zmianę dostawcy złożonych przez oszczędzających w ramach OIPE i rzeczywistych przeniesień dokonanych zgodnie z art. 20 ust. 5 lit. a);
 - e) liczba wniosków o zmianę dostawcy złożonych przez oszczędzających w ramach OIPE i rzeczywistych przeniesień dokonanych zgodnie z art. 52 ust. 3.

Właściwe organy przekazują te informacje EIOPA.

6. Dostawcy OIPE posiadają odpowiednie systemy i struktury w celu spełnienia wymogów określonych w ust. 1–5, a także sporządzone na piśmie zasady, zatwierdzone przez organ zarządzający, nadzorczy lub administracyjny dostawcy OIPE, zapewniające stałą adekwatność przekazywanych informacji.
7. Na wniosek skierowany do właściwych organów i w celu wykonywania obowiązków powierzonych mu na mocy niniejszego rozporządzenia EIOPA uzyskuje dostęp do informacji przekazanych przez dostawców OIPE.
8. Jeżeli składki i świadczenia z tytułu OIPE kwalifikują się do korzyści i ulg, w stosownych przypadkach dostawca OIPE przekazuje odpowiedniemu organowi krajowemu zgodnie z odpowiednim prawem krajowym wszelkie informacje niezbędne do uzyskania bądź odebrania takich korzyści i ulg przyznanych z tytułu takich składek i świadczeń.

9. Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 72 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez wyszczególnienie dodatkowych informacji, o których mowa w ust. 1–5, w trosce o zapewnienie odpowiedniego stopnia konwergencji sprawozdawczości dla organów nadzoru.

Po przeprowadzeniu konsultacji z właściwymi organami i innymi Europejskimi Urzędami Nadzoru oraz badań wśród konsumentów i przedsiębiorstw EIOPA opracowuje projekt wykonawczych standardów technicznych określających format sprawozdawczości dla organów nadzoru.

EIOPA przedstawia Komisji projekt tych wykonawczych standardów technicznych do dnia ... [12 miesięcy po dacie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia].

Komisja jest uprawniona do przyjęcia wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie drugim, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010.

ROZDZIAŁ V

FAZA AKUMULACJI

SEKCJA I

ZASADY INWESTOWANIA OBOWIĄZUJĄCE DOSTAWCÓW OIPE

Artykuł 41

Profil inwestycyjny

1. Dostawcy OIPE inwestują aktywa związane z OIPE zgodnie z zasadą „ostrożnego inwestora”, a w szczególności zgodnie z następującymi zasadami:
 - a) aktywa inwestuje się w najlepiej pojętym długoterminowym interesie ogółu oszczędzających w ramach OIPE. W przypadku potencjalnego konfliktu interesów dostawcy OIPE lub podmiot, który zarządza jego portfelem, zapewnia, aby inwestycja była dokonywana wyłącznie w interesie oszczędzających w ramach OIPE;
 - b) w myśl zasady „ostrożnego inwestora” dostawcy OIPE biorą pod uwagę ryzyko związane z decyzjami inwestycyjnymi oraz ich potencjalne długoterminowe skutki dla czynników z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego;
 - c) aktywa inwestuje się w taki sposób, aby zapewnić bezpieczeństwo, jakość, płynność i rentowność portfela jako całości;

- d) aktywa inwestuje się głównie na rynkach regulowanych. Inwestycje w aktywa, które nie są dopuszczone do obrotu na regulowanym rynku finansowym, są w każdym przypadku utrzymywane na ostrożnym poziomie;
- e) inwestowanie w instrumenty pochodne jest możliwe w zakresie, w jakim takie instrumenty przyczyniają się do zmniejszenia ryzyka inwestycji lub ułatwienia efektywnego zarządzania portfelem. Instrumenty te wycenia się na zasadzie ostrożnościowej, z uwzględnieniem aktywów bazowych, i uwzględnia się w wycenie aktywów dostawcy OIPE. Dostawcy OIPE unikają również nadmiernej ekspozycji na ryzyko w stosunku do jednego kontrahenta oraz w stosunku do innych transakcji na instrumentach pochodnych;
- f) aktywa dywersyfikuje się odpowiednio w taki sposób, aby uniknąć nadmiernego uzależnienia od jednego określonego składnika aktywów lub emitenta lub od jednej określonej grupy przedsiębiorstw oraz kumulacji ryzyka w portfelu jako całości. Inwestycje w aktywa emitowane przez tego samego emitenta lub emitentów należących do tej samej grupy nie mogą narażać dostawcy OIPE na nadmierną koncentrację ryzyka;
- g) aktywa nie mogą być inwestowane w jurysdykcjach niechętnych współpracy do celów podatkowych wskazanych w odpowiednich konkluzjach Rady w sprawie unijnego wykazu jurysdykcji niechętnych współpracy do celów podatkowych ani w państwach trzecich wysokiego ryzyka mających strategiczne braki i wskazanych w stosownym rozporządzeniu delegowanym Komisji przyjętym na mocy art. 9 dyrektywy (UE) nr 2015/849;

- h) dostawca OIPE nie może narażać siebie ani aktywów związanych z OIPE na ryzyko wynikające z nadmiernej dźwigni i nadmiernej transformacji terminów zapadalności.
2. Zasady określone w ust. 1 lit. a) – h) mają zastosowanie wyłącznie w zakresie, w jakim dany dostawca OIPE nie podlega bardziej rygorystycznym przepisom zawartym w odpowiednich mających do niego zastosowanie przepisach sektorowych.

SEKCJA II

WARIANTY INWESTYCYJNE

DLA OSZCZĘDZAJĄCYCH W RAMACH OIPE

Artykuł 42

Przepisy ogólne

1. Dostawcy OIPE oferują oszczędzającym w ramach OIPE maksymalnie sześć wariantów inwestycyjnych.
2. Warianty inwestycyjne obejmują podstawowy OIPE i ewentualne alternatywne warianty inwestycyjne.
3. Wszystkie warianty inwestycyjne są zaprojektowane przez dostawców OIPE z uwzględnieniem gwarancji lub techniki ograniczania ryzyka, aby zapewnić oszczędzającym w ramach OIPE wystarczający poziom ochrony.

4. Udzielanie gwarancji podlega odpowiednim przepisom sektorowym mającym zastosowanie do dostawcy OIPE.
5. Dostawcy OIPE, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. c), d), e) i f) mogą oferować OIPE z gwarancją jedynie w ramach współpracy z instytucjami kredytowymi lub zakładami ubezpieczeń, które mogą udzielać takich gwarancji zgodnie z przepisami sektorowymi mającymi do nich zastosowanie. Te instytucje lub zakłady ponoszą odpowiedzialność wyłącznie w zakresie gwarancji.

Artykuł 43

Wybór wariantu inwestycyjnego przez oszczędzającego w ramach OIPE

Po otrzymaniu odpowiednich informacji i porad oszczędzający w ramach OIPE dokonuje przy zawieraniu umowy dotyczącej OIPE wyboru wariantu inwestycyjnego.

Artykuł 44

Warunki zmiany wybranego wariantu inwestycyjnego

1. Jeżeli dostawca OIPE oferuje alternatywne warianty inwestycyjne, oszczędzającemu w ramach OIPE przysługuje prawo do zmiany wariantu inwestycyjnego w fazie akumulacji OIPE po upływie co najmniej pięciu lat od zawarcia umowy dotyczącej OIPE, a w przypadku kolejnych zmian po upływie pięciu lat od ostatniej zmiany wariantu inwestycyjnego. Dostawca OIPE może zezwolić oszczędzającemu w ramach OIPE na częstsze zmiany wybranego wariantu inwestycyjnego.
2. Zmiana wariantu inwestycyjnego jest dokonywana nieodpłatnie dla oszczędzającego w ramach OIPE.

Artykuł 45

Podstawowy OIPE

1. Podstawowy OIPE to bezpieczny produkt stanowiący domyślny wariant inwestycyjny. Zostaje on opracowany przez dostawców OIPE w oparciu o gwarancję kapitału obowiązującą, w stosownych przypadkach, na początku fazy dekapitalizacji i podczas fazy dekapitalizacji lub o technikę ograniczania ryzyka zgodną z celem polegającym na umożliwieniu oszczędzającemu w ramach OIPE odzyskania kapitału.
2. Koszty i opłaty związane z podstawowym OIPE nie mogą przekraczać 1 % zgromadzonego kapitału rocznie.

3. Aby zapewnić równe warunki działania różnym dostawcom OIPE i różnym rodzajom OIPE, EIOPA przygotowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych określających rodzaje kosztów i opłat, o których mowa w ust. 2, w stosownych przypadkach konsultując się wcześniej z innymi Europejskimi Urzędami Nadzoru.

Przygotowując projekt regulacyjnych standardów technicznych, EIOPA bierze pod uwagę różne możliwe rodzaje OIPE, długoterminowy emerytalny charakter OIPE oraz różne możliwe cechy OIPE, w szczególności długoterminowe wypłaty w ratach lub coroczne wypłaty pomniejszające zgromadzony kapitał co najmniej do momentu osiągnięcia wieku odpowiadającego średniemu trwaniu życia oszczędzającego w ramach OIPE. EIOPA uwzględnia również szczególny charakter ochrony kapitału, a zwłaszcza gwarancji kapitału. EIOPA przedstawia Komisji ten projekt regulacyjnych standardów technicznych do dnia ... [12 miesięcy po dacie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia].

Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w drodze przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010.

4. Co dwa lata od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia Komisja po konsultacji z EIOPA, a w stosownych przypadkach również z innymi Europejskimi Urzędami Nadzoru, dokonuje przeglądu adekwatności wartości procentowej, o której mowa w ust. 2. Komisja bierze zwłaszcza pod uwagę faktyczny poziom i zmiany w faktycznym poziomie kosztów i opłat oraz wpływ na dostępność OIPE.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 72 w celu zmiany wartości procentowej, o której mowa w ust. 2, w świetle dokonywanych przez nią przeglądów i w trosce o zapewnienie dostawcom OIPE odpowiedniego dostępu do rynku.

Artykuł 46

Techniki ograniczania ryzyka

1. Dzięki zastosowaniu technik ograniczania ryzyka strategia inwestycyjna dotycząca OIPE jest opracowywana tak, aby umożliwić uzyskiwanie w przyszłości stabilnych i adekwatnych indywidualnych dochodów emerytalnych z OIPE i zapewnić sprawiedliwe traktowanie wszystkich pokoleń oszczędzających w ramach OIPE.

Wszystkie techniki ograniczania ryzyka, stosowane zarówno w ramach podstawowego OIPE, jak i alternatywnych wariantów inwestycyjnych, są rzetelne, solidne i spójne z profilem ryzyka danego wariantu inwestycyjnego.

2. Stosowane techniki ograniczania ryzyka mogą obejmować między innymi rozwiązania:
- a) umożliwiające stopniowe dostosowanie alokacji inwestycji z myślą o ograniczeniu finansowego ryzyka inwestycji dla kohort w odniesieniu do pozostałego okresu trwania („life-cycling”);
 - b) służące ustanowieniu rezerw utworzonych ze składek lub zwrotów z inwestycji, które są przydzielane oszczędzającym w ramach OIPE w sposób uczciwy i przejrzysty w celu zminimalizowania strat z inwestycji; lub
 - c) dotyczące stosowania odpowiednich gwarancji chroniących przed stratami z inwestycji.

3. W celu zapewnienia konsekwentnego stosowania niniejszego artykułu, po przeprowadzeniu konsultacji z innymi Europejskimi Urzędami Nadzoru oraz badań wśród przedsiębiorstw, EIOPA opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych określających minimalne kryteria, które muszą spełnić techniki ograniczania ryzyka, z uwzględnieniem różnych rodzajów OIPE i ich cech charakterystycznych oraz różnych rodzajów dostawców OIPE i różnic w ich systemach nadzoru ostrożnościowego.

EIOPA przedstawia Komisji ten projekt regulacyjnych standardów technicznych do dnia ... [12 miesięcy po dacie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia].

Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w drodze przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010.

SEKCJA III

INNE ASPEKTY FAZY AKUMULACJI

Artykuł 47

Warunki dotyczące fazy akumulacji

1. **Warunki dotyczące fazy akumulacji** subkont krajowych są określane przez państwa członkowskie, o ile nie są ustanowione w niniejszym rozporządzeniu.
2. Takie warunki mogą obejmować w szczególności maksymalny wiek, w którym można rozpocząć fazę akumulacji, minimalny czas trwania fazy akumulacji, maksymalną i minimalną wysokość składek oraz ich ciągłość.

ROZDZIAŁ VI

OCHRONA INWESTORÓW

Artykuł 48

Depozytariusz

1. Dostawcy OIPE, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. c), e) i f), wyznaczają co najmniej jednego depozytariusza odpowiedzialnego za przechowywanie aktywów w związku z działalnością w zakresie oferowania OIPE i pełnienie obowiązków nadzorczych.
2. W odniesieniu do wyznaczenia depozytariusza, wykonywania powierzonych mu zadań w zakresie przechowywania aktywów, odpowiedzialności depozytariusza i pełnienia przez niego obowiązków nadzorczych stosuje się odpowiednio rozdział IV dyrektywy 2009/65/WE.

Artykuł 49

Objęcie biometrycznych rodzajów ryzyka

1. Dostawcy OIPE mogą oferować OIPE zapewniające możliwość ochrony obejmującej biometryczne rodzaje ryzyka.
2. Ochrona obejmująca biometryczne rodzaje ryzyka podlega odpowiednim przepisom sektorowym mającym zastosowanie do dostawcy OIPE. Ochrona obejmująca biometryczne rodzaje ryzyka może różnić się zależnie od subkonta.

3. Dostawcy OIPE, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. a), c), d), e) i f), mogą oferować OIPE zapewniające możliwość ochrony obejmującej biometryczne rodzaje ryzyka. W takim przypadku ochronę zapewnia się jedynie w ramach współpracy z zakładami ubezpieczeń, które mogą ubezpieczać od tego rodzaju ryzyka zgodnie z przepisami sektorowymi mającymi do nich zastosowanie. Zakład ubezpieczeń ponosi pełną odpowiedzialność za ochronę obejmującą biometryczne rodzaje ryzyka.

Artykuł 50

Skargi

1. Dostawcy OIPE i dystrybutorzy OIPE wprowadzają i stosują adekwatne i skuteczne procedury rozpatrywania skarg składanych przez klientów OIPE i dotyczących ich praw i obowiązków wynikających z przepisów niniejszego rozporządzenia.
2. Procedury te są stosowane w każdym państwie członkowskim, w którym dostawca OIPE lub dystrybutor OIPE oferuje swoje usługi, i są dostępne w języku urzędowym danego państwa członkowskiego (w przypadku wielu języków urzędowych – w języku wybranym przez klienta OIPE) lub w innym języku, który został uzgodniony między dostawcą OIPE lub dystrybutorem OIPE a klientem OIPE.

3. Dostawcy OIPE i dystrybutorzy OIPE dokładają wszelkich starań w celu udzielenia – w formie elektronicznej lub na innym trwałym nośniku zgodnie z art. 24 – odpowiedzi na skargi klientów OIPE. W odpowiedzi należy ustosunkować się do wszystkich podniesionych kwestii, w odpowiednim terminie i nie później niż w ciągu 15 dni roboczych od otrzymania skargi. W wyjątkowych sytuacjach, jeżeli niemożliwe jest udzielenie odpowiedzi w terminie 15 dni roboczych ze względów będących poza kontrolą dostawcy OIPE lub dystrybutora OIPE, są oni zobowiązani do przesłania wstępnej odpowiedzi, w której wyraźnie podaje się powód opóźnienia w udzieleniu odpowiedzi na skargę oraz termin, w którym klient OIPE otrzyma ostateczną odpowiedź. W żadnym przypadku termin otrzymania ostatecznej odpowiedzi nie może przekroczyć 35 dni roboczych.
4. Dostawcy OIPE i dystrybutorzy OIPE informują klienta OIPE o co najmniej jednym podmiocie zajmującym się alternatywnym rozstrzygnięciem sporów, który jest właściwy do rozstrzygania sporów dotyczących praw i obowiązków klientów OIPE wynikających z niniejszego rozporządzenia.
5. Informacje o procedurach, o których mowa w ust. 1, są udostępniane w sposób jasny, wyczerpujący i łatwo dostępny na stronie internetowej dostawcy OIPE lub dystrybutora OIPE, w oddziale oraz w ogólnych warunkach umowy między dostawcą OIPE lub dystrybutorem OIPE a klientem OIPE. Określa się w nich również, w jaki sposób można uzyskać bardziej szczegółowe informacje na temat danego podmiotu zajmującego się alternatywnym rozstrzygnięciem sporów oraz warunków korzystania z jego usług.

6. Właściwe organy ustanawiają procedury umożliwiające klientom OIPE i innym zainteresowanym stronom, w tym organizacjom konsumenckim, składanie do właściwych organów skarg dotyczących domniemanych naruszeń niniejszego rozporządzenia przez dostawców OIPE i dystrybutorów OIPE. We wszystkich przypadkach skarżący muszą otrzymać odpowiedź.
7. W sprawach dotyczących więcej niż jednego państwa członkowskiego skarżący może zdecydować o złożeniu skargi za pośrednictwem właściwych organów państwa członkowskiego, w którym mieszka, niezależnie od miejsca, gdzie dokonano naruszenia.

Artykuł 51

Odszkodowania pozasądowe

1. Zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/11/UE¹ ustanawia się adekwatne, niezależne, bezstronne, przejrzyste i skuteczne procedury alternatywnego rozstrzygania sporów między klientami OIPE a dostawcami OIPE lub dystrybutorami OIPE dotyczących praw i obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia, w stosownych przypadkach z wykorzystaniem istniejących właściwych podmiotów. Takie procedury alternatywnego rozstrzygania sporów muszą mieć zastosowanie do dostawców OIPE lub dystrybutorów OIPE, w stosunku do których procedury zostały wszczęte, a kompetencje właściwego podmiotu zajmującego się alternatywnym rozstrzygnięciem sporów muszą w skuteczny sposób rozciągać się na tych dostawców i dystrybutorów.
2. Podmioty, o których mowa w ust. 1, skutecznie współpracują w celu rozstrzygnięcia transgranicznych sporów dotyczących praw i obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia.

¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/11/UE z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie alternatywnych metod rozstrzygania sporów konsumenckich oraz zmiany rozporządzenia (WE) nr 2006/2004 i dyrektywy 2009/22/WE (Dz.U. L 165 z 18.6.2013, s. 63).

ROZDZIAŁ VII

ZMIANA DOSTAWCY OIPE

Artykuł 52

Świadczenie usługi zmiany dostawcy

1. Dostawcy OIPE świadczą usługę zmiany dostawcy polegającą na przeniesieniu, na wniosek oszczędzającego w ramach OIPE, odpowiednich kwot lub, w stosownych przypadkach, wkładu rzeczowego zgodnie z ust. 4 z konta OIPE prowadzonego u dotychczasowego dostawcy OIPE na nowe konto OIPE z tymi samymi subkontami otwarte u przyszłego dostawcy OIPE, przy czym dotychczasowe konto OIPE zostaje zamknięte.

W ramach usługi zmiany dostawcy dotychczasowy dostawca OIPE przekazuje przyszłemu dostawcy OIPE wszystkie informacje dotyczące wszystkich subkont dotychczasowego konta OIPE, w tym wymogi sprawozdawcze. Przyszły dostawca OIPE zapisuje te informacje na odpowiednich subkontach.

Oszczędzający w ramach OIPE może wnioskować o zmianę dostawcy OIPE na dostawcę mającego siedzibę w tym samym państwie członkowskim (zmiana krajowa) lub w innym państwie członkowskim (zmiana transgraniczna). Oszczędzający w ramach OIPE może skorzystać z prawa do zmiany dostawcy w fazie akumulacji i w fazie deakumulacji OIPE.

2. Niezależnie od ust. 1 w fazie dekulacji dostawcy OIPE nie mają obowiązku świadczenia usługi zmiany dostawcy w odniesieniu do OIPE, jeżeli oszczędzający w ramach OIPE otrzymują dożywotnie wypłaty w ratach.
3. Oszczędzający w ramach OIPE może zmienić dostawcę OIPE po upływie co najmniej pięciu lat od zawarcia umowy dotyczącej OIPE, a w przypadku kolejnych zmian po upływie pięciu lat od ostatniej zmiany, bez uszczerbku dla art. 20 ust. 5 lit. a). Dostawca OIPE może zezwolić oszczędzającemu w ramach OIPE na częstsze zmiany dostawcy OIPE.
4. W przypadku zmiany między dostawcami OIPE zaangażowanymi w indywidualne zarządzanie portfelem dla oszczędzających w ramach OIPE ci ostatni mogą zdecydować się na przeniesienie wkładu rzeczowego lub odpowiednich kwot. We wszystkich innych przypadkach dopuszcza się jedynie przeniesienie odpowiednich kwot.

W przypadku wniosku oszczędzającego w ramach OIPE o przeniesienie wkładu rzeczowego wymagana jest pisemna zgoda przyszłego dostawcy OIPE.

Artykuł 53
Usługa zmiany dostawcy

1. Usługa zmiany dostawcy jest inicjowana przez przyszłego dostawcę OIPE na wniosek oszczędzającego w ramach OIPE i w wyniku jego świadomej decyzji podjętej na podstawie informacji uzyskanych od dostawców OIPE, o których mowa w art. 56.
2. Wniosek oszczędzającego w ramach OIPE sporządza się w języku urzędowym państwa członkowskiego, w którym zainicjowano usługę zmiany dostawcy, lub w dowolnym innym języku uzgodnionym przez strony. We wniosku oszczędzający w ramach OIPE:
 - a) udziela wyraźnej zgody na dokonanie przez dotychczasowego dostawcę OIPE każdej z czynności, o których mowa w ust. 4, oraz udziela wyraźnej zgody na dokonanie przez przyszłego dostawcę OIPE każdej z czynności, o których mowa w ust. 5;
 - b) w porozumieniu z przyszłym dostawcą OIPE określa datę, od której wpłaty mają być dokonywane na konto OIPE otwarte u przyszłego dostawcy OIPE.

Datę tę ustala się na co najmniej dwa tygodnie po dacie otrzymania przez przyszłego dostawcę OIPE dokumentów przekazanych przez dotychczasowego dostawcę OIPE zgodnie z ust. 4.

Państwa członkowskie mogą wymagać, aby wniosek oszczędzającego w ramach OIPE miał formę pisemną oraz aby kopia przyjętego wniosku była przekazywana oszczędzającemu w ramach OIPE.

3. W ciągu pięciu dni roboczych od otrzymania wniosku, o którym mowa w ust. 2, przyszły dostawca OIPE zwraca się do dotychczasowego dostawcy OIPE z wnioskiem o dokonanie czynności przewidzianych w ust. 4.
4. Po otrzymaniu wniosku od przyszłego dostawcy OIPE dotychczasowy dostawca OIPE:
 - a) w ciągu pięciu dni roboczych przesyła oszczędzającemu w ramach OIPE i przyszłemu dostawcy OIPE „Informację o świadczeniach z OIPE” za okres od dnia, w którym po raz ostatni sporządzono „Informację o świadczeniach z OIPE”, do dnia złożenia wniosku;
 - b) w ciągu pięciu dni roboczych przesyła przyszłemu dostawcy OIPE wykaz istniejących aktywów, które zostają przeniesione w przypadku przeniesienia wkładu rzeczowego, o którym mowa w art. 52 ust. 4;
 - c) zaprzestaje akceptowania wpłat na konto OIPE ze skutkiem od dnia określonego przez oszczędzającego w ramach OIPE we wniosku, o którym mowa w ust. 2 lit. b);

- d) przenosi odpowiednie kwoty lub, w stosownych przypadkach, wkład rzeczowy zgodnie z art. 52 ust. 4 z konta OIPE na nowe konto OIPE otwarte u przyszłego dostawcy OIPE w dniu określonym w jego wniosku przez oszczędzającego w ramach OIPE;
 - e) zamyka konto OIPE w dniu określonym przez oszczędzającego w ramach OIPE, jeżeli ten ostatni nie ma nieuregulowanych zobowiązań. Dotychczasowy dostawca OIPE natychmiast informuje oszczędzającego w ramach OIPE, jeżeli takie nieuregulowane zobowiązania uniemożliwiają zamknięcie konta oszczędzającego w ramach OIPE.
5. Przyszły dostawca OIPE zgodnie z tym, co przewidziano we wniosku, i w zakresie, w jakim informacje przekazane przez dotychczasowego dostawcę OIPE lub oszczędzającego w ramach OIPE mu to umożliwiają, dokonuje niezbędnych przygotowań do akceptowania wpłat i akceptuje je ze skutkiem od dnia określonego przez oszczędzającego w ramach OIPE w jego wniosku.

Artykuł 54

Oplaty i prowizje związane z usługą zmiany dostawcy

1. Oszczędzający w ramach OIPE mają możliwość nieodpłatnego dostępu do swoich informacji indywidualnych znajdujących się w posiadaniu dotychczasowego lub przyszłego dostawcy OIPE.

2. Dotychczasowy dostawca OIPE przekazuje informacje, o które zwraca się przyszły dostawca OIPE zgodnie z art. 53 ust. 4 lit. a), bez pobierania opłat od oszczędzającego w ramach OIPE lub przyszłego dostawcy OIPE.
3. Łączne opłaty i prowizje pobierane przez dotychczasowego dostawcę OIPE od oszczędzającego w ramach OIPE za zamknięcie posiadanego u niego konta OIPE są ograniczone do faktycznych kosztów administracyjnych poniesionych przez dostawcę OIPE i nie przekraczają 0,5 % odpowiednich kwot lub wartości pieniężnej wkładu rzeczowego, które mają zostać przeniesione do przyszłego dostawcy OIPE.

Państwa członkowskie mogą ustanowić niższą wartość procentową opłat i prowizji, o których mowa w akapicie pierwszym, oraz inną wartość procentową w przypadku, gdy dostawca OIPE zezwala oszczędzającym w ramach OIPE na częstsze zmiany dostawcy OIPE, jak przewidziano w art. 52 ust. 3.

Dotychczasowy dostawca OIPE nie pobiera żadnych dodatkowych opłat ani prowizji od przyszłego dostawcy OIPE.

4. Przyszły dostawca OIPE może naliczać jedynie faktyczne koszty administracyjne i koszty transakcji związane z usługą zmiany dostawcy.

Artykuł 55

Ochrona oszczędzających w ramach OIPE przed stratami finansowymi

1. Dostawca OIPE niezwłocznie wyrównuje stratę finansową, obejmującą również opłaty, prowizje i odsetki, poniesioną przez oszczędzającego w ramach OIPE i wynikającą bezpośrednio z niewywiązania się przez tego dostawcę OIPE, zaangażowanego w proces zmiany dostawcy, z jego obowiązków określonych w art. 53.
2. Odpowiedzialność zgodnie z ust. 1 nie ma zastosowania w przypadku wystąpienia nadzwyczajnych i nieprzewidywalnych okoliczności będących poza kontrolą dostawcy OIPE powołującego się na takie okoliczności, których skutki byłyby nieuniknione mimo wszelkich starań w celu zapobieżenia im, lub w przypadku gdy dostawcę OIPE wiążą inne zobowiązania prawne wynikające z prawa Unii lub prawa krajowego.
3. Odpowiedzialność zgodnie z ust. 1 jest ustalana w sposób zgodny z wymogami prawnymi mającymi zastosowanie na poziomie krajowym.
4. Oszczędzający w ramach OIPE ponosi ryzyko strat finansowych związane z wypłatą w formie rzeczowej aktywów utrzymywanych na koncie OIPE w celu ich przeniesienia od dotychczasowego dostawcy OIPE do przyszłego dostawcy OIPE zgodnie z art. 52 ust. 4.

5. Dotychczasowy dostawca OIPE nie ma obowiązku zapewniania ochrony kapitału czy udzielania gwarancji w momencie zmiany dostawcy.

Artykuł 56

Informacje na temat usługi zmiany dostawcy

1. Aby umożliwić oszczędzającemu w ramach OIPE podjęcie świadomej decyzji, dostawcy OIPE udostępniają oszczędzającym w ramach OIPE następujące informacje na temat usługi zmiany dostawcy:
- a) zadania dotychczasowego i przyszłego dostawcy OIPE na każdym etapie procesu zmiany dostawcy, które określono w art. 53;
 - b) terminy zakończenia poszczególnych etapów;
 - c) opłaty i prowizje pobierane w związku z procesem zmiany dostawcy;
 - d) możliwe konsekwencje zmiany dostawcy, zwłaszcza dla ochrony kapitału lub gwarancji, i inne informacje na temat usługi zmiany dostawcy;
 - e) w stosownych przypadkach informacja o możliwości przeniesienia wkładu rzeczowego.

Przyszły dostawca OIPE musi spełnić wymogi rozdziału IV.

Przyszły dostawca OIPE w stosownych przypadkach informuje oszczędzającego w ramach OIPE o obejmujących go systemach gwarancji, w tym systemie gwarancji depozytów, systemie rekompensat dla inwestorów czy ubezpieczeniowym systemie gwarancyjnym.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, są dostępne na stronie internetowej dostawcy OIPE. Są również udzielane na żądanie oszczędzających w ramach OIPE zgodnie z wymogami art. 24.

ROZDZIAŁ VIII

FAZA DEKUMULACJI

Artykuł 57

Warunki dotyczące fazy dekulacji

1. Warunki dotyczące fazy dekulacji i wypłat z subkont krajowych są określane przez państwa członkowskie, o ile nie są ustanowione w niniejszym rozporządzeniu.

2. Takie warunki mogą obejmować w szczególności minimalny wiek dla rozpoczęcia fazy dekapulacji, maksymalny okres na przystąpienie do OIPE przed osiągnięciem wieku emerytalnego, jak również warunki wyjścia z inwestycji przed osiągnięciem minimalnego wieku dla rozpoczęcia fazy dekapulacji, zwłaszcza w przypadku szczególnych trudności.

Artykuł 58

Formy wypłat

1. Dostawcy OIPE udostępniają oszczędzającym w ramach OIPE jedną lub większą liczbę z następujących form wypłat:
 - a) wypłata w ratach;
 - b) wypłata jednorazowa;
 - c) wypłaty pomniejszające zgromadzony kapitał;
 - d) kombinacja powyższych form.
2. Formę wypłat w fazie dekapulacji oszczędzający w ramach OIPE wybierają w momencie, gdy zawierają umowę dotyczącą OIPE i występują o otwarcie nowego subkonta. Forma wypłat może różnić się zależnie od subkonta.

3. Bez uszczerbku dla ust. 1 niniejszego artykułu lub art. 57 lub 59 państwa członkowskie mogą przyjmować środki faworyzujące określone formy wypłat. Takie środki mogą obejmować wprowadzenie ograniczeń ilościowych w stosunku do wypłat jednorazowych, aby jeszcze bardziej zachęcić do stosowania innych form wypłat, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu. Takie ograniczenia ilościowe stosuje się jedynie do wypłat odpowiadających kapitałowi zgromadzonemu na subkontach OIPE powiązanych z państwami członkowskimi, których prawo krajowe przewiduje ograniczenia ilościowe w przypadku wypłat jednorazowych.
4. Państwa członkowskie mogą określać warunki, na jakich przyznane korzyści lub ulgi mają im zostać zwrócone.

Artykuł 59

Zmiany form wypłat

1. Jeżeli dostawca OIPE oferuje różne formy wypłat, oszczędzający w ramach OIPE ma prawo zmienić formę wypłat na każdym otwartym subkoncie:
 - a) rok przed rozpoczęciem fazy dekulacji;
 - b) na początku fazy dekulacji;
 - c) w momencie zmiany dostawcy.

Zmiana formy wypłat jest dokonywana nieodpłatnie dla oszczędzającego w ramach OIPE.

2. Po otrzymaniu wniosku oszczędzającego w ramach OIPE o zmianę formy wypłat dostawca OIPE udziela oszczędzającemu w ramach OIPE jasnych i zrozumiałych informacji o finansowych skutkach tej zmiany dla oszczędzającego w ramach OIPE lub beneficjenta OIPE, a w szczególności jej ewentualnego wpływu na ulgi, jakie na poziomie krajowym mogą mieć zastosowanie do istniejących subkont OIPE oszczędzającego w ramach OIPE.

Artykuł 60

Planowanie emerytury i doradztwo w zakresie wypłat

1. W przypadku podstawowego OIPE na początku fazy dekapitalizacji dostawca OIPE proponuje oszczędzającemu w ramach OIPE indywidualne planowanie emerytury z myślą o zrównoważonym wykorzystaniu kapitału zgromadzonego na subkontach OIPE i z uwzględnieniem co najmniej:
 - a) wartości kapitału zgromadzonego na subkontach OIPE,
 - b) łącznej wysokości innych nabytych uprawnień emerytalnych, oraz
 - c) długoterminowych wymagań i potrzeb emerytalnych oszczędzającego w ramach OIPE.

2. Planowanie emerytury, o którym mowa w ust. 1, obejmuje indywidualne zalecenie dla oszczędzającego w ramach OIPE w kwestii optymalnej dla niego formy wypłat, chyba że istnieje tylko jedna forma wypłat. Jeżeli wypłaty jednorazowe nie są zgodne z potrzebami emerytalnymi oszczędzającego w ramach OIPE, zostaje on o tym uprzedzony podczas udzielania porady.

ROZDZIAŁ IX

NADZÓR

Artykuł 61

Nadzór sprawowany przez właściwe organy oraz monitorowanie przez EIOPA

1. Organy właściwe dla dostawcy OIPE na bieżąco nadzorują przestrzeganie przepisów niniejszego rozporządzenia zgodnie z odpowiednimi przepisami sektorowymi i normami w zakresie nadzoru. Organy te są również odpowiedzialne za nadzorowanie wypełniania obowiązków określonych w regulaminie lub dokumentach założycielskich dostawcy OIPE, a także za nadzorowanie tego, czy mechanizmy i organizacja dostawcy OIPE są adekwatne do czynności, które należy wykonywać w związku z oferowaniem OIPE.

2. EIOPA i właściwe organy monitorują oferowane lub dystrybuowane indywidualne produkty emerytalne, aby upewnić się, że oznacza się je jako „OIPE” lub sugeruje się posiadanie przez nie statusu OIPE tylko w przypadku, gdy są one zarejestrowane na podstawie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 62

Uprawnienia właściwych organów

Każde państwo członkowskie zapewnia, by właściwe organy posiadały wszystkie uprawnienia nadzorcze i dochodzeniowe, które są niezbędne do wykonywania ich funkcji na podstawie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 63

Uprawnienia właściwych organów do interwencji w sprawie produktu

1. Właściwe organy mogą nałożyć zakaz lub ograniczenie wprowadzania do obrotu lub dystrybucji OIPE w jego państwie członkowskim lub z jego państwa członkowskiego pod następującymi warunkami:
 - a) właściwe organy są przekonane, że istnieją uzasadnione podstawy, by sądzić, że OIPE budzi poważne lub częste obawy co do ochrony oszczędzających lub stwarza zagrożenie dla prawidłowego funkcjonowania i integralności rynków finansowych lub stabilności całego systemu finansowego lub jego części w co najmniej jednym państwie członkowskim;

- b) działanie jest proporcjonalne, zważywszy na charakter zidentyfikowanych zagrożeń, poziom wiedzy zainteresowanych oszczędzających w ramach OIPE oraz prawdopodobny wpływ działania na oszczędzających w ramach OIPE, którzy zawarli umowę dotyczącą OIPE;
- c) właściwe organy przeprowadziły należyte konsultacje z właściwymi organami w innych państwach członkowskich, na które dane działanie może wywrzeć znaczący wpływ; oraz
- d) działanie nie ma skutku dyskryminującego w odniesieniu do usług świadczonych lub działalności prowadzonej z innego państwa członkowskiego.

Jeżeli spełnione zostały warunki, o których mowa w akapicie pierwszym, właściwe organy mogą zapobiegawczo nałożyć zakaz lub ograniczenie przed wprowadzeniem do obrotu lub dystrybucją OIPE wśród oszczędzających w ramach OIPE. Zakaz lub ograniczenie mogą mieć zastosowanie w okolicznościach bądź z zastrzeżeniem wyjątków określonych przez właściwe organy.

- 2. Właściwe organy nie nakładają zakazu lub ograniczenia na mocy niniejszego artykułu, jeżeli co najmniej miesiąc przed planowaną datą wejścia tego środka w życie nie przekażą one pozostałym zainteresowanym właściwym organom i EIOPA w formie pisemnej lub w inny uzgodniony przez organy sposób szczegółów dotyczących:

- a) OIPE objętego proponowanym działaniem;

- b) dokładnego charakteru proponowanego zakazu lub ograniczenia oraz proponowanej daty jego wejścia w życie; oraz
 - c) dowodów, na których opierają one swoją decyzję i które dały im uzasadnione podstawy, by sądzić, że wszystkie warunki wymienione w ust. 1 zostały spełnione.
3. W wyjątkowych przypadkach, jeżeli właściwe organy uznają, że należy podjąć pilne działania na mocy niniejszego artykułu, aby zapobiec szkodom, jakie może spowodować OIPE, właściwe organy mogą podjąć działania tymczasowe, powiadamiając o tym pisemnie pozostałe właściwe organy i EIOPA nie później niż 24 godziny przed planowanym wejściem w życie tego środka, pod warunkiem że spełnione zostały wszystkie kryteria wymienione w niniejszym artykule, a ponadto oczywiste jest, że jednomiesięczny termin powiadomienia nie pozwoliłby odpowiednio zareagować na dany problem czy zagrożenie. Działania tymczasowe podejmowane przez właściwe organy nie trwają dłużej niż trzy miesiące.
4. Właściwe organy publikują na swoich stronach internetowych komunikaty na temat decyzji dotyczących nałożenia zakazu lub ograniczenia, o których mowa w ust. 1. Taki komunikat zawiera szczegóły zakazu lub ograniczenia, liczony od publikacji komunikatu okres, po upływie którego środki wchodzą w życie, a także dowody, które dały organowi podstawę do stwierdzenia, że spełnione zostały wszystkie warunki wymienione w ust. 1. Zakaz lub ograniczenie mają zastosowanie tylko w odniesieniu do działań podjętych po opublikowaniu komunikatu.

5. Właściwe organy cofają zakaz lub ograniczenie, jeżeli warunki wymienione w ust. 1 nie mają już zastosowania.

Artykuł 64

Mediacja i koordynacja

1. EIOPA odgrywa rolę mediatora i koordynatora w ramach działań podejmowanych przez właściwe organy na mocy art. 63. EIOPA zapewnia w szczególności, aby działania podejmowane przez właściwy organ były uzasadnione i proporcjonalne i aby w stosownych przypadkach podejście właściwych organów było spójne.
2. Po otrzymaniu, zgodnie z art. 63, powiadomienia o zakazie lub ograniczeniu, które mają zostać nałożone na mocy tego artykułu, EIOPA wydaje opinię w kwestii tego, czy ten zakaz lub ograniczenie są uzasadnione i proporcjonalne. Jeżeli EIOPA uważa, że przeciwdziałanie zagrożeniu wymaga podjęcia środków przez inne właściwe organy, stwierdza to w swojej opinii. Opinia jest publikowana na stronie internetowej EIOPA.
3. W przypadku gdy właściwy organ proponuje podjęcie działania lub podejmuje działanie wbrew opinii wydanej przez EIOPA zgodnie z ust. 2 lub odmawia podjęcia działania wbrew tej opinii, natychmiast publikuje na swojej stronie internetowej komunikat ze szczegółowym wyjaśnieniem przyczyn takiego postępowania.

Artykuł 65

Uprawnienia EIOPA do interwencji w sprawie produktu

1. Zgodnie z art. 9 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 EIOPA monitoruje rynek OIPE, które są wprowadzane do obrotu, dystrybuowane lub sprzedawane w Unii.
2. Zgodnie z art. 9 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 w przypadku spełnienia warunków przewidzianych w art. 3 i 4 niniejszego artykułu EIOPA może nałożyć tymczasowy zakaz lub ograniczenie wprowadzania do obrotu, dystrybucji lub sprzedaży w Unii niektórych OIPE lub OIPE o określonych cechach.

Zakaz lub ograniczenie mogą mieć zastosowanie w okolicznościach bądź z zastrzeżeniem wyjątków, które mają zostać określone przez EIOPA.

3. EIOPA podejmuje decyzję na mocy ust. 2 niniejszego artykułu, w stosownych przypadkach po konsultacji z pozostałymi Europejskimi Urzędami Nadzoru i jedynie wtedy, gdy spełnione są wszystkie następujące warunki:
 - a) proponowane działanie stanowi odpowiedź na poważne obawy co do ochrony oszczędzających w ramach OIPE, w tym związane z długoterminowym charakterem produktu emerytalnego, lub na zagrożenie dla prawidłowego funkcjonowania i integralności rynków finansowych lub stabilności całego systemu finansowego lub jego części w Unii;

- b) wymogi regulacyjne przewidziane w prawie unijnym i mające zastosowanie do OIPE nie przeciwdziałają zagrożeniu;
- c) właściwy organ lub właściwe organy nie podjęły kroków w celu przeciwdziałania zagrożeniu lub podjęte kroki nie przeciwdziałają zagrożeniu w dostatecznym stopniu.

Jeżeli spełnione zostały warunki, o których mowa w akapicie pierwszym, EIOPA może zapobiegawczo nałożyć zakaz lub ograniczenie, o którym mowa w ust. 2, zanim OIPE zostanie wprowadzony do obrotu, dystrybuowany lub sprzedany klientom OIPE.

4. Podejmując działanie na mocy niniejszego artykułu, EIOPA zapewnia, aby działanie to:

- a) nie miało niekorzystnego wpływu na efektywność rynków finansowych ani na oszczędzających w ramach OIPE, który to wpływ byłby niewspółmierny do korzyści płynących z tego działania; lub
- b) nie stwarzało ryzyka arbitrażu regulacyjnego.

W przypadku gdy właściwy organ lub właściwe organy podjęły środek zgodnie z art. 63, EIOPA może podjąć którykolwiek ze środków, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, bez wydawania opinii przewidzianej w art. 64.

5. Przed podjęciem decyzji o działaniu na mocy niniejszego artykułu EIOPA powiadamia o nim właściwe organy.

6. EIOPA publikuje na swojej stronie internetowej komunikaty na temat decyzji dotyczących podjęcia działania na mocy niniejszego artykułu. Taki komunikat zawiera szczegóły zakazu lub ograniczenia oraz liczony od publikacji komunikatu okres, po upływie którego środki wchodzi w życie. Zakaz lub ograniczenie mają zastosowanie tylko do działań podjętych po wejściu w życie tych środków.
7. EIOPA dokonuje przeglądu zakazu lub ograniczenia nałożonego na mocy ust. 2 w odpowiednich odstępach czasu, a przynajmniej co trzy miesiące. Zakaz lub ograniczenie, które nie zostały przedłużone po tym okresie trzech miesięcy, wygasają.
8. Działania podjęte przez EIOPA zgodnie z niniejszym artykułem są nadrzędne w stosunku do wcześniejszych działań podjętych przez właściwy organ.
9. Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 72 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia o kryteria i czynniki, jakie ma stosować EIOPA przy ustalaniu, kiedy występują poważne obawy co do ochrony oszczędzających w ramach OIPE, w tym związane z długoterminowym charakterem produktu emerytalnego, lub zagrożenie prawidłowego funkcjonowania i integralności rynków finansowych lub stabilności całego systemu finansowego lub jego części w Unii, o których mowa w ust. 3 lit. a).

Te kryteria i czynniki obejmują:

- a) stopień złożoności OIPE, również w odniesieniu do typu oszczędzającego w ramach OIPE, któremu jest on oferowany i sprzedawany;
- b) stopień innowacyjności OIPE, działalności lub praktyki;
- c) efekt dźwigni, jaki zapewnia OIPE lub praktyka;
- d) w odniesieniu do prawidłowego funkcjonowania i integralności rynków finansowych wielkość i całkowitą kwotę kapitału zgromadzonego w ramach OIPE.

Artykuł 66

Współpraca i spójność

1. Każdy właściwy organ przyczynia się do spójnego stosowania niniejszego rozporządzenia w całej Unii.
2. Właściwe organy współpracują ze sobą zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013¹, dyrektywami 2009/65/WE, 2009/138/WE, 2011/61/UE, 2014/65/UE oraz dyrektywami (UE) 2016/97 i (UE) 2016/2341.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

3. Właściwe organy i EIOPA współpracują ze sobą w celu wykonywania swoich odnośnych obowiązków na podstawie niniejszego rozporządzenia zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1094/2010.
4. Właściwe organy i EIOPA wymieniają się wszystkimi informacjami i dokumentami niezbędnymi do wykonywania swoich odnośnych obowiązków na podstawie niniejszego rozporządzenia zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1094/2010, w szczególności do celów wykrywania i usuwania naruszeń niniejszego rozporządzenia.
5. Aby zapewnić spójne stosowanie niniejszego artykułu, EIOPA opracowuje projekt wykonawczych standardów technicznych określających szczegóły współpracy i wymiany informacji wraz z wymogami niezbędnymi do prezentacji tych informacji w znormalizowanym formacie umożliwiającym ich porównywanie.

EIOPA przedstawia Komisji projekt tych wykonawczych standardów technicznych do dnia ... [12 miesięcy po dacie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia].

Komisja jest uprawniona do przyjęcia wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010.

ROZDZIAŁ X

KARY

Artykuł 67

Kary administracyjne i inne środki

1. Bez uszczerbku dla uprawnień nadzorczych właściwych organów oraz prawa państw członkowskich do przewidywania i nakładania sankcji karnych państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące odpowiednich kar administracyjnych i innych środków mających zastosowanie w przypadku naruszeń niniejszego rozporządzenia oraz podejmują wszelkie niezbędne środki, aby zapewnić ich stosowanie. Te kary administracyjne i inne środki muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

Państwa członkowskie mogą postanowić nie wprowadzać przepisów dotyczących kar administracyjnych, o których mowa w akapicie pierwszym, za naruszenia podlegające sankcjom karnym na mocy ich prawa krajowego.

Do dnia rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie powiadamiają Komisję i EIOPA o przepisach, o których mowa w akapitach pierwszym i drugim. Powiadamiają one niezwłocznie Komisję i EIOPA o późniejszych zmianach tych przepisów.

2. Kary administracyjne i inne środki określone w ust. 3 niniejszego artykułu stosuje się co najmniej w sytuacjach, w których:
- a) przedsiębiorstwo finansowe, o którym mowa w art. 6 ust. 1, uzyskało rejestrację OIPE na podstawie fałszywych lub mylących oświadczeń lub w inny sposób niezgodny z przepisami art. 6 i 7;
 - b) przedsiębiorstwo finansowe, o którym mowa w art. 6 ust. 1, oferuje, względnie dystrybuje, produkty noszące oznaczenie „ogólnoeuropejski indywidualny produkt emerytalny” lub „OIPE” bez wymaganej rejestracji;
 - c) dostawca OIPE nie zaoferował usługi przenoszenia produktu, z naruszeniem art. 18 lub 19, nie przekazał informacji o tej usłudze wymaganych zgodnie z art. 20 i 21 lub nie spełnia wymogów i obowiązków określonych w rozdziale IV, rozdziale V, art. 48 i 50 i rozdziale VII;
 - d) depozytariusz nie wypełnia swoich obowiązków nadzorczych zgodnie z art. 48.
3. Państwa członkowskie zgodnie z prawem krajowym zapewniają, aby w sytuacjach, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, właściwe organy były uprawnione do stosowania co najmniej poniższych kar administracyjnych i innych środków:
- a) publiczne oświadczenie, w którym wskazuje się tożsamość osoby fizycznej lub prawnej oraz charakter naruszenia zgodnie z art. 69;

- b) nakaz zobowiązujący osobę fizyczną lub prawną do zaprzestania danego postępowania oraz do powstrzymania się od ponownego podejmowania tego postępowania;
- c) tymczasowy zakaz pełnienia funkcji kierowniczych w przedsiębiorstwach finansowych nałożony na członka organu zarządzającego, nadzorczego lub administracyjnego takiego przedsiębiorstwa lub inną osobę fizyczną, które uznano za odpowiedzialne za naruszenie;
- d) w przypadku osoby prawnej maksymalna administracyjna kara pieniężna w wysokości co najmniej 5 000 000 EUR lub, w państwie członkowskim, którego walutą nie jest euro, równowartość tej kwoty w walucie krajowej na dzień ... [data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia];
- e) w przypadku osoby prawnej maksymalna administracyjna kara pieniężna, o której mowa w lit. d), może wynosić do 10 % całkowitych rocznych obrotów ustalonych na podstawie najnowszego dostępnego sprawozdania finansowego zatwierdzonego przez organ zarządzający, nadzorczy lub administracyjny; w przypadku gdy dana osoba prawna jest jednostką dominującą lub jednostką zależną jednostki dominującej, która ma obowiązek sporządzania skonsolidowanych sprawozdań finansowych zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE¹, stosowne całkowite roczne obroty oznaczają całkowite roczne obroty lub analogiczny rodzaj przychodów zgodnie z właściwymi aktami prawnymi dotyczącymi rachunkowości, ustalone na podstawie najnowszego dostępnego skonsolidowanego sprawozdania finansowego zatwierdzonego przez organ zarządzający, nadzorczy lub administracyjny jednostki dominującej najwyższego szczebla;

¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG (Dz.U. L 182 z 29.6.2013, s. 19).

- f) w przypadku osoby fizycznej maksymalna administracyjna kara pieniężna w wysokości co najmniej 700 000 EUR lub, w państwie członkowskim, którego walutą nie jest euro, równowartość tej kwoty w walucie krajowej na dzień ... [data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia];
 - g) maksymalna administracyjna kara pieniężna w wysokości równej co najmniej dwukrotności kwoty korzyści uzyskanych w wyniku naruszenia, w przypadku gdy możliwe jest ustalenie kwoty uzyskanych korzyści, nawet jeśli kwota ta przekracza kwoty maksymalne określone odpowiednio w lit. d), e) lub f).
4. Decyzja nakładająca kary administracyjne lub inne środki określone w ust. 1 akapit pierwszy i w ust. 3 musi być uzasadniona i podlega prawu do odwołania się do sądu.
5. Wykonując swoje uprawnienia na mocy ust. 1 akapit pierwszy i ust. 3, właściwe organy ściśle ze sobą współpracują w celu zapewnienia, aby kary administracyjne i inne środki przyniosły rezultaty będące celem tego rozporządzenia, oraz koordynują swoje działania, aby uniknąć ich ewentualnego powielania i nakładania się przy okazji nakładania kar administracyjnych i innych środków w przypadkach transgranicznych.

Artykuł 68

Wykonywanie uprawnień do nakładania kar administracyjnych lub innych środków

1. Właściwe organy wykonują uprawnienia do nakładania kar administracyjnych i innych środków, o których mowa w art. 67, zgodnie z krajowymi ramami prawnymi:
 - a) bezpośrednio;
 - b) we współpracy z innymi organami;
 - c) poprzez zwracanie się do właściwych organów sądowych.
2. Określając rodzaj oraz wysokość kar administracyjnych lub innych środków nakładanych na mocy art. 67 ust. 3, właściwe organy uwzględniają wszystkie istotne okoliczności, w tym, w stosownych przypadkach:
 - a) istotność, wagę i czas trwania naruszenia;
 - b) stopień odpowiedzialności osoby fizycznej lub prawnej odpowiedzialnej za dane naruszenie;
 - c) sytuację finansową odpowiedzialnej osoby fizycznej lub prawnej, której wyznacznikiem jest w szczególności wysokość całkowitych obrotów odpowiedzialnej osoby prawnej lub rocznego dochodu oraz majątku netto odpowiedzialnej osoby fizycznej;

- d) skalę korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez odpowiedzialną osobę fizyczną lub prawną, o ile można je ustalić;
- e) straty poniesione przez osoby trzecie w związku z naruszeniem, o ile można je ustalić;
- f) stopień współpracy odpowiedzialnej osoby fizycznej lub prawnej z właściwymi organami, bez uszczerbku dla konieczności wydania uzyskanych korzyści lub strat unikniętych przez daną osobę;
- g) wcześniejsze naruszenia popełnione przez odpowiedzialną osobę fizyczną lub prawną.

Artykuł 69

Publikacja informacji o nałożonych karach administracyjnych i innych środkach

1. Właściwe organy publikują bez zbędnej zwłoki na swojej oficjalnej stronie internetowej każdą decyzję o nałożeniu kary administracyjnej lub innego środka w związku z naruszeniem niniejszego rozporządzenia po uprzednim poinformowaniu o tej decyzji osoby, na którą nałożono karę administracyjną lub inny środek.
2. Publikacja, o której mowa w ust. 1, zawiera informacje na temat rodzaju i charakteru naruszenia oraz tożsamości osób odpowiedzialnych, a także informacje o nałożonych karach administracyjnych lub innych środkach.

3. Jeżeli na podstawie indywidualnej oceny właściwe organy uznają, że opublikowanie tożsamości (w przypadku osób prawnych) lub tożsamości i danych osobowych (w przypadku osób fizycznych) jest nieproporcjonalne, lub jeżeli właściwe organy uznają, że taka publikacja zagraża stabilności rynków finansowych lub trwającemu dochodzeniu, właściwe organy:
- a) odraczają publikację decyzji o nałożeniu kary administracyjnej lub innego środka do momentu, kiedy ustaną przyczyny nieopublikowania; lub
 - b) publikują decyzję o nałożeniu kary administracyjnej lub innego środka z pominięciem przez uzasadniony okres czasu informacji o tożsamości i danych osobowych osoby, na którą je nałożono, jeżeli przewiduje się, że po tym okresie ustaną przyczyny opublikowania informacji w formie zanonimizowanej i o ile taka zanonimizowana publikacja zapewnia skuteczną ochronę odnośnych danych osobowych; lub
 - c) rezygnują z publikacji decyzji o nałożeniu kary administracyjnej lub innego środka, w przypadku gdy warianty określone w lit. a) i b) uznaje się za niewystarczające, aby zapewnić, że:
 - (i) stabilność rynków finansowych nie jest zagrożona;
 - (ii) została zachowana proporcjonalność publikacji takich decyzji w odniesieniu do środków uznanych za mniej istotne.

4. W przypadku decyzji o publikacji informacji o karze administracyjnej lub innym środku w formie zanonimizowanej, o której mowa w ust. 3 lit. b), opublikowanie odpowiednich danych może zostać odłożone w czasie. Jeżeli od decyzji o nałożeniu kary administracyjnej lub innego środka przysługuje odwołanie do odpowiednich organów sądowych, właściwe organy informują o tym niezwłocznie na swojej oficjalnej stronie internetowej oraz zamieszczają na niej późniejsze informacje na temat wyniku tego odwołania. Publikuje się również decyzję unieważniającą decyzję o nałożeniu kary administracyjnej lub innego środka.
5. Właściwe organy zapewniają, by publikacja, o której mowa w ust. 1–4, była dostępna na ich oficjalnej stronie internetowej przez co najmniej pięć lat po jej dokonaniu. Opublikowane dane osobowe są dostępne na oficjalnych stronach internetowych właściwych organów jedynie przez okres, który jest wymagany zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami o ochronie danych.

Artykuł 70

Obowiązek przekazania EIOPA informacji dotyczących kar administracyjnych i innych środków

1. Właściwe organy informują EIOPA o wszystkich karach administracyjnych i innych środkach nałożonych, lecz nieopublikowanych zgodnie z art. 69 ust. 3 lit. c), w tym o odwołaniach z nimi związanych i ich wynikach.

2. Właściwe organy przekazują EIOPA co roku zbiorczą informację o wszystkich karach administracyjnych i innych środkach nałożonych zgodnie z art. 67.

EIOPA publikuje te informacje w sprawozdaniu rocznym.

3. W przypadku gdy państwa członkowskie zgodnie z art. 67 ust. 1 akapit drugi postanowiły wprowadzić sankcje karne za naruszenie niniejszego rozporządzenia, ich właściwe organy co roku przedstawiają EIOPA zanonimizowane i zagregowane dane dotyczące wszystkich wszczętych dochodzeń i nałożonych sankcji karnych. Zanonimizowane dane dotyczące nałożonych sankcji karnych EIOPA publikuje w sprawozdaniu rocznym.
4. W przypadku gdy właściwe organy publicznie ujawnią karę administracyjną, inny środek lub sankcję karną, powiadamiają one jednocześnie o tej karze, środku lub sankcji EIOPA.

ROZDZIAŁ XI

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 71

Przetwarzanie danych osobowych

W odniesieniu do przetwarzania danych osobowych w ramach niniejszego rozporządzenia dostawcy OIPE, dystrybutorzy OIPE i właściwe organy wykonują swoje zadania do celów niniejszego rozporządzenia zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/679 i dyrektywą 2002/58/WE. W odniesieniu do przetwarzania przez EIOPA danych osobowych w ramach niniejszego rozporządzenia EIOPA stosuje się do przepisów rozporządzenia (UE) 2018/1725.

Artykuł 72

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 40 ust. 9, art. 45 ust. 4 i art. 65 ust. 9, powierza się Komisji na okres czterech lat od dnia ... [data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia]. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem wspomnianego okresu czterech lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.
3. Przekazanie uprawnień, o których mowa w art. 40 ust. 9, art. 45 ust. 4 i art. 65 ust. 9, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 40 ust. 9, art. 45 ust. 4 i art. 65 ust. 9 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie trzech miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o trzy miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 73

Ocena i sprawozdanie

1. Z upływem pięciu lat od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia, a następnie co pięć lat, Komisja dokonuje oceny jego funkcjonowania oraz, po konsultacji z EIOPA, a w stosownych przypadkach także z innymi Europejskimi Urzędami Nadzoru, przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie zawierające główne ustalenia dokonane w trakcie tej oceny. Do sprawozdania w razie potrzeby dołącza wniosek ustawodawczy.
2. Sprawozdanie obejmuje w szczególności:
 - a) działanie procedury rejestracji OIPE zgodnie z rozdziałem II;
 - b) przenoszenie produktu, w szczególności subkonta oferowane oszczędzającym w ramach OIPE, i możliwość dalszego wpłacania składek przez oszczędzającego na ostatnie otwarte subkonto zgodnie z art. 20 ust. 3 i 4;

- c) tworzenie partnerstw;
- d) działanie usługi zmiany dostawcy oraz poziom opłat i prowizji;
- e) stopień penetracji rynku przez OIPE oraz wpływ niniejszego rozporządzenia na świadczenia emerytalne w całej Europie, w tym zastępowanie istniejących produktów i popularność podstawowego OIPE;
- f) procedurę rozpatrywania skarg;
- g) uwzględnienie czynników z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego w polityce inwestycyjnej OIPE;
- h) poziom opłat, prowizji i wydatków bezpośrednio lub pośrednio ponoszonych przez oszczędzających w ramach OIPE, w tym ocenę ewentualnych niedoskonałości rynku;
- i) przestrzeganie przez dostawców OIPE niniejszego rozporządzenia oraz norm określonych w odpowiednich przepisach sektorowych;
- j) stosowanie różnych technik ograniczania ryzyka przez dostawców OIPE;
- k) oferowanie OIPE w ramach swobody świadczenia usług i swobody przedsiębiorczości;

- l) podstawy do ujawnienia potencjalnym oszczędzającym w ramach OIPE informacji o wynikach osiągniętych przez produkt w przeszłości z uwzględnieniem informacji dotyczących scenariuszy wyników, które znajdują się w OIPE;
- m) ocenę adekwatności porad udzielanych oszczędzającym w ramach OIPE, zwłaszcza w zakresie możliwych form wypłat.

W ocenie, o której mowa w lit. e) niniejszego ustępu, uwzględnia się przyczyny nieotwierania subkont w niektórych państwach członkowskich oraz zwraca się uwagę na postępy i wysiłki, jakie poczynili dostawcy OIPE, opracowując techniczne rozwiązania służące otwieraniu subkont.

- 3. Komisja tworzy panel złożony z odpowiednich zainteresowanych stron, którego zadaniem jest monitorowanie na bieżąco rozwoju i wdrażania OIPE. W skład panelu wchodzi co najmniej EIOPA, właściwe organy, przedstawiciele branży i konsumentów oraz niezależni eksperci.

Funkcje sekretariatu panelu pełni EIOPA.

Artykuł 74

Wejście w życie i rozpoczęcie stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się po upływie 12 miesięcy od opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* aktów delegowanych, o których mowa w art. 28 ust. 5, art. 30 ust. 2, art. 33 ust. 3, art. 36 ust. 2, art. 37 ust. 2, art. 45 ust. 3 i art. 46 ust. 3.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w ...

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący